St. Herrestad
Herrestads hd, Sk.
Nr 4878. Ingemar Ingers 1950.
Ordsamling 305 bl.
" exc. gr. 235 "
Div. upptecknare. 53 bl.

I. Ingers 1951 498 bl.
1952 400 bl.
" 1953 341 "
" 1954 367 "
" 1956 341 "

7472. H. Areskoug 1960. 271 "

15/4 54 S.a 1832

1303.

Linneryd. Sunnerbo hd. Sm. Joh. Nilsson 1932.

51 bl. 16:o

St. Herrestads sn

Herrestads hd, Malm. l.
1960

Meddelare:

1. F. d. lantbrukaren Nils Svensson, född 1887. Signum: N. S. 87.

2. F. d. mjölkerskan o. skolstäderskan Mathilda Olsson, född 1878. Signum: K. S. 78.

St. Herrestad

Sommaren 1960

Meddelare: Fru Anna Frej.
född i St. Herrestad 1877.
Signum: K. J. 77

1588:1 Baldringe

Baldringe, Herrestads hd, Sk. Nils Bengtsson 1932. 799 bl. 16:0.

f. d. statkarlen
Ola Andersson n:r 7
Baldringe × 1849 i
Baldringe. Har inte
varit utom socknen
någon långe tid.
Talar genuin dialekt,
O. A.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

änkefru Sara Olsson
× i Baldringe
1859, där hon varit
bosatt hela sitt liv.
Talar god dialekt;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd
Nils Bengtsson 1932.

Anna Jönsson
Baldringe ålderdomshem
* den 29 okt. 1878 i
Baldringe. Har varit
i socknen hela sitt
liv. Talar utmärkt
dialekt.

A. J.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Jakob Persson (Jakop svísk); Baldringe ålderdomshem, × 1856 i Baldringe. Har inte varit borta från socknen någon längre tid. Talar god dialekt.

J. P.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Baldringe
Herrestads hd, Sk.

Nr 22365	Barbro Norling 1981	1 bl.
" 22795	J. Ingers, 1948-52	10 bl.

4062 Bjeresjö

Bjeresjö. Herrestads hd. Sk.

I. Ingers 1935. och senare = ~~125~~ bl.
140 "
" " 1950 588 "
" " " exc. gr. 102 "
" " 1951 85 "
" " 1952 126 "

Här inordnad en ordsamling från Bjeresjö å 180 bl. 16:o av N. Åberg 1938. (nr 3340).

S:a 305 bl.

P. Larsson 1901 (exc. ur 300) 94 bl.

S:a ~~399~~ "

Nu: (1952) 1830 bl. + 1104 bl.

4062 Bjersjö^{u}

Tupt		1230 bl.
I. Ingers	1956	63 "
" "	1958	10 "
" "	1962	25 "

3906: Högestad

Högestad m. fl., Herrestads hd. Sk.
Jacob Bergström 1926-27.

x)
Ordsaml. ~~1,918~~ bl.
1.865

Avskrift gm I.Ingers 1940.

+ P. Larsson 1901: 75 bl.

S:a 1940 bl.

5118. I. Ingers 1952 146 "

x) 53 bl. uttagna och inordn. i nr
300 och 1588. Tapt 2086 - vänd!

5118 I. Ingers 1953 172

= 2258

303. St. Köpinge.

St. Köpinge. Herrestads hd, Sk.

Malte Areskoug 1926. 1747 bl. 16:o.

4312. S. Ingers 1938. 40 bl. 16:o.

P. L. (Se även) n:r 300 (130 belägg).

1901.

S:a 1917 "

4312: 2. S. Ingers 1950. 15

" " 1953 139 "

" " 1954 290 "

" " 1956 175 "

✓

Sövestad.

Herrestads hd.

Div. upptecknare	102 bl.
Nr 5073. I.Ingers 1951.	683 bl.
1952.	406 "
1954	32 "
Nr 8023. Hugo Areskoug 1962.	764 "

Meddelare i Sövestad.

f. 1879
Nils Andersson, bor i fattighuset
Ola Larsson f. c:a 1877 f.d. lbr
Nils Olsson, bodde i Killesjö, f. 1885
+1952
+ en kvinna i fattighuset.

en man i Bussjö ovanom And. Lars'
Nils Olsson Killesjö

Meddelare vid H. Hesskougs upp-
teckningar 1962: (8023).

f. d. lantarbetaren Nils Andersson,
f. i Sövestad 1879.

Bromma. Öja.
Hedeskoga m. fl.

300. Per Larsson 1901. 3410 bl.

3436. Helga Hdenius Persson
(Bromma) 1938 46 bl.

~~3906~~. ~~Jacob Bergström 1926-~~27. ~~80 bl~~. +)

302. P. Larsson 1901. (exc.) 909 bl.

4445 "

4879. J. Ingers Öja
1950-51-52 } 352 "
109 "

5116. " " 1952. Hedeskoga 128 "

5978. " " 1953. Bromma. 4116 "

+) Överfl. till Sövestad och St. Herrestad.

vänd!

5116	I.	Ingers	1953	Hedeskoga	384 bl.
4879.	"	"	"	Öja	18 "
5978	"	"	1954	Bromma	124 "
5116	"	"	1956	Hedeskoga	205 "
5978	"	"	1956	Bromma	21 "
7533.	H.	Areskoug	1960	Hedeskoga.	29 "
8025.	"	"	1962	Bromma	30 "

Bromma, Öja,
Hedeskoga m. fl.

Per	Larsson	1901.	3410 bl.
"	"	"	909 "

m. fl.

Borrie

5023.	I. Ingers	1951.	345 bl.
	" "	1954	190 "
	" "	1956	202 "

Öja.

7474:1 Hugo Åreskoug 1960. 1,779 bl.16:
7474:5 " " " 2,156 " "
7474:9. " " 1961. 154 " "
7474:10. " " 1962 97 " "

Meddelare:

Bengta Persdotter
arbetarehustru, f d 1828
i Bromma (Busjö)

Siffrorna i nedre vänstra hörnet hänvisa
till sidorna i typordlistan (acc.nr 302).

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

7533 Hedeskoga socken.

Herrestads härad.

Uppteckning 1961.

7969 ords.

7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

Meddelare: 1. F. d. muraren Hans Månsson, född i Hedeskoga by år 1880. Signum: M. f. 80

2. F. d. sömmerskan Bengta Månsson, syster till föreg., född därs. 1886. Signum: K. f. 86

Öja socken

Herrestads hd

uppteckning 1960.

Meddelare: F.d. småbrukaren Vilhelm Nilsson, född i Öja 1890.

Signum: N. f. 90.

Upptecknat 1926-27 av
brevbäraren Jacob Bergström, Stenberget,
Slimminge. f. i Högestad 1864.

Avskrift 1940 efter originalmanuskript,
tillhörigt Vemmenhögs härads hembygds- och
fornminnesförenings samlingar å Svaneholm.

Nr 3906 Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

a
ìntej·

á̲, hum hade en krà̲na
om da̲n a kóstan.

Nr 4878. St,Herrest.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

a
inlej.

a̲

á̲ ná̲

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd
I.Ingers
~~Hj.Andersson~~ 1950 Exc.gr

a
inlej̀.

a̲

á̲ strɷ́nt

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

a

i'ntej'.

a̲

á̲. di' hada mì̲ad rà̲lat.

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1953

a
intej.

á̲, di va snèl̲a ve - en.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

a
intej.

ɑ

ɑ, sa grìna di· od dom

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1954

a

inlej.

a̲

á̲ di hade sò̲pa a grǿ̲d

a̲, de va lì̲dad pa dá̲n tí̲dan.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

a II
intej.

á̲ dæn va li̲den plá̲s

sá̲ di

á̲, já̲, dɛ va ré̲nt pa tó̲s.

á̲, di mà̲de dòl̲at po dán̲ ti̲dan.

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

a

intej.

a

á lapí !

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd
I. Ingers 1953

a
intej.

á dɛ́ va ànte sánt

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

I. Ingers 1953.

a

intej.

a̲

á̲, jé̲ na lì̲da grà̲ne, sa blea

hum sa glá̲.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. **hd**
I. Ingers. 1936.

a

íntej.

a̲

á̲, di e snèl̲á̰̲ àl̲a.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
I. Ingers 1953.

abborre

abór̲ -en -a -ana

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

a-be

å̲¹be̲, n., -d. pl. = , -n,
alfabet.
Ka̲¹nor da be²dʒe å̲¹be̲n, Ne̲ls,
bu²de de stø̲²ra o de li̲²la?
de va̲ en ka̲r!

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

~~Ingelstads & Järrestads hd.~~

Per Larsson ~~1897-98,~~ 1901 Härv.

ˋabeceta

best. f. abesåttan

abc-boken

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

+ abeceta

abesḗta, f.–n, pl. –tor, –na, abc-bok.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

[redacted]

Härr.

Per Larsson [redacted] 1901

× abelat;

abalát, – en s.

– or, – na;

oblat;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

ack

ak

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ak, nor‿ad‿vi‿jek‿o‿
lèsta, va‿han‿en‿
lìden knàta. Ack, när
vi gick och läste för präs-
ten. var han en liten
K. J. 86 knatte.

ack

itj.

ak

ák, di sỳnar sa rajélt

Nr 4878. St,Herrest.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

a̦ck

a̱k

(dröjande)

á̱k nǽj̱

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I.Ingers 1951.

adel

¹ådel, m., -en, utan pl.; adel.

hæm halt si stor, men hæm va jo ¹vårffen aw ¹ådel ²ęla nud. Öja.

№ 300 Herrestads hd.

~~Ingelstads & Järrestads hd.~~

Per Larsson ~~1897-98.~~ 1901

Stärr.

adelsdam

á̱delsdà̱m, f., -en, pl. -or, -na, adelsdam, dam af adligt stånd.

pæró̱lof e jú̱tor me en á̱delsdà̱m. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

[redacted]

Per Larsson [redacted] 1901 Slårr.

aderton

²åtan, oböjl., räkneordet aderton. Allm.

№ 300 Herrestads hd. Per Larsson 1901. Härr.

aderton

àrltan M. f. 80; àrtan K. f. 86.

han‿sad‿i‿àrltan ár. Han sau i fängelse i aderton år. M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

aderton

attan

attan honga

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

aderton

àt̲an

di kωn̲a ènta bòn̲a me
àt̲an hωvél̲a.

Nr 5073 Sövestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

adertonde

^{2}åtene, m., -na f. oh n., utan pl., adertonde.

Anm.

.N.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slåre.

adertonhundraåttiosex

àrltanhǫ́nra a̰tisákes

K. f. 78

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

ajǿ

adjö

K. f. 86.

Jfr farväl

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

adlig

^{2}å̲deli l. -or, m. och f.,
n. -let, pl. -lia, utan komp.
adlig, som är af adligt stånd.
fr^{1}u̲en va̲ a̲w ^{2}å̲delet sto̲n.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

[redacted]

Per Larsson [redacted] 1901 St^{2}ånr.

advokat

abekát m.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

affär

afǽ̠r, – –́en, – –́or,
– –́orna

han ˬ tǿ̠l ṅ̥te dɪ̠́
afǽ̠rorna. Han tar sig
vatten över huvudet, om han
ger sig in på de där
affärerna

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

M. J. 90.

ˌaffä̃r, s.

afǽ̲r, -an, -or, -orna

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

105.

$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$tan r. afton

$\underline{2}$ $\overset{2}{\underline{\text{å}}}$tes : i går kvåll afton

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

afton

àt̲an (mest i sammansättningar)

Bjeresjö enl. Steiman.

1934. 300 Herrestads hd.

ˈafton

àt̲an (blott i sammansättningar)

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

28. Per Larsson 1901. Exc.

Aftonbön

å̌l̲anbìjön, m., -bn, pl. -or, -na, aftónbö̌n.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skår.

aftonpsalm

²åṯans-àḻma, f., -n, pl. -mor, -na, aftonsalm.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Ha²n.

/agu / s.

/ ;à̱nor /

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

11.

ànpa; pl. -or f. agn / sb.

Mest i pl.

agn på sådesax

ja fik en àna i ỳjal.

Jag fick en agn in i ögat.

K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

× agna

åna, f. -n, pl. -nor, -na, agn. På sädesslag.

Allm.

№ 300 Herrestads hd. Härr.
Per Larsson 1901.

^{2}anor (pl.)

agnar

agnar

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge

Herrestads hd.

№ 303.

agnar

pl. à̲nor , -na

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I.Ingers 1951.

å̀nahùs n.; pl. — agnahus

= et hus fɑr sɩ ʒɛlv, en fyrkɑ̊ųnt tøpt aų, sɑm dɩ skω hɑ å̀norna ɩ.

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

agnhus

²ånahūs, n., -ed, pl. =, -en, förvaringsrum för till utfodring afsedda agnar af sädesslag.

Bjeresjö.

Slätt.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

agnkorg

ànakór m.

stor korg att bära agner i

Jfr *hålmtkorg

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

agnkorg

à̲nakór̲; pl. ̀– – ́a

stor korg (av vidjor) att bära agnar i.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ah
interj.

a̲

åh (uttryck för förvåning)

a̲, dí e‿hær‿so‿gá̲t‿ó̲m.
Åh, det är här så gott om!
N. f. 80 / [illegible] á̲ i‿hon-dan! Åh tusan!
N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ah

intej.

a̲

hωnna tyttjor du åimm ed dår ÷ a̲,
di gai vel ann.

Högestad

Nr 3906 Herrestads **hd**

Jacob Bergström **1926-27.**

ah

a

åh

á já. Åh jà.

M.f. 87

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

St. Herrestad

ahjà
interj.

ája

åhjà

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ˣaja
intej·

à̲ja

à̲ja, sa̲ jωhán̲

à̲ja, sa̲ han.

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd
l.Ingers 1954

× ak
intej.

a̲k

á̲k já̲ !

á̲k, dɛ̀s̲a har fæ̰d són̲a
fì̲na læ̲̀genhé̲dor i dìt̲a
skà̲lahú̲sed.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

× ak
intej .

a̲k

á̲k nǽj̲ !

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd
I.Ingers 1953

× ak

intej.

ak

biform till ack

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd.
I. Ingers. 1956.

×ak
interj.

a̲k

ack

á̲k já! Ack jà!

N. f. 87.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

*ak
interj.

ak

ack

ák nǽ. Ack nej!

M. f. 80. / ák já! Ack ja!

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

+ akarn

agarn, neutr.

ekollon

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

× akarn

^{2}ågarne, n., -d, pl. =, -n, ekållon.

Bjeresjö.

№ 300 Herrestads hd.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. 1901

+ akava
adv.

aká̲va

plötsligt, oförberett

de kωm̲ so aká̲va pω.

(enl. Steiman)

1947 4062. Bjeresjö, Herrestads hd

akáva *akava

adv.

häftigt. plötsligt.

oförmodat.

da ‿ lamor ‿ ihópa já
ren, når ‿ da ‿ kommor ‿ akáva. Det (ɔ: regnet) packar samman jorden, när det kommer häftigt. K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

akleja

akalájor pl.

(prydnadsväxt)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

akt

a̲t r.

akt

de ga̲ ja̲ a̲t pɷ.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

²åta ; -r, — ; — ; -d . akta

akta

²åta di b²āra !

ja t²ɛjnte de ²åtas (aktades) ²ɛnte .

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

akta
v.

àta

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

akta

à̱ta -a -ad

pǽ̱r! à̱ta din klà̱ge rýg̱ʒ!

(kla̱g = sviktande, mjuk)

Sövestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

akta II

àta di, týren e lǿs, han
har sleded tǿred itú.

1906 Sövestad. Herrestads hd

M. Löfgren 1938.

akta
vb.

àta , =

àta‿di ! Akta dig !

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

akta;

ǫ̀jta´, ǫ̀jta el.
à̠ta´, –̀ar´, –̀a´, –̀ad´;
já´, en fö̀tt ǫ̀jta
si´;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

akta
v.

àta -a -ad

Imp. sg. àta!

àta dina fɛ̀ŋra, dú pág!

1952 Baldringe. Herrestads hd

akta
v.

à̲ta -ar -a -ad

à̲ta si, akta sig

Imp.: à̲ta ar for fjòrkegri̲men!
sades till barn

1952 St. Herrestad, Herrest. h̲d̲

akta II

àtad blei àtat fra ov
dā̂ fösta gjadl å d:
så har àtat dom!

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1954

akta III

à̲ta + negation = fästa avseende vid, ha olägenhet av

han à̲ta ed ènte vì̲dasa

Nr 4878. St,Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

I. **akta**

Refl.

àta ‿ sə, =

ta sig i akt, vara försiktig.

àta ‿ ár, so ‿ n̥te ‿ hàstana falon ‿ pá ‿ ár! Akta er, så att inte hästarna faller på er! K. f. 86. Hr u. Bollerup

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

akta

Refl. à̲ta‿se, =

taga sig i akt

à̲ta‿di for‿varú̲lan !

Akta dig för varulven!

(Sades enl. uppg. till barn).

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

1.

akta

^{2}åta (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -ade, -a, pl. (-n l.) (ten) 1/ tr., akta a/ vara aktsam om. ^{2}åta ^{2}fingrana for ^{1}jused!, b/ vara kännslig, ömtålig för. ded e ^{2}männsfor som ^{1}värffan ^{2}åta ffmel ^{2}ela svelt, 2/ intr., akta (ata ^{1}öm). san ha ^{2}ente atad ^{1}öm ^{2}toran ^{1}inu.

Bromma. Hörr

2 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

2,

akta sig

²a̲ta si (-ar, -a, -ad, -a, pl. -n l. -ten) refl., akta sig.

Bromma,
Sövestad.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Härr.

II.

akta

à̲ta ‿ sɛ! Akta
er! (Meddelerskan till en
adertonårig yngling, ~~som~~
hon ej duade). K. f. 86./
à̲ta dú ‿ dí, so ‿ du ‿ ọ̊ta får ‿
på ‿ hø̲sen! Akta du dig,
så att du inte får stryk!
K. f. 86.

Nr 7233 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

aktas

àtas, =

Mest i nekande satser med opersonl. det som subj.: da ‿ àtas i̥nte. Det ²gör ingen skada, det inverkar ej menligt (t.ex. om en ²lätt regn under skördetiden). K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

aktiv
adj.

aktí̠v ; pl. – ´a

sparsam

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

akvileja

akalà̱ja pl. -or

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

al;

àḻe a.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

a̲l

a̲l, –́an, –̀or

Genus mask.

di fik høga n̲ér dan

è̲na á̲lan.

M. f. 90

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Ares oun, 1962

Ö̃ja

al r. ; ²-or al

al

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

x al
adj.

a̲l, m. och f., n. -t, pl. ^{2}-a, utan komp., allmän^{2}, vanlig.
En a̲l tå̲tor^{1}, hø̲ra^{2}, fjä̲ltring^{2}
dær vysor^{1} e̲nte^{2} gre̲s po a̲l
farvæj^{1}, ordspråk.

Bromma, Öja^{2}.

№ 300 Herrestads hd.

~~Ingelstads & Järrestads hd.~~

Per Larsson ~~1897-98.~~ 1901 Starr^{2}.

al
s.

a̲l, f., ¹– en, pl. ²– or, – na,
al, altråd.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

[redacted] hd.

Per Larsson [redacted] 1901 Hå²ur.

al

al, ´an, `or

Genus mask.
(Alnus glutinosa, klibbal)

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskog, 1962

Hedeskoga

alarm

alárm

buller, oväsen

K.-f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

× albåge

albúe -en -a -ana

armbåge

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

albúch r.; -a × albage

armbåge

St. Köpinge M Areskoug 1926.
Herrestads hd. № 303.

x albåge

albú̲e, m., -n, pl. -bú̲ea, -na, armbåge.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. 1901

+ albågkrok

albuakràg, m., -hn, pl. -a, -na, armveck.

Far han ræj o spėla i måza, måza brȯlopslàsa, o nar han då skule te spėla, sa la han bisled i albuakràghn.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

[redacted] hd.

Per Larsson [redacted] 1901

Härr.

aldrig

ja vé̲d àl̲i har han
blek̲ áw̲.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

aldrig

àl̲ii

àl̲ii i l̲ívad

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

aldrig

àl̲ii

--- men̲ de jω̲ra di' àl̲ii fór̲.

dǽ̲r fek̲ vi' àl̲ii kàfe̲ me̲r en
vǽ̲r sóndamå̲ren.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

aldrig

àlru

dí tȫlor ‿ hån àlru.
Den sjukdomen går han
aldrig igenom. / om ‿ di ‿
M. J. 90 / gjorda ‿ àlru
/ de Vad de än
gjorde (ɔ: så hjälpte
det inte) Öja.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

aldrig

àl̲ii'

om de va àl̲ii' sor̲t vǽ̲r ---

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

aldrig
adv.

àḻɩɩ·

han jɛḵ àḻɩɩ· ṵ́d a saṯa nad fólk i· aɩbǽj̱.

Nr 4878. St,Herrest.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

aldrig

àḻi adv.

ja har àḻi fø̱ú̯d na ijéṉ ;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

aldrig

àlri

da. sá. di àlri det
sågs de aldrig / já sa̤.
àlri nød.
K. f. 78 / spø̱dza. Jag såg
aldrig något spöke.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aldrig

àl̲ii

jɑ̀ tæ̀jnta àl̲ii pɑ́-d̲

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

aldrig

$\underline{\overset{\overset{\circ}{i}}{a}}$bri, adv., aldrig.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. 1901 Härr.

aldrig

àl̲i

dœ̲́r møt̲a vi ú̲d om de

va̲ àl̲i sá̲ víntor

Nr 4879 Öja, Herrestads h

I. Ingers 1950.

aldrig

àl̲ri

já̲ sa̲ àl̲ri non̲a spø̲̀ga

spø̲̀ga, nyare för spø̲̀dza

Nr 5116 Hedeskoga, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

aldrig

àl̲ri

de bler vel àl̲ri áw̲.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

I. Ingers 1953.

aldrig

àl̲ɹi·

vi· skɷl̲a gǽ̲ dæɹ om víntoɹen,
om de va àl̲ɹi· sæ bǿ̲st

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1956.

I. aldrig

àlre

han ͜ gøre ͜ àlre non ͜ anmærkniŋ. Han gjorde aldrig någon an-
M. f. 80, K. f. 86.) märkning.

ja ͜ har ͜ àlre hørt non ͜ har ͜ tréts. Jag har aldrig hört någon som har grätit

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

aldrig

àlɛi'

so mɛn mànɛʒoa hau ja
fáktɛst àlɛi' sét

Nr 4312. St.Köpinge,Herrest. hd
I. Ingers. 1930.

II. aldrig

(ɔ: aldrig någonsin hört
personer inbegripna i gräl).
K. f. 86 / àlru at‿ónt ór.
Aldrig ett ont ord (yttrades)
K. f. 86. / ja‿hada‿alrɪ‿
i‿lívad sẽt‿en‿ʒàjta.
Jag hade aldrig någonsin
sett en skåkta. K. f. 86.

7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

×ale
sb.

àla n.

1. Ved l. virke av al.

2. Bestånd av al.

N. f. 87.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

*ale

àla n.

alvirke, virke av al

M. f. 80

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ale
s.

àl̲e -ad eller à̲le

växtlighet av al.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

$\overset{2}{a}\underline{\text{l}}\text{e}$ n. + ale

altrå

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

ale
s.

àle, -ed

aldunge. samling albuskar

4132. St. Köpinge. Herrest. hd.

ale
sb.

àla n.

ved l. virke av al.

M. f. 1880.

St. Köpinge Nr. 7234. Herrestads hd.

1958 Hugo Areskoug.

*ale
sb.

åla n.

1. ved o. virke av al (klibbal)
2. albestånd, aldunge

M. S. 79

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

ale
sb.

àla n.

1. ved l. virke av al.
2. bestånd av al.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

+ ole

^{2}a̲le, n., -d, utan pl.,
1) alved, - virke. En bru̲^{2}gar
ma̲st ^{2}a̲le te tresko̲^{1}, 2) vä^{2}vande
alträd l. - buske l. alskog.
^{2}a̲le vy^{1}sor ma̲st po su̲r bo̲n.

Bromma.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. 1901

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ale
s.

àl̲e , -ed

aldunge; växtlighet av al.

Nr 5116 Hedeskoga, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

ale

àla n.

1. albestånd
2. Ved l. virke av al

mijad àla

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskog, 1962

Hedeskoga

× alebark

²a̲lebà̲rk, m., -en, utan pl.,
albarke.

Anm.

№ 300 Herrestads hd.

[redacted]

Per Larsson [redacted] 1901 Hårr.

× alebränne

²å̲lebrèn̲e, n., -d, utan pl.; alved.

²å̲lebrèn̲e ²blø̊s̲ar stø̲rt, men je̲r ²li̲den his̲.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. 1901 Skåne.

+ ålkärr

²ålekjär, n., -ed, pl. =, -en, alkärr, kärr hvari alar växa.

Bromma, Söfvestad.

№ 300 Herrestads hd.

[redacted]

Per Larsson [redacted] 1901 Kårr.

alekān

à̱lefjaí̱ -ad.

5073

Sövestad. Herr. hd.

J. J-s.

+ alepurra

²ålepòra, f. -n, pl. -ror, -na, knotrigt, förkrympt alträd.

en ska ²ente ²fama en hel skada for en ²ålepòra, ordspr.

Bromma

№ 300 Herrestads hd.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. 1901 Hörr.

aleträ
sb.

àlatré n.

1. alträd, al
2. virke l. ved av al
(klibbal, Alnus glutinosa)

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
hugo Areskoug, 1962

aleträd

àlatrǽ n.

al (klibbal)

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskog, 1962

Hedeskoga

ˣaleträd

àl̲atrǽ̲ n.; pl. =

al(träd), Alnus

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

alĭka

álikka; pl. ´–or f.

kaja

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

× alika

^{1}ålikka, f. -n, pl. -kkor, -na, alika, kaja.
Allm.

№ 300 Herrestads hd.

~~Ingelstads & Järrestads hd.~~ Härr.

Per Larsson ~~1897-98.~~ 1901

alika

á̲litgor pl.

(kaja)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

alikerede

álikarúeda m.

kajbo

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

alkoholisthem

alkωhωlísthu̍em̲ n.

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

all

pl. àla

àla klǽrna

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

all
pron.

pl. àḻa

di e dọ̀a àḻa, man jạ́ gạ́a
hæa a trọ́a

J: är ensam kvar av syskonen.

J. N.

Nr 4312. St.Köpinge,Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

all

al, alt, -a

(-a!)

kátan han lava ál
flýdan áw (lapade bort
all grãdden)
N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

I

all

al; alt; àla n. g. pron. i något fall (se ex.)

2. ál sin tíd. I hela sin livstid.

ált flöjdad

m. f. 90. / all grädden.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

II. all

pron.

man‿far‿vànja‿se
va‿ált. Man får vānja
sig vid allt. / da‿jítʒ i‿
M. f. 90. / àla fal. Det
gick i alla fall.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

all
pron

al̲. al̲t. pl. al̲e

di ta̲ stàl̲en ifrá̲ dom, ja̲
ènte for àl̲e.

di va ja fàt̲ia àl̲e.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I.Ingers 1951.

all II

jà, dœɹ e àla stàlan ɛnúe.

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

all

al̲, al̲t, àl̲a

de har en rǽ̲li smǽ̲g
i àl̲a fál̲
àl̲a dòr̲or, som di sát̲or, ska
ga ú̲dfor̲a.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

all II

de e dær i àle tjòrtjor

di e éns dàna àle tré
(om tre hus)

vi va fú stýkan me àle, a sa di sàle

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

all
pron.

al̲, pl. àl̲a   n. al̲t

va i ál̲ vǽ̲rden ---

sa̲ ble̲ de̲ ál̲t

denna pl.-form àl̲a är i Ystad, Öja & Borrie

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads h

I. Ingers 1950.

all II

vi hade ál̲t (!) var tór̲

dǽ̲rifra̲

da̲ la̲ àl̲a gà̲rana i klòz̲a

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads h

I. Ingers 1950.

all

stå i reuta. ffa ord som icke

å reuta. :

vá i ál̲t vœ̲rden ---

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

all
pron.

al̲

ál̲ jø̲ren hàd̲a – di hǽ̲r ne̲re. All jörden hade de här nere.

M. f. 87

St. Herrestad.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

all

al̲, m. och f. n. al̲t, pl. ²al̲a l. -l̲e, pron. adj., all.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

~~Ingelstads & Järrestads hd.~~

Per Larsson ~~1897-98.~~ 1901 Stån.

all
pron.

al̲, al̲t, pl. àl̲a

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

alla

pl. àla

han sprant omkríŋ te àla
klàgá

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
I. Ingers 1953.

I, al; alt; pl. àla l. ála all
(l. àla)
àla] mann for alla människor
K. f. 86. / àla dí åren alla de åren ds. / ìnta àla. Inte alla (ↄ: var så eller så) / àla vìnbár o. sónt. Alla vinbären o. d. / àla sóna ór. alla sådana ord.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II. **all**

àla dràŋa o˷ pìor alla drångar och pigor. K.-f. 86.

àla pàgas dròm. Alla pojkars dröm. K.f. 86. / àla mänʃor bhǫ́nrar klòkan. Alla människor beundrar klakan. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

III. **all**

ált gàmalt so‿ sø̰gzor‿ dɛ‿ ó̲p‿ ud. Allt vad antikviteter gäller så söker man upp det. Å. K. 86. /

dɛ‿ va‿ nö̀jdara me‿ ált. Man var mera förnöjsam med allting (ↄ: än man är nu). K. F. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

IV. all

da ‿ e ‿ val ‿ ǹ̥ta àḻa.
Det är vål inte alla (ↄ: som
är råbarkade sållar).
K. f. 86. / fór skola ‿ ja ‿
fo͂
àḻa snṵ̀isa. Förr i tiden
skulle ju alla snusa. K. f. 86. /
àḻa e ‿ ǹ̥te ḻìa dòktra.
Alla äro inte lika duktiga.
K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, errestads hd

Hugo Areskoug 1961.

V. **all**

dɪ. kana. jora - ált àn̲ars. De kunde gö̂ra allanars fö̂r övrigt (ɔ: utom lä̂x-tiŋ lå̂sning o. d.). K. f. 86. /

dɪ. bagvénda àl̲a a̲r for̲. Man vände bak och fram på alla ord fö̂rr.

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

V̲I̲. a̲l̲l̲

àla̱ a̱r dr‿ va‿ so‿

bà̱nada. Alla ord (hon använde) voro så bondska. (dialektala). K. J. 86. /

dær‿ da‿ dé̱lor‿ sɛ od‿

àla̱ hóḻ, da‿ e‿ krù̱nan.

Där det (håret) delar sig åt alla håll, det är "kronan".

K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

V. **all**

ja‿har‿fad‿jǿrt ált.
Jag har måst göra alla sysslor
(allt arbete vid ett lantbruk)
K. f. 86. / da‿sý̲por, àl̲a
pràstorna. De super, alla
prästerna (ɔ: i Ystad). K. f. 86,
an‿e‿stý̲o i‿àl̲a lìm̲or.
Man är styv i alla lemmar.
K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

V̲I̲. a̲l̲l̲

ál̲ má̲d e‿ja‿

fø̲̀asvá̲ra. All mat är ju "födesvara". K. f. 86. / du‿kan‿i̥nte fa‿lɛ̲̀gza‿ å̲la. Alla kan inte få lika mycket. K. f. 86. / dær‿ va‿ a‿à̲la de̲‿ sòrtor. Där fanns av alla de slag. (affektbetonat). K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ˏa ll(a)

al̠t

àl̠a

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

23. Per Larsson 1901. Exc.

alla;

àl̲a pr.

di skùl̲e va fórst

àl̲a;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

allehopa

àla hópa

K. f. 86.

Jfr allihopa

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

allehopans

àla húvans

allesamman

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

× allen
adv.

àl̲oɹ = alla

àl̲oɹ som vœ̲́ɹst

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

ˈal̲or × allen

allra

dɛ bø̲r jɵ̲ den ˈal̲or ˈvœ̲rsta ˈti̲den.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

I. *aller
adv.

ál̲or l. àl̲or

allra

di ha ‿ ál̲or störst
~ ˘
skát̲. De ha allra störst
skatt (utskylder). M. J. 80./
dan ‿ ál̲or bästa. Den
allra bästa (stolen) N. J. 86.

Nr. 33 Bäckaskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II. × aller
adv.

mid̲asmílfjen va‿
vàl‿ àl̲or bäst. Den vid
middagen mjölkade mjölken
var väl allra bäst. N. f. 86./
dan‿ va‿ ál̲or bést o‿
sìd̲a‿ på. Den var allra
bäst att sitta på. N. f. 86.

1.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd]
Hugo Areskog 1961.

III.

*aller
adv.

den ˎ àlor bésta

den allra bästa. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

× aller

^{1}ålor, förstärkande partikel, allra.

^{1}ålor minst, storst, gr^{2}anast.

Anm.

№ 300 Herrestads hd.

~~Ingelstads & Järrestads~~ hd.

Per Larsson [illegible] 1901

Stärr.

alleredan

àla ràjan

e- han - àla ràjan
kòman? Är han alle-
redan kommen?

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

alleredan

àl̲eráj̲an å.

àl̲e rè̲dan

e‿han‿àl̲eráj̲an kòm̲en?

Har han redan kommit?

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

alleredan
adv.

àl̲erájan ä.

àl̲erḗ̲dan y.

e. han – àl̲erájan kòm̲an?

Har han alleredan kommit?

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.

Hugo Areskoug 1961.

allesamman
pron.

àl̠e sám̠en

vi va àl̠e sám̠en ve é̱t bó̱r

ɔ: åto vid samma bord.

Nr 4312. St.Köpinge,Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

×all för ett

ál for‿ét l. álforét adv.

ständigt, utan avbrott

K. f. 86. / nú e‿hær‿

sòtara ál forét. Nu är

här sotare ständigt. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

+ alliera

aliéra, pret. -a
agera

nar di aliéra túlbar : när kavalleribönderna gjorde uppror, efter agitation av korpral Tallberg.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.
I. Ingers 1950 Exc.gr.

+ alliera

alié̲ra -a -ad, 1) agera

2) väsnas, bråka?, skämta

di alié̲ra a ba̲n si ó̲d so.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

× alliera
v.

alajé̲ra -ar -a -ad

våsnas. leva om,

Öja

Nr 4879. Öja, Herrestads hd
I. Ingers 1953.

allihop

àḻi hóp̱

jȧ̱́ di̱ va jà beká̱nta (!)
ma àḻi hóp̱.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd
I. Ingers 1953

allihop

alli hovv àl̲i hóv̲

dĭd sîer dì allihovv

Högestād

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

^{2}a̲lihὼv̲

allikop

allesamman

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

allikop
pron.

àl̲i· hώp̲

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
I. Ingers 1953.

allihopa

àle hóva

allesamman

11. x. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

allihopa

àl̲ihó̲pa; àl̲i hó̲pa.

allesamman

èl̲a so ha di
bìl̲a, àl̲i hó̲pa. Annars
K. f. 86. (fòr övrigt) så ha de
bilar alle-
Jfr allehopa / sammen.
K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

allmänt;

a̲lmánt adv.

da hade di almánt;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

allmänhet

í à̲lmenhé̲d

ènte í à̲lmenhé̲d

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads h

I. Ingers 1950.

allmånhet

b. f. à̱lmanhé̱dan

dær va forbjú̱dad for
à̱lmanhé̱dan a gæ ɛ́ŋ̱

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

allmänning

almán̲ɛŋ, -en

dɛ va almán̲ɛŋ

nåme - Nybrofåltet.

Nr 4312. St.Köpinge,Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

× allo

alló, neutr.

oljud. väsen (av barn)

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

× allo
s.

alǻ̲, n.

ovåsen, buller, larm

dǽ̲ ble dær spráḻ i lǽj̲rad;
alǻ̲.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

*allo
sb.

alɑ̱́ n.

ovä̀sen, stim

hola‿alɑ̱́ vä̀snas

n. f. 90. han‿holt‿
sɑnt‿alɑ̱́.

Han hö̀ll sådant ovä̀sen.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

× allo

aló̲, -ed

stel̲a ti aló̲ = ställa till väsen och bråk.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads hd

Malte Åberg 1938.

× allo

alo̱̊^{1}, n., -ed, utan pl., oväsen.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98, 1901 Stärr.

× alló

s.

aló̲. n.

oväsen. bullen

di' ha̲lt à̲lii' na̲d aló̲

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

×alló
sb.

alá̱ n.

ovåsen, stim

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

K. f. 86.

Åv. halá̱

hala ~ halá̱ föra oväsen
han ~ halor ~ halá̱. Han
håller ~oväsen. K. f. 86.

allt
adv.

al̲t

ál̲t som tàt̲ast

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

ált II

gá̠ren lá̠ ált te vánstor
om vájen.

303 St. Köpinge Herrestads hd

Malte Areskoug 1926.

alt

allt

allt, nog, redan

dœr e alt n$\overset{2}{\text{e}}$re sam d$\overset{2}{\text{å}}$nsa i kvel mø :

det är nog personer nere och dansa i dag också.

e han alt $\overset{2}{\text{å}}$pe ? (redan) Vänd!

M Arcskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

gáren la alt te vénstor
am vájen

× allt för ett

ál̲t for é̲t

ouppho̊rligt

rǿ̲lat vœ̲́r ál̲t for é̲t

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

i alt för ett

alt far e̲̍t eller alt far e̲tens

ständigt, i ett, oupphörligt

alltid.

han̲ bet̲ʃ̲ dȯ²l̲ alt far e̲̍tens.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

+allt för ett;

á̱lt for é̱t adv.

stãndigt;

à̱rmana jíff so
á̱lt for é̱t;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

áltid

alltid
adv.

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

alltihop
pron.

ált zhǫ́p̲

fù̲lana tá̲r ált zhǫ́p̲

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

+ alloas

alo̲¹as (-as; -as; -ads, l:-as, imperat. -as, pl. -ans l. -lo̲¹kas) dep., väsnas, föra oljud.

O̲¹gzen alo̲¹as i sto̲¹lan, sa jȧ sad o¹p o je̲ u̲¹d o sa̲ hat̲ dar va̲. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson [redacted] 1901 Slärr.

×allóas
vb.

alǻas, =

bråka, stimma, väsnas.

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

allra

àlra

jásan va de àlra
vársta tre o liga o
bala nér san. Gåsen
voro de allra värsta, då° det
gållde att "ligga ner" säden.
M. f. 92

Rspr-form för álra

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

allra

Se *aller

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

allra
adv.

àlra

de‿àlra gàmlasta de allra äldsta.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

allt
adv.

al̲t

ál̲t for é̲t

= oupphörligt

(jfr i S.v. Sk.: u̲éd for ét̲)

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
I. Ingers 1953.

alt

1. allt

adv.

Som förstärkningsord, till adverbet för 'för'.

ált for‿mi̲ád sult-górkor. Allt för många syltgurkor. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

alt

2. allt

adv.

säkert, för visso; äv. med försvagad betyd.: nog, troligen.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

alt
redan

3. allt
adv.

ḛ‿ni‿ált òpa o‿ı̥̀nta grédor? Är ni redan uppstigna och gråter inte? Ett skämts. talesätt.

K. J. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

allt för ett

ál̲t for é̲t

beständigt, för jämnt

han gœr hœ̲́r œ slí̲dor
ál̲t for é̲t.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

alltid

ál̲ti

já̲, de brì̲nga di ál̲ti fóa̲.

J. P.

Nr 4062. B'eresjö.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

allting
pron.

ál tíŋ

da‿ʒáns, ál tíŋ. Det sk$\overset{?}{ä}$mmes (blir ankommet), allting (ɔ: under rötmånaden). K. f. 86. / dí tyʒʒor‿an‿e‿gøara an‿ál tíŋ ànad. Det tycker man är godare än allting annat. K. f. 86.

alltid

áltí̲d

M. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. **alltid**

á̲l tí̲d

K. f. 86.

han ͜ va ͜ á̲l tí̲d so ͜ gla̲lýnt. Han var alltid så gladlynt. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

alltid

aĺ̲ tí̲

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

alltid
adv.

ál tíd eller álti

hum sæ ál tíd: "gú
velsíne di, mit bǽrn."

dǽr bruga mǿr álti gæ a hànla.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1936.

alltid

ál̲ti

sa mèg̲la ál̲ti já̲ for na.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1956.

I.

alltid

áltid

so͜ komor͜ dɛ͜ áltid hid o͜ sér͜ sɛ͜ óm. Så kommna de alltid hit på besök.

M. f. 85.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.   alltid

en‿ vì̱sa, som‿ álti̱d
má̱r han‿ ʃóʒ en visa som
mor alltid sjöng. D. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

alltihopa

ált ihó̲pa

alltsamman

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

alltihopa

ált ihǫ́p̲a

alltsamman

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

allmän

almánt n.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

allting

ál̲ tɛ́ŋ̲

bæjnta jɛnspǽ̲rs hωn hadɐ
rɑ̲́ for ál̲ tɛ́ŋ̲.

Nr 5116 Hedeskoga, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

allting

áḻtɛŋ̱

de̱ som áḻtɛŋ̱ àṉɛd de har
ble̱d forbéṯrad

Nr 4879 Öja, Herrestads h
I. Ingers 1950.

allvarsam

alv$\overset{1}{\underline{a}}$rs-am l. -or, m. och f., n. -samt, pl. -sama, komp. -samare, -samast, allvarsam, allvarlig.

$\overset{2}{\text{Ö}}$ja, Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne

allvarsam

alvá̲rsam̲

han va sa alvá̲rsam̲, man
han drø̲̋ lit̲ pø smì̲labá̲nad.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

I. Ingers 1953.

alm

alm, f., ^{1}-en, pl. ^{2}-or l. ^{1}-or, -na, alm, almträd.
Bjeresjö, Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. 1901 Härr.

alm
s.

alm. –́en. pl. –̀or eller
–́or, –na.

P. L. 1901.

Bjeresjö, Herrest. hd

alme

àlme -ed

bestånd av alm

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I.Ingers 1950.

alm

alm, pl. álmor

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

L. Ingers 1950

alm

alm; pl. ˋ–or (sic!)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

alm

alm, -en

Genus mask.

M. f. 90

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Öja

(–´lar,)

alm, –´or l. –`or f. (se ex.!)

alm

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd,
Hugo Areskoug 1961.

M. f. 80

K. f. 86.

dan ‿ dær ‿ hòja

ålmen. Den där höga

almen. / hær ‿ e ‿ båda ‿ lain

K. f. 86 / o ‿ ålm. Här finns både lönn och alm. M. f. 80.

(forts.) alm

Pl. àlmor

Genus mask. l. fem.

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskog, 1962

Hedeskoga

almanacka

almanák/ą. pl. – – –́ or

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

almanacka

almenáka, f., -n, pl. -kor, -na, almanack.

Anm.

№ 300 Herrestads hd.

[redacted]

Per Larsson [redacted] 1901

Stånz.

+ alme

$\overset{2}{\text{å}}$l̲me, n., -d, utan pl.,
1/ almved, -virke, 2/ växande
almträd l. -skog. $\overset{1}{\text{ö}}$̲ropa
skau̱ ded e $\overset{2}{\text{o}}$̲ra → bo̱ra $\overset{2}{\text{å}}$l̲me.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
~~Ingelstads & Järrestads hd.~~
Per Larsson ~~1897-98~~ 1901 Slärr

àlma n.   *alme
sb.

1. Ved l. virke av alm
2. Bestånd av alm

M. f. 87.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

àlma n.

alme
sb.

1. ved l. virke av alm
2. bestånd, dunge av alm

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

alme

àlma n.

1. virke av alm
2. bestånd av alm

U. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

+ almeknabb

^{2}a̲lmaknø̀b̲, m., -ka, pl. -a, -na, grof. afskuren almstam.

blyff dær ^{2}grån̲a ^{1}plá̲zkor aw̲ den ^{2}a̲lmaknø̀b̲an da ffrifte? ^{2} Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

[redacted]stads & Järrestads hd.

Per Larsson [redacted] 1901 Slåss.

almeträd

àlmatrœ́ n.; pl. =

alm

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

almeträl

àlmetráen best. pl.

almar

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskog, 1962

Hedeskoga

aln

pl. à̱lna

et pá̱r à̱lna

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I.Ingers 1950.

aln

pl. àlna

fìra àlna jýv

Nr 5073 Söverstad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

/aln, s.

aln

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

24. Per Larsson 1901. Exc.

aln

pl. æ̲̀lná̰

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

1. a̲l̲n̲

a̲ln ; pl. -̀a

en viss längdenhet (0,6 m.).

en ‿ á̲ln / tré̲ à̲lna /
tre alnar | treti ‿ à̲lna tret-
n. f. 80. | tio alnar (denna
| accentuering torde
vara relativt
sällsynt).

Nr7233 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

2. aln

a̲ln; ´an

alnmåttet, en trästav av
en alns längd

dä‿hada‿ált̲íd an‿a̲ln.
Man hade alltid en aln-
mått / fór̲ so‿hàd̲a‿dä
ált̲i̲d a̲lnan dǽ̲r. För
så hade man alltid alnen
där. N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

*alnbåge

albúa, – ´en sb. m.

armbåge

K. f. 86. | hon ‿ sata ‿ albúan emåd. Hon satte armbågen emot.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

×alnbågknyck

albúaknýgtzan best. sg.

armbågsbenets utsprång

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

alnvis

àlnavís

Intr.: 2 àlnavís efter alner räknat

M. f 80.

Nr. 533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

aloë

ale¹ve̱, f., -n, pl. -r, -na, aloë, en kaktusart som ofta förekommer som fönsterväxt.

ale¹ve̱n hæm vä²ṉtar læ²ŋe, i²ŋan hæm̱ blœ²m̱ar.

Öja

№ 300 Herrestads hd.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. 1901

Hörr

altan

altá̲n, – ´ an

svale på väderkvarn

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

altan

altán, – ´an

"balkong" runt kroppen
på (större) väderkvarn
(strax ovanför stenfoten)

M. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

altán, – ´an altan

sb.

svalgång runt väderkvarn

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

$\underline{\overset{2}{a}}$ltare n. ; pl. –

/altare s.

altare

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

altare

²a̲ltare, n., -d, pl. =, -n, altare.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Härs.

altare

àltarⱥ, `--ɐd

--- mɐn ‿ présten han ‿ màsa for ‿ àltarɐd --- medan prä̃sten mä̃ssade framfö̃r altaret. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

altare;

àltare, -eð s.

— , -na;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

altarduk

à̲ltardu̲g -en -a -ana

P. L. 1901. Bjersjö. Herrest. hd

altarduk

$\overset{2}{\text{å}}$ltardug, m., -kn, pl. -a, -na, altarduk.

$\overset{2}{\text{Ö}}$ja, Bjeresjö.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slarr

altareduk

àltaredugen sb. best. sg.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

altareskrank

sb.

àltaraskráŋkad best. sg.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

altaretavla
sb.

àltaratávla

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

alun;

alún, -ld s.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd
Nils Bengtsson 1932.

alun

alú̲n, m., -ən, utan pl., alun. Ŏja.

№ 300 Herrestads hd.

[redacted]

Stãrr.

Per Larsson [redacted] 1901

˟aluna;

alúna, -ar, -a, -ad;

bestryka med alun;

so alúna di ed;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

andre;

á̱nre rãkn.

hǫ́u̯r é̱ dan á̱nre
hé̱na ?

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd
Nils Bengtsson 1932.

alunbruk

alu̲¹nabru̲g, n., -ed, pl. =, -en, alunbruk, ställe där alun tillvå²rkas. (spec. om Andrarum)

Ö²ja.

№ 300 Herrestads hd.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897/98 1901

Slăre.

amagerkål

amágorkål

ett slags kål

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ambassadór

bassadór

D'e en rekti- bassadór
(om en som ä dum)

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1936-37.

× ambolt

ám̲bὼlt, -ed

smidesstăd

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

ambrot

ámbrut

våtramn

Högestād

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

ˈambrut r. + ambrot

åbrodd

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

ambrot

ám̲brot̲,

våkfn.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

ambrot

ámbrút

åbrodd (Abrotanum)

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

×ambrott

ámbrúṯ sb.

åbrodd (Artemisia abrotanum).

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

a men

ámen

de va lìa sœ́kort som ámen
i tjòrkan

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

amerikavisa

amé̱rikavi̱sa f.

visa som sjöngs av emigranter till Amerika.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

amma

å^{2}ma (-ar, -a, -ad, -ad, pl.
-ade, -a, pl. -n l. -mha)
tr., amma, uppamma.
a dran i^{2}kke sa fint folk
å^{2}mar glu^{2}tana sel.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hänr.

amma
s.

$\overset{2}{a}$m̲a, f. -n, pl. -m̲or, -na,
amma.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

$\overset{2}{\text{Skårr}}$.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

⁺ ambolt

$\overset{1}{\text{a}}$mbolt, m., -en, pl. -a, -na, smidesst$\overset{2}{\text{a}}$d.

h$\overset{1}{\text{a}}$r i $\overset{2}{\text{v}}$yrzaved h$\overset{2}{\text{a}}$de jar en l$\overset{2}{\text{i}}$den $\overset{1}{\text{a}}$mbolt.

Bromma.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

St$\overset{2}{\text{ä}}$rr.

+ ambrot

$\overset{1}{\text{å}}\underline{\text{m}}bru\underline{\text{d}}$, m., -ha, utan pl., åbrodd: artemisia abrotanum.

$\overset{2}{\text{Ö}}$ja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hårt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

an

an

partikel

so‿jek‿da‿gát an.

Så gick det väl för sig.

K. f. 78

Nf 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

à̲na; -̀ta

ana

vb.

dí kona ‿ ja ‿ à̲na. Det kunde jag ana. / dí à̲nta ‿ me. Det anade (misstänkte) jàg.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

and

a̲n, ´-an, án̲or,

án̲orna

Sg. honanka; i pl. ankor utan bestämd könsåtskillnad. Jfr andrik o.

M. f. 90. vildand. Öja.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

/and, s.

an

55. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

and
s.

a̲n, -án pl. án̲or, -na

ja ská̲d tvá̲ én̲or for
desám̲a

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
I. Ingers 1954

a̠u̯n f.; ˈen̠or ˈand s.

and

M. Areskoug 1926.

St. Kōpinge Herrestads hd. № 303.

and

a̲n, ´en f., ´en̲or, ´en̲orna f.

I sg. anka, honanka.

I pl. ankor utan hänsyn till kön. / jäs̲ o ´en̲or gäss och änder. K. f. 86

M. f. 80, K. f. 86.

´en a̲n en anka K. f. 86.

Jfr vildand

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

and

a̲un, -´en. pl. én̲or, -´orna

and, anka

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1935.

anda
v.

à̠na -ar -a -ad

andas

di· à̠na i hὼ̠udad pω -en.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

^{2}a̱u̯ne r.　　　　ˌanda s.

anda

ja̱ ^{2}ko̱ne knapt dra̱ ^{2}a̱u̯nen.

M. Areskoug 1926.

St. Kǒpinge　　Herrestads hd.　　№ 303.

(forts.) anka

sb.

ʒʒìpa ata ànan

kippa efter andan /

K. f. 86. / ʒʒèa (sic!) ator

ànan ds.

Jfr ʒʒiʒʒa åw kikna, tappa andan

Hedeskoga

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskog, 1962

*anda

àna, = vb.

andas, draga andan

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

andakt

andåˈkt, m., -kn, utan pl., andakt.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slåre,

$\overset{2}{\underline{a}}$unas ; — , — ; — ; — . andas v.

andas

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303

ande

àne -en = andedräkt, andhämtning

en holor po a tàva ànen.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

I ande

à̱nan best. m. sg.

andan, andedräkten.

Bl. a. i uttr.: dra‿à̱nan

draga andan.

han‿kone‿ì̥nte dra‿

à̱nan. Han kunde inte

andas.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

II. **ande**

han‿tàsta‿só ata‿
ànen. Han flåmtade
så förfärligt efter andan.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

ande

åne

andedråkt

han tåstar så farlet ette åren

= år andfåd.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

ande

ånh, m., -n, utan pl., anda (andedräkt).

ja tyffor når ja knydor öfe hågan, sa får ja inte ånen.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

ande

ànan best. sg.

Intr.: dra‿ànan draga andan.

R. f. 86.

han‿kona‿ìnta dra‿ànan. Han kunde inte andas.

Nr 7535 Hädeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

* andefortagen
adj.

à̱nafortá̱n

andfådd

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads hd

Malte Åberg 1938.

× andekipp

à̲natʃi̲p (genus?)

andfåddhet, att kippa efter andan.

ha à̲natʃi̲p (= vara staká̲nad,
se d. o.)

3436 Bromma, Herrestads hd
Helga A. Persson 1938

andelsbageri

andé̲ls-ba̰gerí̲ n.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Anders Persa-kniv

anorspǽrsaknív

smed av viss tillverkning

en anorspǽrsaknív en hade
i lὼman J.P.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.
I.Ingers 1950 Exc.gr.

anderspersakniv

anorspársaknī́va pl.

hopfäll-bar måltidskniv med vitt benskaft, upp-fälld ca 2 dm lǻng. På skaftet stod Anders Persson, tillverkarens namn, enl. uppg. en bysmed. Såldes i järn-bodar.

Öja.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

andfjäder

à̱nafjǽ̱r, ˋ– –ˊan sb.
ankfjäder (kollektivt)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

*andförtagen
adj.

à̲nafortá̲n

andfådd, andtruten

K. f. 86.

Jfr *andförtruten

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

*andförtruten
adj.

ànafortrýdan

andtruten, andfådd

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

(forts.) × andförtruten

Åv. ànafortrúdan adj.

andtruten, andfådd

N. f. 90.

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Öja

*andförtruten
adj:

ànafortrúgden

andfådd

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

+ andförtruten

^{2}ånafortrìjden, m. och f., n. -ded, pl. -dna, komp. -dnare, -dnast, andtruten, andfådd.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Sta^{2}nn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×<u>andfõrtruten</u>

adj.:

ànafortrág̰dan l. ` – –
trágdan

andtruten, andfådd

K. F. Sc.

Jfr ×<u>andfortagen</u>

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

andkött

ànatšýd n.

ankött

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

andmat

sb.

ànamád

Lemna

M. 4. 79.

Jfr *puggespy

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

andmat

ànamǽd

Lemna

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

andmat

à̱namá̱d, -er.

yngre àṉamá̱d, bot., en vattenväxt, = Lemna.

jà ska ha en spáṉ-foḻ aw àṉamá̱d.

Öja.

Nr 4879. Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1953.

ànamád

andmat

sb.

Lemna

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

/andra

àndra

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

32.

andre

r.

ándre. f. & n. ándra

i den ándre bysénen

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

andre-dräng

àndradræŋ

beteckning på en av drängarna

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

andre

de è̲na spø̲̀dʒəd tá̲n ànta de
á̲ndra.

Nr 4878. St,Herrest.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

andre

^{2}å̱nrə l. ^{2}ån̲rə m., -ra
f. ok n., utan pl., ordningstalet andre.

fø ^{2}ån̲əd a̱r, på andra året, d.v.s. som fyllt 1 år, om barn.

^{1}tø̱sən e i ^{2}ån̲əd a̱r, flickan är i andra året.

Bromma.

Hårr.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

ˈanrḙtʃ m. j -a + andrik

ankbonde

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

ánrik m. andrik

sb.

ankhanne, ankbonde

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

andrik

ánrik, ´–an, ´–a
m.

ankhanne, ankbonde

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

andrik

ánrik m

ankhanne, ankbonde

M.-f. 80.

ánritʒ, ´- -en

K.-f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

andstek

ànastégz
ankstek

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

²å̠naèdʒ n.; pl. — ˌandä̃gg s.

ankä̃gg

M. Areskoug 1926.

St. Kǒpinge Herrestads hd.

№ 303.

²åunaèdʒ n. ; pl. – andägg s.

andägg

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

andȃgg

ànaḷ́g

ankȃgg

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

andågg

à̲naág̲z

ankågg

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

andäktig

andä¹kti l. -or, m. och f.
n. -tet, pl. -tia, komp.
-tiare, -tiast, andä²ktig.
hum lǫ¹dor hum e andä¹kti
i ko²rkan, men hu²ma swä¹rjor
hum o gä¹lor. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hanr.

angelägen

ànjalájan

ja ‿ e ‿ ìn̥ta so ‿ ànja-
lájan óm ‿ ad. Jag är
inte ~~sa~~ så angelägen om det.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

anjeláj̲en, -d, -na. angelågen

angelä̆gen

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

anglås
s.

aŋəlǽ̲s -en

en dans – spelad av Kusken

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

aning

àniŋ

en ‿ àniŋ i ‿ blót. En aning stötande i blått.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

anis

an$\underset{-}{\overset{1}{i}}$s, m., -ken, utan pl., anis.

Bromma. $\overset{2}{\text{Ö}}$ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Stårr.

anis

ánes[x)] l. ánis[xx)]

(en krydda som lades i bröd)

x) N. f. 80, K. f. 86

xx) K. f. 86.

ánes o. fäŋkål anis och

fånkol. K. f. 86. / tʒòrel da-

smàgar liasom ánis.

Körvel smakar liksom anis.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

1. + anka

^{2}a̲ŋka (-ar, -a, -ad, -a, pl. -n l. -kkn) tr., ångra.

dè fa̲r du ^{2}a̲ŋka i å̲l din li̲d. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Stårr.

²åŋka; -r, –; –; -d. ˣantea vb

ångra

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

×anka
vb.

à̱ŋka, =

Refl. à̱ŋka ‿ si ångra sig./
a̰ŋka ‿ pώ ångra ngt.
han ‿ a̰ŋka ‿ pώd, ad ‿
han ‿ ṇ̀ta ʒʒùptad. Han
ångrade, att han inte köp-
te det. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

ankare

à̠ŋkare, -ad.

spec. = grovt ekträ som ligger över öppningen till gammaldags skorsten.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

2.

+ ånka sig

²å̲ŋka si (-ar, -a, -ad, -a, pl. -n l. -kka) refl., ångra sig. Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slärr

ankare

à̠ŋkarɐ n.

mindre tunna för svag-dricka

N. f. 20

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 300 Herrestads hd.

ankare

²a̲ŋkare, n., -d, pl. =, -n,
1) ankar. Redskap ad fast-
hålla fartyg. Någon gång
¹a̲ŋkor, n., -ed, =, -na. ga̲ te
¹a̲ŋkors, kasta ankar, ankra.
2/ benämning på nedre delen
af en större skorsten, från hvilken
pipan uppåt sammandrages och
afsmalnar. – ²a̲ŋkared bytts sta̲nks ¹slånn
for då va sta̲rt. Bromma.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Per Larsson 1901.

ankarstock

ånkarstock

„ett kronebröd i beväringsköpet"

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

$\overset{2}{\underline{a}}$ŋkal m.; best. f. $\overset{2}{\underline{a}}$ŋkalen. ankel

pl. $\overset{2}{\underline{a}}$ŋkla; $\overset{2}{\underline{a}}$ŋklana.

ankel.

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

ankel

à̱ŋkeʟ, -en

fotkról

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

ankel

à̲ŋkal, à̲ŋkla, à̲ŋk-
à̰ŋkal / lana

fotknȫl

stø̰da‿ à̲ŋkla vid gå-
endet stöta fotknölarna
mot varandra. (Ansågs vara
tecken på högfärd). M. J. 90.

Öja

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

(forts.) anke~~l~~

Genus mask.

dan èna àzkelan

M. f. 90

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Öja

ankare

$\overset{2}{\underline{a}}$ŋkare, n., -d, pl. =, -n,
ankar; liten tunna.
jærnb$\overset{1}{\underline{å}}$nen ha l$\overset{2}{\underline{e}}$nad po
$\overset{2}{\underline{a}}$ŋkared. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

ankel

²a̲ŋkel, m., -kn, pl. -kla, -na, ankel, fotknöl.
(När di̲ st²ø̲da ²a̲ŋkla, då e di̲ h¹ojfæ̲ria. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

I.

à̲ŋkal; pl. ˋ-la   ankel

fotknöl

stø̜da ‿ à̲ŋkla vid gående l. springande stöta fotknölarna mot varandra, så att sårnader uppstå. / di stuta ‿ àŋkla,

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II. ankel

so‿ da ‿ blàa, hálst
nar‿ da‿ hada ‿ tràsko‿
pó. De stötte anklar, så
att det blö²dde, i synnerhet
om de hade träskor på sig.

K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

anlitad

anlítad

Rspro-ord med anpassning efter målets accentsystem

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

anmăla

anmála

anmăla fŏr polis

han‿ skola‿ anmála‿ dóm.

anmela‿ trómp anmăla

trumf i bondtolva.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

anmäla

anmé̲la, anmé̲lda vb.

(t. ex. för en myndighet).

R. f. 86.

Numera trol. oftast anmǽ̲la;
anmǽ̲lt sup.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

anmǎrkning

anmǽrkniŋ

han ‿ jøra ‿ àlru nøn ‿ anmǽrkniŋ. Han gjorde aldrig någon anmärkning.

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

annan
pron.

a̲n

en á̲n = jag själv

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

annan

en àen = "en annan"

= jag själv

en àen e ju gàmal

Nr 4312. St.Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

annan
pron.

neutr. àn̲ed

dær va ènte àn̲ed a jòr̲a
i dén̲ tí̲den.

J. N.

ɔ: aå att bli· fiskare.

Nr 4312. St.Köpinge,Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

(1) annan

pron.

ànen jànad n.

at ànad ŕom.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

N. Hugo Åreskoug, 1962

stỳggom hada di dom te
en mǽr o stỳggom ti en
ànen häst. Stundom

Sövestad

(2) annan

spånde de dem pron.
(hingstarna) bredvid ett sto
och stundom bredvid en
annan häst. M. 1. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

annan

à̲nen , neutr. à̲ned

riŋ̲a à̲ned ringa annat = ringa andra gång till gudstjänst.

(riŋ̲a sám̲en = ringa sammanringningen)

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

annan

pl. à̲ndra

hanses frù̲a hon lu̲e ma
à̲ndra kàr̲a ós̲e

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

annan;

a̱n pr.

àṉad n.

di kùṉa ènte me̱i haṉ en á̱n;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

annan

Neutr. àn̲ed

hàr̲a gú̲t, di hàd̲a ènta
an̲ed!

sa va dæ é̲t, a sa va dæ ed
àn̲ed.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

annan:

en ànen i bet. "jag själv":

nú e en ànen gàmal
a màtar lìded

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd
I.Ingers 1952.

annan

pl. ànra

hán som - ànra,
báka den

K. f. 78] liksom andra
bakar

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

annan

Pl. ànra

han ‿ ydor ‿ h̲ármen pa ‿ ã̀nra. Han låter sin vrede gå ut över andra.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

annan

neutr. ànad

han hade bòdda jœ̀gara a

ànad (och annat sådant)

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

anen

àn̲en

di hade εyʀát̲ad i en àn̲en
lœ̀y̲a ʀóm̲ tε -en.

sá̲ va di pa é̲t stal̲e, a sa̲ va di
pa et àn̲ed.

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

annan

àn̲en

di har vel nɑn àn̲en

benámneŋ

vǽ̲lkɔm̲en en àn̲en gáʒ̲

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

annan

neutr. àn̲ad

men di har nú̲d àn̲ad
námn - - -

han bòd̲a hanla hèsta a àn̲ad

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

annan:

ja kon̲a ènta sí̲ nœ̰d àn̲ed

J. P.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

annan

a̲n l. ^{2}å̲nen, m. och. f., n. ^{2}ån̲et
pl. ^{2}å̲ndra, obest. pron., annan.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slärr.

annan

pl. àndra

hon jék for àndra gùga

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

I. **annan**

pron.

sg. ob. àn̲en l. à̲nen;

n. àn̲ed; en‿á̲n en annan;

en‿á̲ns en annans;

sg. best. f.: den‿ánre m., den‿ànre;

~~[illegible]~~ den‿ánra, den‿ànra f.;

de‿ánra n.

Pl. ob. form: ànra;

gen. ànras (se ex. lapp VI).

Pl. best form: de‿ánre

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

II. **annan**

en‿ànan gamal‿klòka.
En annan gammal klocka.
K. f. 86 / iblan‿di
ánre‿bårnan. Bland
de andra barnen. K. f. 86. /
so‿ska‿han‿eda‿óp
for‿di‿ánre. Så skall
han åta upp (maten) för de
andra. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

III. **annan**

han‿ tì̠ta ǹ̥ta ti‿ den‿ ànra sí̠n. Han såg inte åt den andre sedan. (ɔ: bevärdigade honom inte med en blick). N. f. 80. / han‿ kωna ‿ la ‿ nωn ‿ a̠nan kὼm̲a. Han kũnde låta någon annan komma. N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

IV. **annan**

dı‿ánra dı‿tì̲ta‿jo sá̲. De andra de tittade ju så (förundrade). M. f. 80. | dı‿va‿n̥̆ta‿gẃ̲ara en‿ ànra. De (: fastlagsbullarna) var inte godare än andra (bullar) K. f. 86. | da‿ànra pá̲rad. Det andra paret hästar på en gård. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

V.

annan

de‿hada‿ànra tʒǿrslor
ósa. De hade andra körslor
också. K.f. 86. / de‿ánra
kòrana va‿for‿små. De
andra korgarna voro för
små. K.f. 86. / ne‿far‿
hùna‿na me‿nod‿aned.
Ni får trösta henne med något
annat. K.f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

VI.   annan

so‿kom‿dɛ‿íŋ
pɑ‿ànras. Så kom de
(ɔ: kreaturen) in på andras
mark (på andra bönders
ägor). K. f. 86. / so‿va‿den‿
ena dǽr, so‿va‿den‿
ànra dǽr. Så var den ena
där, så var den andra där.
M. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

V. annan

dó vànas ‿ da
i ‿ mózen po ‿ ànra. Då
vattnas det i munnen på
andra. R. f. 86. | da ‿ va ‿
fór en ‿ áns ‿ tíd. Det var
fö²re en annans tid, Evs. fö²re
min tid., R. f. 86. | di ‿ ha ‿ vìsad ‿
si, di ‿ ànra. De ha slagit ut
groddar, de andra (ɔ: lökarna).
N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

VI.   annan

dén lute‿ dan‿ ánra
óp i‿ fáinstored. Denna
lyfte den andra (flickan)
upp i fönstret. M. f. 80./
so‿ fik‿ di‿ ì̥nte sälja, udan‿
di‿ skola‿ ha‿ en‿ án
yán. Så fick de inte sälja
(någon bil), utan att de skulle
ha en annan i utbyte. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

annandagjul

andajúl

K.f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

annandag jul

ånnda jul

Julattan å juladá
ha vi så gott som vi villa ha,
men ånnda jul
jimmoa mooa sitte goa sul.

Jacob Bergström 1926-27.
Nr 3906 Herrestads hd

annandagnyår

andan$\overset{1}{y}$ar, m., -en, pl.
obrukl., eg. annandag nyår;
dagen efter nyårsdagen.
andan$\overset{1}{y}$ars (underförstådt da̲-
dag) je̲ dr$\overset{2}{ä}$ŋana ikr$\overset{1}{i}$ŋ o
r$\overset{2}{ø}$m̲la. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Stårr.

annandagpåsk

andapásk

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

annars
adv.

àn̲á̲rs

Inlånat fr. rspr. under denna form

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads hd
I. Ingers 1952.

I.

annars

àn̲ars

Trol. inlånat. 1–5.
Genuint? I samma betyd.
èl̲a *ella. / han – ʒutor –
ed – vel – àn̲ars
ò̲sa . Han (ɔ: förval-
M. f. 80. / tären) sköter det
(godset) väl annars också.
(ɔ: äv. då ägaren är hemma).

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

II. **annars**

--- nar ‿ dɛ‿ hadɛ‿
àn̲ars ‿ nώd̲ --- năr de
f. ö. hade någon sjukdom.
K. f. 86. / àn̲ars e‿ dær‿
bara ‿ tre̲. An-
nars (i övriga fall) finns det
bara tre. K. f. 86. / já̲ stω‿
jω‿ højt ‿ hωs‿ en àn̲ars.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

III. annars

Jag var ju ^{2}väl anskriven hos honom (ɔ: läraren) för ^{4}övrigt (i övriga fall). K. f. 86./ ànars tyʒʒor ‿ ja ‿ da ‿ skola ‿ va ‿ svárt.

Annars (i annat fall) tycker jag det skulle vara svårt (att göra det eller det).
K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

IV.   annars

dǽ̲r fek‿ja‿ʒsǽpen
jælpa‿ tɛ́ àn̲ars kɷna‿
dɛ‿ ı̥̀tɛ ble‿tɷ́kt. Där
(ↄ: om många ~barn kom från då-
liga hem) fick ju lärarens hjälp
hjälpa till, annars kunde det
inte bli ordning och reda.
M. f. 80. | dɛ́n̲ mæltɛn tɷ̲́‿dɛ
ı̥̀tɛ‿tɛ nɷ̀d̲ àn̲ars. Den

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

²ånars adv. Annars

annars

på annat ställe

sin tš²ŭpte han pant¹åflor ²ånars

Lånord från rspr.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

V.   annars

mjãlten anvánde
man inte till något för öv-
rigt (ɔ: utom till att kokas
tillsammans med blodkor-
ven; se u. ×pölsfrålsare).
R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

annat
adv.

à̲ned h.= annorlunda

já̲ mén̲, de jik̲ hé̲lt à̲ned tɛ́
i dán̲ tí̲dan.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
I. Ingers 1954

annot

²ån̲ed, ovisst om ordet är
adj. sing. n. l. adv., förek.
i uttr. ²riŋa ²ån̲ed, ringa
andra gången före gudstjänsten.
Nu̲ e̲'d sna̲rt ti̲d o ²riŋa
²ån̲ed. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

²Slars.

+ annerdan

^{2}ån̲ordà̲n m. och f., n.
-dà̲nt, pl. -dà̲na, komparativ
-dà̲narë, superlativ fattas,
annorlunda beskaffad.
ne̲ls kan ha en ^{2}ån̲ordà̲n
ga̲r en ^{2}ån̲ors.
hon̲t ska ^{1}treskö̲ ^{2}va̲ra; ^{2}åv̲ë
di kan vel ^{2}en̲të ^{2}va̲ra $^{1}{}^{2}$ån̲or-
dà̲narë en ^{2}di̲kë e̲. Bromma [illegible]

№ 300 Herrestads hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Per Larsson 1901.

anlag

anlåg, n., -ed, pl. =, -en, anlag.

sø̄mna hā anlåg te fēdh.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hårr.

Annonsera

anonsǽ̱ra ; -r, - ; - ; -d

annonsera

M Areskoug 1926.

St Köpinge Herrestads hd. № 303.

anordning

anórdniŋ

Repr.-ord med anpassning efter målets accentsystem.

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

ansa

ànsa, =, –̀ad

laga, reparera, sätta i stånd.

ànsa bøled på-non

piska upp ngn.

N.f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

II. ansa

ànsa rán piska upp.

ja‿ska‿ànsa rán‿pa‿dr. Jag skall piska upp dig.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

ansa

a̲nsa, -a, -ad

tillreda.

(húm̲ hade di ti a a̲nsa má̲d?)

(vid gästabud)

Högestad

Jacob Bergström 1926-27.

Nr 3906 Herrestad hd

ansa II

i bet. „laga. iståndsätta":

ansa hòsor   stoppa strumpor
(= fæ̀ra)

Högestad

Nr 3906   Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

ansa;

ànsa, -àr, -à, -àd;

göra frisk;

ɵ́usomspɵ́ughn ànsana;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

ansa
v.

à̲nsa -ar -a -ad

vanl. = laga, reparera.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

ansa
vb.

àns/a, =, ˋad

laga, reparera

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

ja ska sẽ ja fær dadǽrada ànsad. Jag skall se till, att jag får det där lagat. M. J. 79.

№ 300 Herrestads hd. ansa

²å̲nsa (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -ade, -a, pl. -n l. -sen) tr.; 1/ laga, reparera. ²å̲nsa hu̲s, ta̲g, sko̲, 2/ bota, kurera. ¹dokto̲ren ²å̲nsa mit̲ be̲n fo̲rt, 3/ laga mat. ²å̲nsa en fe̲ ma̲d 4/ utr. för piska, slå, prygla (och därigenom bota för okynne). kom hi̲d, pa̲g; en gang tr o bit̲ po ¹fa̲lmstiffen sa ska ja̲ ²å̲nsa din rygg! 5/ Coire. ²¹å̲nsa ed fruentimmor. Bromma. Hön

Per Larsson 1901.

ansa

ànsa, =

laga, sätta i stånd, reparera

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ja‿ ska‿ ànsa bø̀lad‿ tɐ‿ dɐ. Jag skall ge dig stoyk. K. f. 86.

ansa
v.

ànsa -ar -a -ad

i bet. göra rent, göra i ordning

nú ska ja éy a ànsa po fjòrkegáren.

J. P.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

ansa upp

a̲nsa óp̲ , -a, -ad.

p.p. óp̲á̲nsad

Laga, iståndsätta, reparera.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

ansikte

ansíkt/a, – –́ad

M. f. 90.

han‿ va‿ krí̲d ví̲d i‿ ansíktad. Han var kritvit i ansiktet. Äldre: ansíejta

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960. enl. A.L.

ansikte

ans^{1}æjte, n., -d, pl. =, -n,
ansikte.

Ö^{2}ja, Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skå^{2}ne.

ansikte

ansíktad best. sg.

han va frå̲nad i ansíktad. Han var fräknig i ansiktet.

K.-f. 86. Kspr. påv. form; genuine ansájta enl. P.L.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

anstalt

anståltor pl. sb.

sinnesslöanstalter

H. f 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ansvar

answ$\overset{1}{\underline{a}}$r, n., sd, utan pl., ansvar. — Fordom anſw$\overset{1}{\underline{a}}$r.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

× anteration

antraʃɔ̱́n

"uppkördhet" i kroppen efter intagandet av någon stark medicin

dær‿bler‿sɔn‿antraʃɔ̱́n i‿krópan. Det "kör om" så förfärligt i kroppen.

R. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

×antererad

antarérad adj.

orolig till sinnes, upprörd och nervös

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

^{1}antezen — ^{1}elor antingen

1) antingen — eller
2) varken — eller

dær e jø ^{1}antezen ^{2}lyse ^{1}elor ^{2}aned,
men nu bør dar jus den tšugetr^{1}ijh.

Lånord fr. rspr.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

apa

vb.

a̰va - ét̲or, =

apa efter. härma

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

apa
s.

2
å̲va, f. -n, pl. ~~p~~-vor, -na,
apa.

o̊ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

'apa vb.

²åuva ; ²-r, - ; - ; ²-d, ²-d.

(efter)apa

sau faur en ²åuva ²ete
sa med sam en kan

M. Areskoug 1926.
St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

apa
v.

$\overset{2}{\text{å}}$va (-ar, -a, -ad, -od, blott i n. sing., -a, pl. -a l. -(ven) intr., uppföra sig fjantigt, hållningslöst.

åva $\overset{2}{\text{e}}$te, tr., härma, söka efterlikna. ha d$\overset{1}{\text{u}}$or ed for di f$\overset{2}{\text{a}}$tie o v$\overset{2}{\text{e}}$la åva $\overset{2}{\text{e}}$te di r$\overset{2}{\text{i}}$dze.^{2} Bromma Stärr.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

* apegap
sb.

àvagáv n.

mellanrum, passage (mellan två huslängor).

dær e sɷnt rǽlad àva-gáv malom dí tvá.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

*apegap

àvegáved best. sg. sb.

benämning på den mer eller mindre trånga öppningen mellan huslängorna.

dǽr ùda i‿àvegáved.

Där ute i "apegapet".

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

*apenspel
sb.

àvanspél

spektakel, ovẽsen

I utr. drĩva ‿ àvanspél
driva spektakel
di ‿ drev ‿ àvanspél.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

apespel
sb.

àpespil n.

gyckel(spel)

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

apotek

abaté̠k, -ad .

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

apotek

aputé̠g n.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

apotek

abaté̱tʒ, – – ´ad
l. abaté̱kad

K. f. 86.

da sa̱lda dó̱m po abaté̱kad. De sålde dom (o: röllikeblommorna) till apoteket.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

apotekare

apaté̱gara m.

l. apaté̱tʒara

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

apotekare

abatẹ́ʒʒ̣arſa, - - ´ - an m.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

× appert

$\overset{1}{\text{å}}$port, adv., komp. obrukl. häftigt, oförmodadt, oförberedt.

$\overset{1}{\text{mæ̱}}$rhn hum slǫ sa $\overset{1}{\text{å}}$port. dæ frø̱s sa $\overset{1}{\text{å}}$port $\overset{2}{\text{di}}$n̠e $\overset{1}{\text{gå}}$ŋhn.

$\overset{2}{\text{Ö}}$ja, Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Sl$\overset{2}{\text{å}}$ne.

april

aprí̱l, obo̊jl.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

april

aprí̲l

vi bòrjà di fósta dá̲na i aprí̲l.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
I. Ingers 1954

april

apri̲l

narra april.

april, din gamle fil.

(sägs till den som blei narrad april)

Sövestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

april

april

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

april

aprí̱l, m., = i alla kasus, pl. obrukl., månaden April.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

april

april
st.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

arbeta

arbája , =

ja-tǿ́l ìntä arbája.

Jag tål inte arbeta.

m. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

arbete

arbáj̲, – –́ad

han ‿ e ‿ vìl̲i i ‿ arbájad.
Han ăr duktij i arbetet.

M. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arbete

arbœ́j̲ -ed

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I.Ingers 1950.

arbeta

aɹbœ́j̲a, -a, -ad

en fɛg̲g̲ aɹbœ́j̲a fɔɹ ɛ̀g̲ɛn tɛ́g̲

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

arbeta

arb^{1}œja (-ar, -a, -ad, -ad, blott i n. sing., -a, pl. -n l. -jhn) intr., arbeta. Högestad / Bromma

Mœtrō^{1} den som ska arb^{1}œja for f^{2}œan, den fœr ^{2}ente li^{2}cca po lad^{1}bœntꝭ.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

arbeta
v.

arbája

ì di tìdor fek dì arbája
mìed hèrare en nué.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd
I.Ingers
~~H.J.Andersson~~ 1950 Exc.gr

arbeta

arbǽj̲a -ar -a -ad

men hum arbǽj̲a sa læ̀g̲a
hum kὼn̲a.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

"I.

ä. arbája ××), =   arbeta

vb.

y. arbéta×), =

Nyare form av ordet.

M. f. 80 ×) | dä fik arbája ifrå tìla på márenan o. te sèna kvélen. De måste arbeta från

K. f. 86 ××)

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II.

arbeta
vb.

tidigt på morgonen
till sent på kvällen. D. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

arbetare

arbétara, m. =

di va fàtia àla, boda búnoa
a arbétara.

Nyare ord: jfr arbǽj och arbǽja.

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

arbete

arbǽj̲, -ed. n.

de va ànte dòl̲at arbǽj̲, dé.

Nr 5023. Borrie, Herrestads **hd**

I.Ingers **1954.**

arbete

arbáj̲

et jœ̲̀vra arbáj̲

dɑ̲́ rè̲k̲na di pω jɑ̲ kωn̲a
gɑ pω arbáj̲.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers
~~Hj.Andersson~~ 1950 Exc.gr

arbete
s.

arbǽj. n.

di jik pω arbǽj hωs en bὼnna

på nytt iakttaget 1956.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads **hd**

I. Ingers **1954**

arbete,

arbœj̲, -ad s.

dė é̲ et sœ̲́lat

arbœ́j̲, .

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

arbete

arbǽj. -ed.

mènɛjen dá va de slút me arbǽjed.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

arbete

arbǽj. -ad el. arbǽj

e du ènta gān pω arbǽj ɛnúɛ?

dí ska ʃùta arbǽjad.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arbete III

jå har gåd dar så mied po arbaj,
så ja tjännor na.

St-Herrestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

arbete

arbǽj, n.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.
I.Ingers 1950 Exc.gr.

arbete

arbåj. -ed

Många monga jår tomma fad.
men många hännor jår et snällt arbåj.
ordspr.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

arbete II

bn kan se konna et arbaj e jort, men ente håi lånje en ha vad åmm ed.

Talesätt

Hansarbaj e liasom nåi di blinje di slåss (= dåligt utfört arbete).

ja. die mied arbáj me dí (Sövestad).

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27

arbete

arb$\overset{1}{æ}$j, n., -ed, utan pl., arbete.

Allm.

№ 300 Herrestads hd. Härr.

Per Larsson 1901.

arbete

arbǽj̱· -ad.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

I.

arbete

ä. arbaj n.

y. arbe̲ta n.

han‿ har ‿ hat‿
for‿ myád arbáj.

K. f. 86 Han har haft för mycket att göra /.

dǣr far ‿ han ‿ jå ‿ at ‿
fa̲rlat arbáj. Där får ni
ju ett förfärligt tidsödande
arbete.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II. arbete

han‿ e‿ rént
ø̀vordádr i‿ arbéta. Han
är alldeles överdådigt duk-
tig i arbete. K.J. 86./
han‿ gar‿ pa‿ arbáj inǽ.
Hon går ånna på arbete (går
och arbetar) hos andra. K.J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

arbetsfolk

arbé̱tsfólkad best. sg.

Rspr-form

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

arbetskälke

àrbetsʒʒílkea

Komp.-form i 1:a leden.

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

ardenner

ardán̲or

häst av ardennernas

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ardenner

ardénor sb.

ardennerras; häst av ardennerras

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

arg

a̲rj l. ¹-or, m. och f., n. a̲rjt, pl. ²-rja, och efter for, för, ¹-rjå, komp. ²-rjare, ²-rjast, arg, ond, ilsken, vred.

Va̲ ²ån̲te a̲rj po mi̲. Fa̲r!

¹Kozhn e ²fa̲selia a̲rj.

²jo̲ra nud i ²a̲rje, göra något i vrede, i vredesmod.

ℓ 300 Herrestads hd. Oja, Bromma.
Per Larsson 1901.

Slarr.

I. arg

ary l. áryor

retad, ondsint

dárfór hada tòkan

bled áry. Där för hade

tuppen blivit arg.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II. **arg**

en- árjor -é̲n. En argsint en, en argsint person.

K. f. 86. | dén̲ han - blé̲ so- á̲rj. Denne han blev så arg. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

arg:

hɷ́ʒen læ̰ ɷʒor sǽʒen,
en stɷ̱́r, áɹ̱i hɷ́ʒ.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

arg

ári
ond. vredgad

gu jàlpe den som kωm óp
nar han va ári

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

ark

a̲rk, n., ¹– ed, pl. =, ¹– hr, ark.

ed a̲rk pape̲r¹.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Stăur.

aım
s.

a̲rm, m., ¹- kn, pl. ²- a, - na,
arm.

Alm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Haur.

arm
s.

arm, ´en

vi skola sta ma háten oza
ármen

sa hæ̀lda ja rìvan hǽr oza
ármen

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

arm
s.

a̱rm, ˊen

en fiḵ stá̱ ma hù̱ean
oʒa á̱rmen

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd
I.Ingers
~~Hj.Andersson~~ 1950 Ex.gr

arm m. j –²a

ˈarm s.

arm

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

arm

arm, -´en, -`a, -`ana sb. m.

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

arm
s.

a̲rm pl. ˋ-a

mi̲na ˋa̲rma a mi̲na bé̲n
di' udví̲sar -ad
(ɔ: at̄ jag arbetat hårt)

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

arm

ɑrm . ´en

stɑra bɑ̀ntɑ pàpɑ
ɑzɑ ɑ́rmen

--- stɑra pàpɑ ɑzɑ ɑ́rmen

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

arm;

arm, –´arn s.
–̀a, –na;
àrmana jétt so
ált for ét;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd
Nils Bengtsson 1932.

/arm

a̲rm, ; à̲rma, ˋ-na

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

56.67.

arm
s.

a̲rm, ´-en

sa̲ hade hum̲ en kór̲ pa
á̲rmen

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1956.

I.

arm

a̲rm, ´-an, ˋ-a, ˋ-ana
m.

han‿fik‿à̲rma
o‿bé̲n áwslá̲na.

M. f. 80. | Han fick armar och
K. f. 86 | ben avslagna.

K. f. 86. | en‿læ̲̀ráɱ
om‿á̲rman en läderrem
kring armen. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

I̲I̲.

arm

nar‿sø̰sta‿pi̲òr
kwom‿ti‿stá̲n, jek‿di‿
á̲rm i‿á̲rm. När Sövestads
pigor kom till staden, gick
de arm ì arm. K. J. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

armbåge

Se ˣalnbåge

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

armbåge
sb.

albúen best. sg.

ja har fad ónt i albúen.

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

armbåge

allbúe albú̲a

en få tit tjyssa po den hainen. som en ynsjar vara au ette albúen

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

armhåla
sb.

armhúlor pl.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

armkorg

àrmakór m., sb.

- - ´an

korg med handtag, att bâras på ena armen x)

K. J. 86.

Nr 7333 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

x) Man trâdde armen in mellan handtaget och själva korgen.

armstark

à̲rmastárk

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

armstark

àrmastárk, (adj. pl. ˋ– –ˊa

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Arum italicum
" makulatum
växer på ön Lübeck i Krageholmssjön,
ō i ett par herregårdsparker, antagligen
införd av munkar. I Italien i Florens
är den lika allmän som vår "skräppa"
här i landet.

Det går en sägen om denna Arum. –
Är man besatt av den onde, skall
man i ~~ett~~ månfas (ny?) söka den på
en galgbacke. Så tager man en stark

tråd, vars ena ända knytes om
roten (knöl) och den andra om
svansen på en hund, som då skall
draga upp växten. Denna skall säljas
till en, som i sin tur åter skall sälja
den och vid varje köp till billigare
pris. Först då växten sålts för det
minsta myntet (styver) är N:o 1
fri från den onde.

Fil. Mag.
Medd. d. 9/5. 1937 av Torsten Hörberg
Lund
(Arton)

Arons-lilja

áronslílja, -an

= Arum italiçum ; växer på ön Lÿbeçk i Krageholmssjön.

Se vidare N. Artons uppteçkning över Arum Italiçum.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

× arp
sb.

arp

skorpa i huvudsvålen
på nyfött barn

de hade árp i
hòuedad. De hade "arp"
i huvudet. K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

+ arp

arp, m., 1 ha, utan pl. fjällig skorpa på smärriskans hufvud l. på på svinets hud.

Bromma. Öjä.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

slän.

I. { à̱rpas
{ àrpas , =

×arpas
vb.

Pres. =

Imper. à̱rpas

retas

hon ~ jík̲ ~ dær o ~ àrpas
me ~ tȯk̲an. Hon gick där
och retades med tuppen.

R. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ˣàrpas
vb.

àrpas, =

reta hund

àrpas me- házen reta hunden.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

II. ×arpas

vb.

à̲rpas ṅ̥ta mɐ‿ háʒ̲ɐn! Reta inte hunden!

K.-f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

arrendator

arendà̲tor -en

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

arrende;

a̠rǽnda, -æds.

di jir a̠rǽnda ti
gɔ̠́sæn;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd
Nils Bengtsson 1932.

arrende

arándɑ n.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

arrendebonde

arándabu̍n̲or pl.

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

arrendegård

arǽndegá̱r sb.

N. S. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

arrendator

arendàa̲tor, -en

arendàa̲torens lœ̀g̲a

en långa i Sövestad prästgård

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

arrendera

vb.

aranˈdérʃa, = , ---ˈad

M. V. 79

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
hugo Areskoug, 1962

× arshål

à̲rsώl̲, -ad

(anus)

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

× ars-hål

ars-hol

anus.

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

× arskål

à̱rsóḻ, -ad

han va sa stá̱r, sa han
sá̱d pa à̱rsóḻad a á̱d.

Nr 4878. St,Herrest.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

× arshål

ars^{1}u̲l, n., -led, pl. =, -lea,
anus.
hå^{2}de'd va̲d ja̲', hå^{2}de ja
spå^{2}r̲kad jæ̲^{2}velska̲ved i
ars^{1}u̲led. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slörr

Artillerist

töllerist

Nai di havad husara å tölleristor, så blö dai ente aned av dom ån spinter-uga tyggjemanna.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

arv

ar̲v, n., ¹– ed, pl. =, ¹– en,
arf. ²åja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

ˈarv, s.

ˈár̲vad;

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

40. Per Larsson 1901. Exc.

arvinge

arvíŋka; pl. –´–a

han‿e‿èna arvíŋa.

Han är ensam arvinge.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

arvinge

arvíg̲e pl. arvíg̲a

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd
I. Ingers 1953

as

as

småde-ord.

Om två kvinnor kommo i träta:

Ditt rålia-as; ditt luder-as.

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

as

a̲s

Ss. skȁllsord:

dìtt dȍwla a̲s .

Högestad

Nr 3900 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

asa

àsa -a -ad

släpa, draga efter sig

De e bättor å komma asanes ån rasanes.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

åsa
v.

àsa -ar -a -ad

draga, släpa efter sig, arbeta mödosamt

Nr 4879 Öja, Herrestads h
I. Ingers 1950.

× åsa
v.

à̲sa -ar -a -ad

släpa, draga, bära på ngt tungt

a̲sa né̲r, framtaga el. framdraga husgerådssaker (fr. hyllor el. skåp etc.).

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

asa
v.

à̲sa -ar -a -ad

draga, slăpa

tì̲ta, som han a̲sar hí̲d!
(om Otto Steiman, som samlar böcker och tídningar).

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

,asa vb

$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$sa ; -r, - ; — ; -d, -d.

släpa

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

a̲sa
v.

à̲sa -a -ad

fóst ska jà a̲sa mɛ́lfjen húi̲n̲.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

ɑsɑ̲ II
v.

sɑ̲ ɑ̲sa di vá̲n ɑ

mǿ̲dʒ ɪ́ʒ̲ mǽ̲ dom.

= med sig

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

*åsa
vb.

àsa, =

släpa

han ‿ àsa jèrana i‿ mǿgzad. Hon släpade kjolfållarna i smutsen.

K. f. 86.] han ‿ àsa bénen. Han gick med släpande steg.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

asfalt
s.

asfáḻ

Nr 4312 St.Köpinge, Herrestads hd
I.Ingers 1953

ask r. i $\overset{2}{-}$or

iask s.

ask (träd)

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd.

№ 303

ask

a̲sk. -́en. -̀or. -̀orna

(fraxinus)

4062 Bjeresjö. Herrestads hd
J. J. efter O. Steiman

(~~forts.~~)

ask, -´an, -`or ask

Genus mask.

Fraxinus

N. f. 90

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Öja

ask

a̱sk, f. ^{1}–kn, pl. ^{2}–or
l. ^{1}–or, – na, ask, askträd.

Öja, Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

ask

a̲sk, m., ¹ kn, pl. ²-a, -na. ask. Liten låda.

Anm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

PLars.

a sk

a̲sk . ˗en

(fraxinus)

j̀a̲, dær stá̲r en á̲sk.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

I. Ingers 1953.

I. **ask**

a̠sk, ̀-or

(trädet)

ŕa̠gn o. lá̠gn o. álm o.

á̠sk rõmm och lõnn och

alm och ask.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

(forts.) ask

sb.

a̲sk, ´–en, `–or

(trädet)

Genus mask.

K. J. 86

(ɔ: nu̲ har du savad né̲r-en [sågat ner den]).

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskog, 1962

Hedeskoga

II. **ask**

han‿ lé̲ ȍ̥ta à̲skor.

Han tålde inte askar.

N.-f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

aska;

à̱ska, -an s.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

ˌaska, s.

à̲ska, -n; utan pl.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

108.

/aska s.

å²ska r.

aska

M Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

^{2}åske n. $^{\times}$aske s.

askträ

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

aske

àska n.

1. Ved l. virke av ask.

2. Bestånd av ask

M. f. 87.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

aske
sb.

àska n.

1. ved o. virke av ask
2. askbestånd, askdunge

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

aske
sb.

àske n.

1. Bestånd av askträd.
2. Ved l. virke av ask

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

aske

²a̱ske, n., -d, utan pl.,
1/ askträ, -virke. ²a̱ske
e go̱t tre̱ te ju¹le̱dzen,
2/ vå̃xande askträd l. ask-skog. Bromma, ²Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

àska n. aske
sb.

1. ved l. virke av ask.
2. bestånd av ask

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
[illegible]

hǽr jík. di va. bjarhø-
hólm o. plànta, gràna
o. fìra o. ègza o. àska.
Här gick de vid Bjersjöholm och
planterade, gran och fur och ek
och ask. T. A. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

× askeburke

à̲skebώzke, -en

askhö̉g

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

+ askepask

askepask

den av barnen sistfödde

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Ask-onsdag

askeonsta

onsdagen i påskveckan.

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

²a̲skeὼ̲nsta r. /askonsdag

askonsdagen

Jfr övriga belägg! S.S.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

askonsdag

à̱skó̱nstà

onsdagen i påskveckan

M. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

askonsdag

a̲skó̲nsta

onsdagen i veckan närmast före påskdagen.

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Åsmåsabo

àsmasabó̱a pl.

personer från gården Åsmåsa i Sövde sn, Färs hd, Malm. l.

R. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Åsmåsabonde

àsmasabainor pl.
bönder från Åsmåsa,
Sövde sn, Färs hd, Malm.
l.
K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

asp.

$\frac{\text{asp}}{\text{sl.}}$

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

asp

asp, f., ¹-en, pl. ²-or l. ¹-or, -na, asp, aspträd.

Öjä, Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hare.

(forts.) **äsp**

asp, ´-an, ` -or

Genus mask.

M. f. 90

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Öja

asp

asp, ˋ-or

K. f. 86.

blá̲n di‿dàlra álti̲d på‿en‿ásp. Bladen de dallrade alltid på en asp.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

aspeträd

àspatrǽ̱ n.; -pl. =

asp

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

+ as-prygel

as-pryl   àspryl

prygel i ändan; bestods vid regementet i Ystad.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

o (trycksv.)

1. att
inf.märke

da e svárt o sí (svårt att sàga).

n. f. 79

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

(1) ad 2. att
konj.

at tryckov. före
ord börjande med d

du kan trå, at de har
fnùgad omkríng (att det har
gjort omkring). / då sá. de
åltid ad...

N. f. 79

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

(2)

2. att
konj.

Meningen avbrytes ofta efter ad (där a kan bli överlångt); den talande vet liksom inte, hur han skall fortsätta.

M. f. 79.

--- mén ád --- men att ---
den talande vet inte hur han skall fortsätta meningen.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1942

att

inf. märke

0

dáṉ hástan e‿ ʒ̀ta o‿
lì̱da‿på̱. Den hästen
är inte att lita på.
n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

att
konj.

ad

pleonastisk användning:

men ad de véd man jȧ ènta

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads hd
I. Ingers 1952.

att

ad
(–)

insättes pleonastiskt efter konj. sedan,
sin

dɛ blɛk nok slút, sin ad
kríjäd bòrja.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

I. 1. att

inf. märke

o

han‿brũga‿o‿gá

hør ópod. Han brukade

gå hit‿upp. | di‿jálp‿en

tı‿o‿stodéra.

De hjälpte honom

till att studera.

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II.

1. att
inf. märke.

ja ‿ har ‿ hat ‿
lát for ‿ o ‿ lǽrt. Jag har
haft látt för att lära. K. f. 86./
han ‿ holt ‿ pa ‿ o ‿ tàvad.
Han höll på att tappa det
(var nära att tappa det).
K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

III. **1. att**

inf. märke.

dɛ‿fik‿ad‿ǹ̥te
tɛ‿o‿bràn̲a. De fingo
det inte till att brinna.
N.f. 86. | da‿va‿ja‿rǽ̲lad,
om‿hon‿hade‿
boryad‿o‿gà̲lad. Det var
(vore) ju illa, om hon hade
börjat att skrika. N.f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

att
konj.

ad
(-)

vé̱a̱l é̱, ad ----

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

IV. 1. att

anors‿hínriksen inf.märke

han‿ha‿vad‿

fàrli ti‿o‿slìded.

Anders Henriksson han har

varit en för fårlig männi-

ska till att kunna slita.

K. f. 86. | so‿skola‿han‿

snìgza‿si‿tí o‿

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

V.

1. att
inf. märke

ta‿ led‿ mád.
Så tänkte han smyga sig
till att ta (sig) litet mat.
K. f. 86. / ha‿ ha‿ ní ma‿
báren‿ o‿ bestíla? Vad
har ni med båren att skaffa?²
(Se närmare u. ×bestilla).

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

VI.

1. att

inf. märke

ja‿fik‿lid̰‿
vót̲ o‿drìʒ̲a. Jag fick
litet (våtska) att dricka.
K. f. 86. | påga di‿kom‿ja‿
ṵd‿ o‿ vara‿ hø̲rn. Pojkar
de kom ju ut (i tjänst) för att
vara vallhjon. (och blev vallhjon) K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

VII .   1. att

- - - nar ‿ di ‿ hade ‿ | inf. märke.

mà ‿ hàsta ‿ o ‿ drás - - -

när de hade med hästar
att göra, när de hade att
syssla med hästar, att
köra hästar och sköta
dem etc. M. f. 80. / di ‿ hade ‿
ja ‿ en ‿ haspa o ‿ hàspa

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

VIII. 1. att

gárnad ‿ mė. inf. märke

Man hade ju en garnhaspa att haspa garnet med.

K. f. 86. / da ‿ e ‿ hán, som har ‿ lokad ‿ kàrrn te ‿ o ‿ sǿkt. Det är han, som har lockat Karin till att söka. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

IX.

1. att

inf. märke.

dı‿hada‿en‿rís̱
o‿rìs̱a‿me. Man hade en
rits att ritsa med. K. f. 86 /
jǿ̱ren hada‿ dı‿ o‿ sata‿
tí drìʒ̱ʒad, för‿ da‿ skola‿
jè̱sa. Jåsten använde man till
att såtta till brickat, för att
det skulle jåsa. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

X. **1. att**
inf. märke.

dær‿va‿so‿sı̲́t
o‿gá̲. Där var så vatten-
sjukt att gå. K. f. 86./

nar‿di‿hade‿me‿hèsta‿
o‿drá̲s ... när de hade att
syssla med hästar (köra dem,
sköta dem etc.). M. f. 80.

Hugo Areskoug 1961.
Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

__XI__. 1. __att__

inf. märke

ja ‿ ha ‿ jò̱re o ‿
há ‿ skó̱ pó. Jag har besvär
med att ha skor på mig.
(ↄ: fötterna är ömma och
svullna etc.). R. f. 86. /
vélkóm̱en hí̱d o sé̱ ‿ om ‿ vós̱!
Välkommen hit att hälsa på
oss! R. f. 86. / han ‿ hade ‿ so ‿
mo̥ʒa ‿ rá̱ o ‿ jé̱ ‿ fólk. Han hade
så många råd att ge folk. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

XII. 1. att

inf. märke

de‿va‿ı̥̀nta non‿ jı̃̀nvá̲g for‿en‿pá̲g o‿ga‿ i‿et‿ àrtalá̲n. Det var inte någon genväg för en pojke att gå i ett ärtland (ↄ: pojkar skydde inte något besvär, om det gällde att komma över något gott). K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

XIII .   1. att

spís̱ʃé̱r tr‿o‿   sin f. märke.

fà̱ga‿mé. Spetsiga

murskedar att foga med.

N. f. 80. / han‿har‿i̥nta

gù̱dad (jẕ̀dad) o‿snỳdad‿

sz. Han har inte gittat att

snyta sig. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

I.

2. att

ad trycksv.

ad, a̰d, a̱d vid starkare tryck. konj.

Utelämnas oftast som underordnande konj.

men ad ... men att

Den talande avbryter sig/ofta/ och fullbordar inte meningen, eftersom han är tveksam om hur han skall fortsätta.

[M.f.80]

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II Jfr:

2. att

konj.

men a̲d nú̲ kome‿
vi‿ ǹ̥ta ta‿ né̲r‿ dóm̲.
Men nu kunde vi inte ta
ner dom.x) K. f. 86. (a̲d pleonastiskt).

---

x) Kanske närmast: men nu var det så, att vi inte kunde ta ner dom.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

III.

2. att
konj.

--- nar ‿ han ‿ vìsta, at[x] ‿ đr ‿ kùned --- när han (ɔ: läraren) visste, att de kunde det. R. f. 86. /

Pleonastiskt efter tidskonj., t. ex.: ak, nor ‿ ad ‿ vi ‿ gik ‿ o ‿

[x] överg. d > t förf. d.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

IV 2. att
konj.

lèsta, va‿ han‿ en‿
lìdan knàtta. Ack, när vi
gick och läste för prästen,
var han en liten knatte.
R. f. 86. / där‿ stå‿ ad‿
han drák myad.
Där stod (i tidningen), att
han drack mycket (sprit.)
R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

V.   2. att

man ‿ ad ‿ var ‿ konj.

gránsan gá̲r, dí e ‿ dar ‿

ìʒ̲an o ‿ har ‿ udfórskad.

Men var gränsen går, det

finns det ingen som har ut-

forskat. K. 1. 86. / nor ‿ at ‿×) da

va ‿ mỳa ʒźt̲ pa ‿ vàj̲ana ...

när det var mycket smut- sit på vägarna.

×) överg. t > d̲ fr. d.] K. 1. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

VI. 2. att

konj.

da hördes so väl, at x) da va jöja.

Det hördes så väl (på dia-lekten), att det var göingar.

JK.f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

x) Övers. d > t fsf. d.

V. 2. att
konj.

dær ‿ står ı ‿ tinıŋen,
ad rὼsengrén o ‿ kώmpanı ...

Det står i tidningen, att Rosengren och kompani ---

M. f. 80./ han ‿ æ̰ŋka ‿ pώd,
ad ‿ han ‿ ı̀n̥ta
tʒùptad. Han ångrade, att han inte köpte det. N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

VI.

2. ad
konj.

ja ‿ ja ‿ trár

ìnte ‿ pu ‿ di, men ‿ ad ‿

bàra du ‿ jór ‿ ed, nar ‿

du ‿ far ‿ tíd. Ja, jag

"brådskar" inte på dig[x)]" men

bara du gör det, när du får tid.

K. A. 86.

---

x) jäktar inte på dig.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

had (konj.) ~~att~~

att

am da dɛ va ²åbrɛ sont et selskáv,
²kɷnɛ han tʃ²ɛ̊na pɷ sɛ, had han ²skɷ̊la
istá. ([illegible] varulv)
²lɛ̊stɛ, dɛ sior dɛ i stélad far had
han e ɛzmáurɛ.
ja hør jɷ, had han e hør.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

augment

agemént, -ed

en årlig avgäld från en tomt eller mindre hemmansdel, motsvarande dess andel i grundskatterna, som erlades till stamhemmanet.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

augmentare

ageméntare. pl. =

benämning på en del husmän i St. Herrestad, som gjorde dagsverke till St. Herrestads gård.
(agemént annars = tomtavgift, jordskyld)

1951 St. Herrestad. Herrestads hd

augusti

agώsti

i tjώ̲r hade di bὼd̲e ɛ́y̲-
ɑ̲́ged a ʉ̲́dtórged i agώsti
mæ̲̀nad.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd
I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

augusti

agώsti

den fóste agώsti

Nr 4873 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

augusti

Agústi, m., = i alla kasus, utan pl., månaden Augusti.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

[redacted]

Per Larsson [redacted] 1901 Slån

augusti
sb.

agǿstɹ l. agú̠stɹ

agǿstɹ‿mà̠naʒin̠ augusti
månsken

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

augusti;

agústi adv.

dè vá i agústi;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd
Nils Bengtsson 1932.

~~vårlig~~;

augusti

agώste

agώsti mà̲nad augusti
månad

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

auktion

asjon. -en

Va du ti asjons?

mied saildes po asjonen fain en baggetell.

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

akʃó̠n r. ; -or

auktion

auktion

sa ge̠k e̠n go̠ te akʃó̠ns

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

auktion

aʃǻ̲n -en

nær kum̲ va kùm̲a på
aʃǻ̲nen ...

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

auktion II

dœr sa̱ldas màṯor eṯor
gɷsta̱va pàra̱di̱s; dœr har vad
aʃɷ̱́r ós̱e eṯor -ra.

Nr 4878. St,Herrest.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

auktion

aʃώ̲n, – –́an, – –́ or

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

auktion

akʃo̲^{1}n, m.; -en, pl. -or, -na. auktion

hæ ko̲^{1}mor inu̲^{1} me̲^{2}ra fo̲lk te di̲^{2}ne akʃo̲^{1}nen.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

~~Ingelstads & Järrestads hd.~~

Per Larsson ~~1897-98.~~ 1901 Härr

auktion

aʃó̲n -en.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

auktion

aʃώ̱n, -en

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1956.

auktion

aʃώ̲n -en

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I.Ingers 1951.

auktion

aʒó̱n, – –́en, – –́or

han‿holt‿aʒó̱nor. Han höll auktioner. M. f. 80/

han‿ràva̱ po-
aʒó̱nor. Han
tjänstgjorde som
ropare på auktioner.
K. f. 86.

M. f. 80/
K. f. 86/

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

auktionsman

ak^{1}få̱nsmaṉ, m., -en, pl. -mèṉ, -mèr̲na, auktions-förrättare.

bå̱fedå^1̱laren ska va̱ ak^{1}få̱nsmaṉ. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

[redacted]

Per Larsson [redacted] 1901 Härr.

auktionsropare

aʃǻ̲nsrå̲̍vara m,

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

av

adv. & prep.

aw̲

dén̲ hade ènte ti̲d a ga̲ aw
gȧ́l̲ed ɔ: ifrån loggolvet.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

av
av.

a̲w el. aw̲

hœ̲r fœr jà gœ áw̲

vi mot̲a jœ̲ra ré̲ved mít̲ áw̲.

g. f. ç-a 1940.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers
~~Hj.Andersson~~ 1950 Ex.gr

av

adv. & prep.

a w̲

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

av

adv. & prep.

aw̲

sa hà̲da en tó̲ad áw̲ dom.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

av
adv. & prep

aw̠

du kan bry̠da den áw̠ é̠n
gáŋ̠ tɛ́.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

(1)

av

aw l. ow prep. adv.

"Finare": a

aw járn av jãrn /

M. f. 79. | kátan han lãva ál flǿdan áw (lapade bort all grãdden)

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

(2) av

skrava aw grýdan prep. adv.

sǩrapa stekskōrpan av grytan. M. J. 79. | de rág (rök) a jåran. |

vi ska ów ti àrvas. Vi skall åstad till begravning. | va di fi'k.ud i aw (ɔ: ostlöpe). dí vita fázkan. M. J. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1962

av

aw

dær‿ ble‿ smǿ̱r áw‿ ud. Det blev smör av det.

K. f. 78. Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.
St. Herrestad

av

a trycksə.

pátsgård a- tåged på-
kørd av tåget

N. f. 77.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Jt. Herrestad

I av

aw

"Finere" a

han ‿ e ‿ so ‿ drusad ‿ a ‿ se. Han är så sen-färdig av sig.

M-f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

II.   av

du‿ska‿ì̥ta
va‿so‿frus̱en‿aw‿di.
Du skall inte vara så
frusen av dig.

M. f. 90. | han‿har‿bled
bèden aw‿ẽn‿
hω̃ʒ̱. Han har blivit
biten av en hund. öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

av

av.

aw̲

ha áw̲ = ha färdigt, fullbordat

han hade áw̲ te míd̲a.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

av

adv. & prep.

aw̲

sá̲ hot̲a di brèn̲ad áw̲
ve hú̲sad.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

av
adv. & prep

aw

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

av ,

ø̱u̯ obet. prep.

ø̯w̱ bet.

han bliff sat ø̯ẃ̱ ,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

av

adv. & prep.

aw̲

hog̲a aẃ̲.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

I. av

{aw ; "finare" a ; trycksv. a
{aw ;

tvárt áw tvårs av

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

M. f. 80, k. f. 86.

Ao. i betyd. 'ur' : dǽr sú.. vi
àlhópa aw.. dí fádad

II. ~~[illegible]~~ av

där "söp" vi (ɔ: åt mjölk l. soppa med sked) allesamman ur det fatet. K. f. 86. /

eda‿a̲ äta av (om boskap). ds. /

˜dær‿e‿ mö̀za trol̲ a‿dóm̲.

Det finns många råa sällar bland dem (ɔ: värnpliktiga från Malmö, som förlagts till regementet i Ystad). K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

III. **av**

fortín̲nzzen e‿áw. Förtenningen är borta. K. f. 86./ man‿rũla‿áw a̲sad o‿ a̲d. Man repade av axet och åt (sädeskornen). K. f. 86./ --- nar‿já̲ trrla‿aw‿ láwted --- när jag föll ner från vinden. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

IV. av

sín strøda‿ di‿ sált‿
pa‿ dóm, dó sprṵda‿
di‿ ʒálv blǿad áw‿sɛ.

Sedan strö²dde man salt
på dem (ↄ: blodiglarna), då
sprutade de själva blodet
ur sig. K. 4. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

V. av

ìʒ̱an un ‿ ví̱d áw ‿ ud . . –

innan man vet av det.

K. f. 86. / é̱n góʒ̱ da ‿ òska,

so ‿ flø̆ ‿ mæ̀lapó̱len áw.

En gång, då det åskade,

så flög kvarnkupolen av.

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

VI. av

hon‿prẽdza‿ma̲len áw. Hon petade märgen ur (flädersstjälkar för att därav göra pipor). M. f. 86./ da‿e‿a‿di‿rìga fòlkes-tòrpana. Det är (en) av de rika bönderna från Folkestorp. M. f. 80./ da̲ e. da‿sù̲ra

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

VII. av

áw‿dåm. Då har det sura gått ur dem (om vinbär, som kokats till saft). K. J. 86./

só‿kan‿hánsen plókad‿áw sín. Så kan hönsen plocka det av sedan. K. J. 86./

dǽr ramla‿tjàned áw. Där föll bokmärket ur. K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

VIII

av

en‿blḛr‿rì̱an a‿mà̱ran. Man blir riden av maran (om tryck över bröstet o.d. under sömnen). K. J. 86.

/ izan‿já̱ hizda‿o‿gà̱la, so‿hade‿han‿klipt‿ad‿åv. Innan jàg hann skrika, hade han (doktorn) klippt det av. R. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

IX. **av**

en‿skrava‿ʃíȝad åʊ.
Man skrãpade a̅v skinnet
(på hânderna). K. f. 86. /
---om‿dɛ‿va‿rìvanes‿
åʊ‿sí... om de var
trâtlystna till humôret. /
K. f. 86. / ..dɛ‿som‿blę, nar‿
en‿slɑ́ aw‿spánen.
--- det som bildades, när
man hällde (mjölk) ur
mjölkspannen. K. f. 86. Se ˣmulkedrick

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

[redacted] X. av

da‿kan‿fa‿knèvliza,
da‿va‿aw‿kǫ́mǫ̇gz. De
(kreaturen) kunna få plum-
per av ~~sp~~illning (i hårfällen),
det var av kogödsel (på
grund av kogödsel ?). R. J. 86.

sín brènde‿ja‿mı yén a‿ímen. Sedan brände jag mig
åter av immen. R. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

[redacted] . XI . av

hωn ‿ krev ‿ nastan ‿ úd
aw ‿ bä̃́ŋʒʒan. Hon krö̃p
nå̀stan ut ur skolbä̃nken.
K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

av II

den̲ glút̲en vid mǿ̲ren á̯u

= modern vet att dottern har det barnet.

303 St. Köpinge Herrestads hd

Malte Areskoug 1926.

a̱u̯ dɛ ˌav

eftersom, emedan

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

av

adv. & prep.

aw , åv. = ur

ploka áw silen

(ur garnen)

sùva aw ét fád. Nybro.

Nr 4312 St.Köpinge, Herrestads hd

I.Ingers 1953

au̯ (prep; adv.) av

av (m.m.)

e̲n ga̲r hå²d̲e brent au̯ :

(brunnit ner)

da̲ ko¹mo̲r de ²ente au̯ fa̲ren

da̲n e¹t̲or (då kommer brevet inte i väg

förrän dagen efter)

Vänd!

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

~~den glúttn ved mǫ́rtn áų~~ :

moderna vet att dottern har det barnet.

se av. II.

av
adv. & prep.

aw̲

tvat̲a blá̲ad áw̲

Kŭen (yngre) aw̲

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1956.

av
adv. & prep.

a̠w

vi blḛ fjè̠a aw dedǽ̠r

han vès̠ta èrta hær han
skol̠a ble áw̠.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I.Ingers 1951.

av

adv. o prep.

aw̲

jà̲ di har ta̲d áw̲ dom nú̲

= grävt ut dem (näml. backarna)

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

av-bakt

áw̲bá̲gt = slutat baka

fristående supinum-form

nar hum̲ dá̲ hade áw̲bá̲gt

kà̲gorna ---

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

ˈau̯blωmad avblommad

utblommad

di̲ e̲ ˈau̯blωmade

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

avbränd

áwbrä́nd

nedbrunnen (om t. ex. gård)

K. f. 78.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

avbromsad

áwbrómsad pret. part.

n.

I uttr.: ha - áwbrómsad

ha bromsat färdigt (vid bromsning av häst).

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

avbruten

áwbrúd̰an adj.

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads **hd**
Hugo Areskoug 1961.

Avbruten

áw̲bry̲den

Bjeresjö

má̲sten han va áw̲bry̲den.

(se m̲a̲s̲t̲)

300 Herr. hd

P. L.

av det

konj.

áw de

= fördl. emedan. därför att

hon har dótra hon résor te
a blér en tàga, aw de hon e
gàmál.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

av det

au̯ dɛ

eftersom

au̯ dɛ vɪ̠ nu̠ ʃɛ²fta, sa ha̠ vɪ̠
lɪ̠²ga betå̠¹lt.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge

Herrestads hd.

№ 303.

av det

aw de = emedan. därför att

--- aw de de va en hàṟans stórm

Nr 4312. St.Köpinge, Herrestads hd
I.Ingers 1954

av det
konj.

áw de = emedan, därför att

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd
I. Ingers 1953

avdelt

áwdélt

avdelat i smärre delar

K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

*avdrivet

áwdrýad pret. part. n.

fǎrdigplǒjt med årder

nú har_ja_ áwdrýad.

Nu har jag åkern färdig-plǒjd.

N. J. 90.

Nr 7474. Oja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

*avdråse
sb.

awdrúsa n.

övermogna sädeskorn, som faller ur axen; spillsäd

awdær‿bler‿so‿mìad awdrúsa. Det blir så mycket spillsäd. K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

*avdråse
sb.

awdrúsa n.

spillsåd vid inbärgning av såd.

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

+avegap

best. f. avegaved

= öppningen mellan boningslängan och ett uthus.

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

aventok;

à̱vən bǿ̱gʒ, – ən s.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

×a̲venbök
sb.

à̲van-bø̲̍ɕʒ

avenbok, vit-bok

m. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

ˣàvenbök

à̠vanbǿ̠gz; pl. ` – – ´ or

vitbok, avenbokesträd

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

+ avenbók

²å̲wenbò̲çh, f. -en, pl. -or, -na, afvenboke.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

av-exerçerat

áwaksérad

fristående supinumform = slutat el. fullbordat exerçera

han bler ànte mer en tjugeét œ́r, nar han far áwaksérad.

M.

Nr 4878. St,Herrest.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

avgud
sb.

agúd, –´an m.

upptågsmakare, spefågel, vildbasare

ja‿trǫda‿vel‿àlrr ja‿skola‿fá dán agúdan.
Jag trodde väl aldrig jag skulle få (bli gift med) den vildbasaren. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

avgud,

avgú̱d, – en s.

– a, – na,

vilding, krabat,

vi va nó̱na rèktiá

avgú̱da,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

avhuggen

á̲hǻgen; pl. á̲hǻgna

kvìstana va‿á̲hǻgna.
Kvistarna voro avhuggna.
K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

avkastning

avká̠stniŋ, m., -en, utan pl., afkastning.

bṳ́n̠orna ta̠r den má̠ste avká̠stniŋen aṳ̠ ʃǿ̠rna nṳ̠́ för tí̠den.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

avig
adj.

à̲ved, neutr. =

neutr. ss. adv.

jà týt̲j̲on de gḛr à̲ved.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1954

avig

à̲ved n.

à̲ved o rét̲ avigt och rätt

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

avigsida

àvasipa, ˋ– – ˈ–an f.

(t. ex. av tyg)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

/avla vb

$\overset{2}{\text{å}}$vla; -r, —; —; -d, -d.

avla

$\overset{2}{\text{å}}$la barn $\overset{2}{\text{å}}$vla lus.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

avlagd

áw̲lá̲d. neutr. áw̲lá̲t

bortlagd

men dɛ blɛk̲ áw̲lá̲t, gú̲ ʝe̲ láw̲.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

+ avleda s.

elája r.

avsmak, vämjelse, avsky.

e̲n fo̲r l̲̆asam eláj̲a ve sont folk.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

+ avleda
s.

alăja

motvilja

alăja ti bránnevin

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

+ avlovssedel

awlá¹w̱se̱dal, m., -ln, pl. -dla, -na, orlofssedel.

Ö²ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hårr.

avlång

ala^{1}ŋ l. -oŋ, m. och f., n. -la̠^{1}nt, pl. -la^{1}ŋa, utan komp., aflång.

öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Sla^{2}rr.

avläng

avlǽŋ pl. -a

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd
I. Ingers 1953

alóŋ̱

avlång

{alóŋt n.; pl. alóŋ̱a
{alá̱nt

at alóŋt skaft ett avlångt skaft.

K. f. 86. / da skala ble alóŋ̱a. Del torr-styckena) skulle bli avlånga (rektangulära). / da va alá̱nt.
Det var avlångt.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

avläggare

avládzare, -en.

självavläggare, ett slags skördemaskin

(g. f. 1878).

Nr 4878. St,Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

× avoxa-bord

abú̲sabώ̲r, -ed, n.

det nedersta läktet under ett halmtak, det varpå takskägget vilar. Sannolikt en urspårad form av avú̲sabώ̲r.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

avpratat

áw̲prá̲tad

fristående supinumform:

ha áw̲prá̲tad = ha slutat prata

Nr 4312. St.Köpinge,Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

avrad

avrad

bete på stubbåkrarna

di styggja avrad: sades om gässen. som om hösten gick på stubbåkrarna.

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

ˈavringad a.

ˈåurrŋad , ˈåurrŋada

urringad

ˈåurrŋada trøjor

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

avringt

áw̠riŋ̠t

fristående supinumform

ha áw̠rɛŋ̠t

ɔ: ha slutat ringa

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

avrätta
v.

avrœ́t̲a -a -ad

fáf̲ar han stɑ̲ i spí̲sga̲r for
den sí̲ste som ble avrœ́t̲ad pɑ
den̲ gàljabák̲en.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

+ avsaknelig

neutr. awsá̲gnelet

(jfr v. sà̲gna) = kännande saknad, tomt

de e awsá̲gnelet et̲e klòk̲a.

Nr 4312 St Köpinge, Herr. hd

I Ingers 1938

avsatt

áusatt

på grund av okunnighet eller dåligt uppförande avstängd från konfirmationsundervisning.

Nels har blöd ausatt. Hai e en snes ågg somja ska je ä, om Nels fåi lau å gå å lesa (en moder till prästen)

Sövestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27

avskaffad

áwskáfad , neutr. =

de e áwskáfad ègan mín tíd

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

avsked

avše̠¹, n., – d. utan pl., afsked.
Ska̠l han ta̠ke̠ avše̠¹ ifrö¹ sin
solda̠¹torstjè̠nst. Högestad.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Härr.

avsked

avʃé̠ n.

avsked ur tjänst

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

avsked

avʃé̠. n.

nær han tœ̠ avʃé̠

ɔ: avgick ur tjänsten.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

avskeda

avʃé̱da -ar -a -ad.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I.Ingers 1950.

avskedsgille

avfé̠sjil̠e, n., -d, pl. =, -n,
afskedskalas.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hänv.

avskrift

avskríft -en

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

ˈavskuren

áw̲sko̲ran

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

38. Per Larsson 1901. Exc.

avslagen

áwslåna obest.
pl.

slagna av

han‿fik‿àrma o‿bén áwslåna. Han fick armar och ben avslagna.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

avspärrad

áwspár̲ad

Nyare ord med ljudsubstitution

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

avstruken

áwstrúgad n.

I uttr.: ha ~ ha strukit färdigt, ha färdigstrukket (om tvätt el. dyl.).

y. áwstrýgzad

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

avstruket

áwstrúg̱ad pret. part. n.

Intr.: ha - áwstrúg̱ed ha strukit fårdigt (med strykjårn).

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

× avstyggnad s.

avstýgznad k. ä̃ven avstýggnad
eller avstýgzna ; resp. avstýggna
avsky, vä̃mjelse

e̱n fa̱r k̲²asam avstýgznad
vę sont falk

di̱ ha̱ k̲²asam avstýggna kę na.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

avtagen

áw̱tá̱n, neutr. áw̱tá̱d

h. = borttagen, avlägsnad

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

avträdeshus s.

²a̲vtrədeshù̲s n.; pl. —

ȧvträ̆deshus

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

× avering
s.

avering

person som är abnormt utvecklad till sin kroppsbyggnad.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

× avysa-bord

avýsabὼr -ed. pl. =. -en

nedersta delen av ett halmtak

P. L. 1901. Bjersjö, Herrest. hd

× avysabord

av$\overset{1}{y}$s-abö̠r, n., -ed. pl. =, -kn, nedersta delen af ett halmtak, de nederste l$\overset{2}{ä}$kten med den därpå liggande halmen.

Bjeresjö, $\overset{2}{Ö}$ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Sk$\overset{2}{å}$ne.

ak

a̠s, n., 1-ed, pl. =, 1-en,
av. ~~Allm~~. På sädesslag.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Härr.

ral, s.

a s

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

50.

as n.; pl. =

$\frac{\text{ax}}{\text{sb.}}$

sädesax

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

I. ax

a̲s, -´ad, =, -´an

sådesax

man ‿ r̰ua ‿ áw á̲sad o ‿ á̲d. Man repade av axet och åt (sädeskornen). K. f. 86. /

ga ‿ i ‿ á̲s gå i ax. K. f. 86.

Jfr ˣrisme och rippe.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II. ax

dɪ‿ploka‿ás. de
plockade ax (i på åkern).
K. f. 86./ so‿va‿dær‿so‿
dɪ‿kɑna‿stiʃsa‿nér ásen.
Så fanns det (på axpåsen en
öppning), ~~so~~ att man kunde
sticka ner axen (i påsen). K. f. 86./
rúgen går‿i‿ás. Rågen
går i ax. K. f. 86./ vart‿støra

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

III. ax

sæstíʒʒa har-gæd-
i-ás. Vårt stora sädesfält
(: med vårsäd) har gått i
ax.
K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ax

as n.; pl. –

ax på korn

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

(forts.) 2. axel

'skuldra'

Genus mask. l. fem.

(ja fik ónt i dan ‿ena-ásalan).

R. / 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskog, 1962

Hedeskoga

2. axel

ásel, ´– –en, àslor, àslorna f.

skuldra

den‿èna ásalen Den ena axeln. / han‿e‿bráj øvor‿àslorna. Han är bred över axlarna. K. f. 86.

Hedeskog

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

2. axel

ájsel, ´–an, àjslor,
àjslorna

(skuldra)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

(forts.) Aṽ. ásel –́ -en axel

'skuldra'

Genus mask.

dan èna ásalan

n. f. 90.
(ɔ: han hade vrìtsad-
en).

→. Nr 7474 Öja Herrestads hd

Öja Hugo Areskoug, 1962

1. axel

= vagnsaxel o. d.

Jc bak- o. framaxel

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

axel

$\overset{1}{\underline{\text{å}}}$skl, m., -en l. -slen,
pl. ^{2}-slor, -na, axel, skuldra.

pø $\overset{2}{\text{å}}$ → m$\overset{2}{\text{å}}$ṟaras tr$\overset{2}{\text{ö}}$jor va̲ dar
kl$\overset{2}{\text{å}}$for $\overset{2}{\text{å}}$w̲anpø̀ $\overset{2}{\underline{\text{å}}}$slorna.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Härr.

$\underline{\overset{2}{\text{å}}}$sel r.; $\underline{\overset{2}{\text{å}}}$slor axel

axel, skuldra

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

axel

å̲²sel, m., -ln, pl. å̲²sla, -na, axel (hjul-).

Allm.

№ 300 Herrestads hd. Härr.
Per Larsson 1901.

ˌaxel, s.

ásel

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

66.

axel

$\overset{2}{\underline{a}}$sel p. ; $\overset{2}{\underline{a}}$sla

hjulaxel

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

1. axel

ájsal ; pl. àjsla,
àjslana

vagnsaxel o. d.

en ‿ ný ájsal en ny axel

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

axel
s.

ásel, -en

skuldra.

ja har fad so ǿnt i den èna ǻselen, so ja màtar ènte lùta so hǿjt.

1906 Sövestad, Herrestads hd

M. Löfgren 1938.

axel;

á̠sel, - lm s.

à̠slor, - na;

ja to fát̠ i
à̠sloma;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

2. axel

ásel, ´-en, àslor, } sb.

àslorna

skuldra

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

axel

ásel, -en

skuldra

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

1. axel
sb.

àsel, -̀ -en

vagnsaxel

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

axel

à̲sel, -en

vagnsaxel

dǽ̲r jek̲ à̲selen áw̲.

1906 Sövestad. Herrestads hd.

M. Löfgren 1938.

axelbred

àjslabráj

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

axelknyck

à̲slaknýt̲g̲, -en

Skulderblad

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

axelknyck

$\underline{\overset{2}{\text{å}}}$slaknyjff, m., -kn, pl. -a, -na, benämning på öfre armpipans öfre ända.

$\underline{\overset{2}{\text{å}}}$slaknyjffen $\overset{2}{\text{h}}$åde ko$\underline{\text{m}}$ed $\overset{1}{\text{a}}\underline{\text{w}}$ $\underline{\overset{2}{\text{å}}}$slask$\underline{\text{å}}$len. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

axelstycke

àslastíʒçə n. (sic!)

axelpartiet i en skjorta.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

axpåse

àsapósa

påse vari spillax uppsamlas på avmejat sädesfält.

Jfr u. ×gynkel

K. f. 86.

Nr. 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

backe

bàk̠e, -en. bàk̠á̰, -̀á̰na

Nr 4312. St.Köpinge,Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

I,

backe

bàk̲~~k~~e, ˋ–en, ˋ–a, ˋ–ana
m.

bàk̲a o. dà̲la backar och dalar. / på bàk̲an på backen / M. f. 80. / da va mè bàk̲a. De var nerför backe.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II. backe

bagom ‿ båkana

bakom backarna.

M. f. 80. / på ‿ den ‿

hö̀jasta bàkan. På den

hõgsta backen. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

backe

bàke

de e rérad bàke hèla tíden .

J. S.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I.Ingers 1950.

backe

b$\underset{a}{\text{à}}$kke; pl. –a m.

hán som ànra b$\underset{a}{\text{á}}$kka

den likasom andra backar

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

N. f. 78.
St. Herrestad

backe

bàka, –̀an, –̀a, –̀ana

m.
dær‿e‿trøl
i‿bàkan, di‿
M. f. 90. / kòma‿ùd om‿
kvèlana. Det
är troll i backen, de komma
ut om kvällarna.

Öja

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

backe, s.

bàk̲u

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

17.

backe

bàḵe. pl. bàḵá̰

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

baçke

bàk̲e -en. bàk̲ą̰́,
bàk̲ą̰́na

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

I. Ingers 1953.

+ back-hålla

bakkahålla, -aa

backsluttning

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

backig

bàk̲ed

dær e l̲id mé̲r bàk̲ed

1951.

Bjeresjö. Herrest. hd̲

backig

bàk̲ad, n., = ˋ--a adj.

mìe̲d bàk̲ad mycket backigt

N. f. 79

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

backig

bàkad; n. =

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

back-kant

bàk̠a̠̰ká̠nt -er -or -orna.

Nr 4312. St.Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

backknöl

bàkaknǿl m.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

backknöl

bàkaknøl m. sb.

mindre terrängupphöjning

K. f. 86.

dær‿e‿en‿bàkaknøl.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

backsvala

bàkasválor pl.

l. baksválor

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bada II
v.

nar ǵǿ̱r blɷ̀m̱á̰r , ska de
ènte va bŕa̱ a bà̱da .
va

Nr 4312. St.Köpinge,Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

bada

bà̠da -ar -a -ad
eller bà̠dá̰
so har di bà̠dad lœ̀g̠a
hǽ̠r nú̠

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
I. Ingers 1954

bada

bàda -a -ad

jà ska bada di po tjustavis = doppa ngn i vatten i anledning av pojkstreck. Egentl. = bada på herrskapsvis. Bönderna voro lika rädda för att badka som att gå nakna genom en by.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

1927

bada
vb.

bà̲dſa, =, ⁻ad

dá̲r ha‿ graspór̲ana
bà̲dad‿ s2 2‿ hȍnsa-
vàn̲ed. Dàr har grå-
sparvarna legat och plaskat
i hô̈nsens dricksvatten.
K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

badda
v.

bà̲da -ar -a -ad

ba̲da pɑ́. badda på̲.

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

baddare

sb.

bàd̲ara; pl. = m.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

badhus

badhú̲s, -ed

äv. i bet. badrum å större gård.

--- ìǥalá̲st i badhú̲sed ---

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

badställe

badstála n.

n. f. 90.

I andra mål: bàdestála.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

badväder

bæ̱̀devæ̱̀r -ad.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

bagare

bà̲gá̰re -an

äv. i bet. brödutkörare från bageri.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

bagare

bà̲gare

ha̲ns bà̲gare

(Klintholmen)

1953. Bjeresjö, Herrestads hd

bagare

bà̲gá̲ʀa, pl. =

hæʀ e sa màŋa bà̲gá̲ʀa tjø̲ʀ omkéŋ nú̲e

ŋ̲ kai = brödutkörare för bageri.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

bågare

b$\overset{2}{\underline{å}}$gare, m., -n, pl. =, -rna, bagare.

Anm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slårr.

bagare

bàgara m.; pl. =

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bagarugn

bàgaròn, `– –´en sb.
m.

bakugn

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bagarugn

bà̱garǫ̱́n, -en s.

-a, -na,

bakugn,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

× bagarugn

bà̱garɷ̱́n, -en

bakugn

hɷn hade̱ deṉ tragedi̱en ×/,
vi skɷle̱ ì̱la bà̱garɷ̱́nen me
hálm. ×/ = "traditionen".

1955 Baldringe, Herrest. hd.

× bagarugn

bà̲ga̰rώ̲n , -en

bakugn

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

ˣbagarugn

bà̲garɑ̲́n, –̀ – –́ un m.
bakugn

n. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

× bagarugn

bà̠gará̠n -en

bakugn

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

× bagaugn

bå^{2}garòn, m., -kn, pl. -a, -na, bakugn.

Anm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slåtz.

× bagarugn

bà̱garώ̱n -en -a -ana

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

+ bagarugnsfjel

bå²garonsfjèl, m., -kn, pl. -a, -na, trålucka som, då bakning företages, sättes för bakugnsmynningen, vilken hon fastgöres med ler.

Bromma. Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

× bagarugnshål

ba̲²garønskù̲l, n., -ed, pl. =, -en, bakugnsmynning.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Skåne.

Per Larsson 1901.

×bagarugnskvast

bà̲garɑ̲nská̲st m.

bakugnskvast, riskvast med vilken bakugnen rensopades, innan brödet sattes in för att gräddas.

M. J. Ol

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

× bagaugnskvast

ba̲^{2}garonskà̲st, m.; -en, pl. -a, -na, bakugnskvast, med långt skaft försedd halmkvast, afsedd för bakugnens rensopning efter upphettningen.

Bromma. Öjä.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skån

ˣbagarugnslåm

bàgaranslåm, ` – – ´–en

m.

lucka fòr bakugnenens òppning.

Denna lucka sattes fòr öppningen, då brödet satts in fòr att gràddas; man tàtade med lera o. d. vàl till alla springor.

M. f. 90

Öja

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

× bagarugns-pull

bà̲garω̰nspώl̲ -en

valvet (kupolen) i bakugnen

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

× bagarugns-pull

bà̠ga̰rɷnspɷ́l̲, -en

utsidan av den välvda bakugnen, då den skjuter utanför boningslängans yttervägg.

pɷ́l̲ = kupol.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

ˣbagarugnsskul

sb.

bà̲garɑ̲nskù̲l,

–̀ – – –̍ ad

vinkelrätt mot ena långsidan av boningshuset utskjutande skjul, vari bakugnen inbyggdes.

K. J. 86.

Åv. simplex ˣskul (sku̲l n.).

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

+ bagaugnsärn

bå²ga̲ronsä̲rn, m.,- ka, pl.- a,- na, botten, golf i en murad bakugn.
Var bå²ga̲ronsä̲rn biff ö¹m̲la̲dor, for han va̲ ö¹pbrend.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

×bagarugnsärn

bàgaronsárn, ‵– – – ´– en

botten i bakugn

K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bagatell

bagetell

mied såldes po asjonen fån en baggetell.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

bagge, s.

bàg̱a

(vanl. væ̱r)

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

9.

bak
s.
ba̲g, n., ¹-ed, pl. =, ¹-en,
bröd
bakning, så mycket bröd
som på samma gång gräddas.
vi̲ bå̲²ga två̲ ba̲g fi̲nt o
e̲t ba̲g gro̲t bro̲ te ju̲l.
Bromma.

Stå²nr.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

bak

b$\underline{\text{a}}$g, adv. och prep., bak.

h$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$wen o j$\overset{1}{\underline{\text{å}}}$ren l$\overset{2}{\text{i}}$gga b$\underline{\text{a}}$g h$\overset{1}{\underline{\text{u}}}$sed.

Bromma.
Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

H$\overset{2}{\text{å}}$nr.

bak

bag

de e lia bra å vara etter som bag.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

ba̲g

1. bak
adv., prep.

baktill

dær‿va‿tjìltja bode‿fòr̲a o‿bá̲̥g. Det fanns medpar både framtill och baktill. K. f. 86. / ba̰g‿lústhú̲sed bakom bersån. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

2. bak

Se i bak

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

baka;
bà̲ga, -ar, bà̲gte,
ba̲gt el. bà̲gað;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd
Nils Bengtsson 1932.

baka
v.

bà̲ga pret. -a el. bà̲gta

dær va ìyen a bà̲ga
som bakade

á̲, hum ba̲gte mæ̀g̲a kà̲gon hùm̲a .

Nr 4873 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

baka vb

bånga ; -or, -a ; bångte ; bångt

baka

ja sköle hat båla bångta,
de har ja ente vezt me.

St. Köpinge

M. Areskoug 1926.
Herrestads hd.
№ 303.

baka
v.

bà̲ga pret. -a

sa ba̲ga vi brǿ̲

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
I. Ingers 1954

baka

bàga, bàğta

da‿bàğta‿ja ʃàlva.x/

De bakade ju själva

K. f. 78 x/ Rep-form.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

baka

bàga

ba̰ga‿óm baka óm.

da‿ba̰ga‿óm‿ad.
De bakade om det.

N. J. 90.

Ōja

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

baka

^{2}bå̲ga (-ar, -a;ad, -ad, pl. -ade,
l. -ar, ^{2}bå̲gte, bå̲gt, bå̲gt,
pl. ^{2}-a, imperat. ^{2}bå̲ga, pl.
-n l. -gen) tr., baka.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Stån.

baka, v.

bà̲ga, , bà̲gad

bà̲gar, pres.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

53.58.

baka

bà̲ga , pret. = , eller bà̲gta

Nr 4879 Öja, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

baka

bà̲ga -a -ad

Pass. -as. pret. -as

ja va̲ dær æ jálp nær dær
tvèt̲as æ bà̲gas.

K. W. W.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

baka
v.

bɑ̲̀ga prt. -a

di bɑ̲̀ga en hé̲l bɑ̲̀gnɛŋ.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

I.

baka

bàga, =, ˋad

bàgade } pret. part. pl.
bàgta }

dǽr bàga, vi ósa. Där bakade vi också. / ... när

R. f. 86. / de bàga ... när man bakade.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II.

baka

da va fårt bågada. De voro fort bakade, de togo inte lång tid att baka. K-f. 86 / so ble dé fårt bågta, Så blevo de fort bakade (ɔ: tog ej lång tid att baka). K.f. 86.

vb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

× bakast

b$\overset{2}{\underline{å}}$gast, adj. superl., posit. och komparat. fattas, bakerst.

den b$\overset{2}{\underline{å}}$gaste r$\overset{2}{\underline{i}}$anneskan v$\underline{a}$ fu$\underline{l}$.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hass.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣbakarugn s.

b²a̠garὼ̠n r. j—a

bakugn

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

× bakast
adj.

bàgast

bakerst

jà sad i de bàgaste sàdad
men di sad i de fòrasta

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd
I.Ingers
~~Hj.Andersson~~ 1950 Ex.gr

bakaxel

ba̰gájsal, –´–an

bakre axel ì en vagn

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

bakaxel

bagásalen best. sg.

bakaxel i vagn.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

bakben

bagbénen best. pl. (sb.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bakbom s.

b²a̠u̯gbωm r. ; -a

bakersta bommen på en väv.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

bakbordsbänk

bɑgbώ̲ɹsbæ̍ŋdš -en

långbänken bakom bordet och utmed ytterväggen i dagl. stugan.

el. bɑ̲̀gbωɹsbæ̍ŋdž

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

bakdel

bagdé̲l, – –́ an

slà̲ntad i bagdé̲lan
sluttande i bakdelen
(om en häst)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

bakefter

bagá̲tor

efter (bakom) någon

han ‿ lunta ‿ bagá̲tor

han lunkade bakefter

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

bakefter
adv.

bá̱gé̱tor

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

bakefter

bagette   bågete

bagette kommer surkål: säges när någon gör ett dyrbart gille som ej är jämförligt med ekonomien.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

bakefter

bágátor

Av. om tid 'senare'

H. f. 78

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

bakefter

bágėta

já, de hade di val bágėta.

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

bakefter

ba̱¹gete̱ l. ba̱g ²e̊te̱, prep. och adv., bakefter.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bakefter
adv.

bágeta

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

bakefter

bágétor l. bãgètor

åv. efteråt

so ha dr en
K. f. 86. | vógn bagètor.
Så har man en
vagn bakefter. |
ja komor pa já bagètor.
Jag kommer efter, en stycke bakom.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

×bakekôlne
sb.

bàgatʒʒilna n.

ved att elda upp bakugnen med

K. f. 78

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

×bakeris

sb.

bàgaris n.

ris som användes att elda
upp bakugnen med

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

bakerst
adj.

bà̲gast

da bà̲gasta det bakersta

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

*bakflångd
adj.

bagfláʒd

bakvånt

ma‿ bagfláʒd nø̀va
med baksidan av nāven /
dán̲ han‿ líg̲zor so‿
bagfláʒd. Den han ligger
så "bakvånt" i sången. N. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bakgrissla

bàgegrisla, ` – –an f.

bakugnsspade med vilken bröden stackes in i bakugnen för att gräddas

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

bakhus

best. f. baghúsed

det bakre rummet intill dagligstugan, även kallat bàstan eg. bakstugan eller madhúsed eller tjistehused.

ja ska gå úd i baghúsed å se.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

1927

bakhus II

Nair Hanna kom inj, jitty hum
id baghused.

Moor jikk udå lasi i baghúsed.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Calelius s.

baghús n. i —

rum där kistor och förråd förvarades.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

bakhus I

baghú̲s, -ed.

förrådsrum, beläget vid husets ena ända – på motsatt sida emot köket

dær va bàr̲a et rɷ́m̲ a et lì̲ded baghú̲s.

se II

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

bakhus II

x)

strá̲s sa va dan stengǻl̲,

a lengǻl̲ i baghú̲sed

x) nåml. i stugan.

a sa va drt̲a et baghú̲s.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

bakhus III

dí ha áltid vad et gàmalt baghús.

di hade en stùa ɑ ed lidad baghús.

(nâml. i stiftelsen).

4878 St. Herrestad. Herrestads hd.
J. Ingers 1954.

bakhus:

dǽr stạ̊ "kråben" lígg
te han skåla begrávas; han
lǽ på et sàfalåg i baghúsed.
M. O.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1954

bakhus

b̰aghú̱sad best. sg.

rum på ena gaveln av ett boningshus, där bl.a. klädeskistor voro uppställda.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

bakhus

baghús -ed

rum i boningshus, som ä beläget på annan sida om stugan, än köket ä

ed lidad baghús, so kalad

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

× bakhus

baghús, -ed

ett rum vid ena gaveln av bonings-längan (motsatt ände mot köket)" där kistor & skåp förvarades.

Bussjö by,

1952 Bromma sn, Herrest. hd.

bakhus

ba̰ghú̲sed best. sg.

ett rum i bondgårdens boningslänga. Där stod bl. a. stora klädeskistor skåp m. m. (bl. a. stundom ett matskåp)

Sk. f. 86. / madská̲ved i ba̰ghúsed. Hedeskoga

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bakhusdörr

baghusdör. -en

dörr till *bakhuset; se d.o.

Herrestads hd

Nr 3906 Sövestad. Högestad.

Jacob Bergström 1926-27.

bakhusfönster

baghʉ́sfœ́nstor. -ed

fönster till det rum som kallas baghʉ́sed.

ká̲tan hop̲a öp̲ dær e sá̲d i baghʉ́sfœ́nstored.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

*bakifrå

adv.

bágifrá

bakifrån

han kom bágifrá.

Han kom bakifrån.

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bakkälke

bagskilske, m., -n, pl. -ska, -na, bakkälke, bakre fo kälken på en släde med 2 kälkar.

bagskilsken la för framskilsken.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

baklänges

baglǽges

Nr 4312. St.Köpinge, Herrestads hd
I.Ingers 1954

baklänges

baglǽʒ̲as

-ʒ̲- yngre för -ŋ̲-

J. J-s.

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

baklänges

baláŋas

de‿gá‿ja baláŋas.
De gå ju baklänges.

K. f. 86.
de‿jek‿baláŋas for‿dán
ósa. Det gick ekonomiskt omstyr
för honom också. N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

balø̍ŋ̱es adv.

baklãnges

baklõnges

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

baklånges-förd

balånjes-fydd

due rektet balånjes-fydd
=bakom flötet, hjälplös

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

baklånges-fo̊rd II

han e balånjes fyd. han kan
knafft jåra en tjånpél ti go raja.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

bakning

bå̲̀gnɛŋ, -ɛn

så mycket som på en gång går i bakugnen.

di bå̲̀ga en hé̲l bå̲̀gnɛŋ.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

bá̲gom bakom

bagom tryckv.

bagom ˘ bàk̲ana bakom

backarna. M. f. 80.

bá̲gom bàk̲ana bakom

backarna – M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1941

bak om

bá̲g óm̲

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

bokris

bå̱^{2}gerì̱s, n., -ed, utan pl., ris afsedt för bakugnens uppvärmande.

Bromma, Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slöu.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bakstuga

bàsta, -an

spìskammare. förrådsrum

Sms. med adv. bak + stuga

i Vemmenhög: bæ̱̀stuḛ

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

× bakstuga

bàsta, -an

förvaringsrum (ung. = tjìstahús)

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

bakstuga
sb.

bàstan bf. sg.

mindre rum i boningslänga, där förvarades bl. a. matvaror.

N. f. 79.

Jfr bæ̀stuan i Vemmenhögsmål.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

× bakstuga

bàste, -n   ba̲ste

bakre stugan intill dagligstugan (sammansatt med adv. bak + stuga); användes som förrådsrum; ordet växlar med baghused, madhused och tjistehused.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

× bakstuga

ba̲^{2}ste, m., -n, pl. -ta, -na
förrådskammare, rum hvari mat-
varor, säng- och gångkläder som
ej äro i dagligt bruk m. m.
förvaras. Nämnes äfven baghu̲ś.

Ö^{2}ja, Bjeresjö.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne

× bakstuga

bàsta -an -a -ana

fómídskam̄are

Nämnes även baghús

P. L. 1901. Bjersjö. Herr. hd

bakstycke

bagsti$\overset{1}{f}$fse, n., -d, pl. = , - n,
bakstycke.

e bagsti$\overset{1}{f}$fsed fl$\underline{a}$t på tresk$\overset{1}{\underline{ø}}$en,
sa se$\underline{t}$ en kr$\overset{2}{\underline{å}}$mpa o$\underline{m}$.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slåre.

baksäte

bagsáda n.; gl. =
bakre åksäte i vagn.

M. f. 20. Jfr. föresäte

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

baksäte
sb.

bagsä́dḁ, – – ´äd

(i vagn)

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

baksäte

ba̮g-s̲édfa, – –́ ad

baksä̀te i vagn.

A. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

baktill

bá̲gtə l. ba̲g tə, adv., baktill.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Hän.

× baktofta

bagta^1$\underline{w}$ta, f. -n, pl. -tor, -na, bakre toften (siäbrädet) i en båt.

St. Kö^{2}pinge.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

·bå̲²getrù̲ n. ; pl. —

baktråg s.

baktråg

M. Areskoug 1926.

H. Köpinge Herrestads hd. № 303.

baktråg

bå²gatræ̀, n., -ed, pl. =, -en, baktråg.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hånr.

baktråg

bà̲gatrú̲, –̀ – –́ ad

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

bàgatrú n.

baktråg
sb.

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

baktråg

bà̱gatrǘ̱ n.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

I.   bakvända

Inf.   Pret.

bagvä́na / bagvända

vända bak och fram på. dr ‿ bagvända àlà a̲r for̲. Man vände bak och fram på alla ord förr.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II. **bakvända**

dí kona ‿ dæ
væl ‿ ìn̥te bagvéna. Det (or.
det) kunde man väl inte
förvränga. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bakända

bagénen best. sg. s.b.
bakre ändan av ngt

han‿kona‿luta‿en‿
hást i‿bagénen. Han
kunde lyfta en håst i bakdelen (ɔ: så stark var han).

M. f. g.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bal

bal; pl. ˋ– or

danstillställning

m. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

× bål,

bal, -́ln s.
-or, -na;
di hade en stór bål,
nor di bröjde;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

1. ˣbala
sb.

bàlor pl.

fördjupning i sädesfält t. ex. på gr. av att säden lagt sig eller därför att höns l. gäss legat där.

N. f. 96 Jfr ˣsädbala

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

I 2. bala
vb.

bala – n-ér, =

åstadkomma fördjupning i något mjukt underlag, t. ex. en bädd eller ett klöver- eller sädesfält genom att ligga och vältra sig där.

Jfr 1. ˣbala och ˣsädbala,
N. f. 90 ˣhönsbala Öja

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

II.   2. ˉbala

vb.

jástn va‿dɛ‿àlra vársta tɛ‿o‿lɪga‿o‿bala‿nér sæn. Gässen voro de allra värsta, då det gällde att ligga och ˊbala ner säden.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

I.

1. ˣ bala

bàɫa ; pl. -or sb.

fördjupning i jòrd, sand, sädesfält o. d. efter höns som legat där och vältrat sig. / dær‿va‿stàra bàlor i‿sǽn. Det var stora "balor" i säden.

D. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II. 1. ×bala

sb.

Jfr ×hönsbala

o. 2. ×bala vb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

I.

2. ×bala

bá̰la - nér, = vb.

mest om höns: genom att ligga och vältra sig i t. ex. ett sädes- l. klöverfält åstadkomma en fördjupning i "underlaget". Jfr 1. ×bala sb. Av. t. ex.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

II.

2. ˣbala
vb

om den fördjupning, som uppstår i en bädd, då någon legat där.

K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

balansera

balinséra -a -ad

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

baldersbrå

bá̲lor brá̲

växtnamn: Matricaria inodora och trol. äv. snarlika arter

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

balder-brå

bá̱lorbrá̱ genus!

våxtn. = Anthemis arvensis

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

*baldringana
sb.

bàlriŋana best. pl.

baldringeborna

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

×balj

ba̱l, f., ¹-en, pl. ²-or, -na, balja.

di som ²en̲te ha̱ nun ²gå̱sabäʒſs, di ¹lidzor ¹jes̱en i en ba̱l ²e̱la ko̱r, men di ¹lidzor ²lynast i ²gå̱sabäʒſsen. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Slärr.

Per Larsson 1901.

+ balj

ba̲l, -án

balja.

Ta vann i balen, slå hitt i, så di blǒr jonked, fåi ja ska lóva glytten.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

+ balja
v.

balja -ar -a -ad

den koen som baljar hon får
(d.v.s. man måste låta andra människor
veta sin brydsamma belägenhet. om hjälp
skall få)

Nr 3906 Högestad · Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

balja

bal, -'en m.

N. f. 90

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Öja

balja

ba̲l, -̀an, -̀or m.

ga‿ nú̲ o‿ tá̲ bá̲lan,
tø̲̀sor! Gå nu och tag baljan,
flickor! / dan‿ nye bá̲len
den nya baljan /
K. f. 86 / bá̲lan han‿ jì̲snar.
Baljan gistnar.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

balke, s.

biḻtʒ/, ´-an, `-a

= balke

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

22.54.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

balk

Je ˣbölk.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

× balkarena

bàlkarena sb. best. pl.

invånarna i socknen och byn Balkåkra, Ljunits hd Malm. l.; Balkåkraborna

K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

+ balle

b$\overset{2}{\text{å}}$l̲e, m., - n, pl. - l̲a, - na,
liten upphöjning, ojämnhet
på en jämn yta.

b$\overset{2}{\text{å}}$l̲ana e u$\overset{2}{\text{m̲}}$a $\overset{2}{\text{ö}}$ge $\overset{1}{\text{t}}$æ̲rna
au̲ tresk$\overset{1}{\text{o̲}}$na.
de va̲ $\overset{2}{\text{n}}$una r$\overset{1}{\text{æ̲}}$lia b$\overset{2}{\text{å}}$l̲a du
ha̲ i̲ d$\overset{2}{\text{i}}$na sko̲. Bromma.

Slarn.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*balle

bàlen best. sg. sb.

muskeln i tummens förlängning neråt

Sk. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

+ ballera

balléra -a-ad

leva kul, festa, svira

jfr i Ljunits hd (Balkåkra) balléreda:
3 fridagar under julen för Marsvinsholms
hoveridrängar. kallade ballereda.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

×ballna
vb.

bàlna, = , -̀ad

Pres. sg. -̀ar

svälla ut på grund av fukt, t. ex. om fönster, dörrar, laggkärl.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

II

*ballna
vb.

bòlnad o. bàlnad
"balnat" och svällt x)
(Synonyma ord).
M.f. 90.

Öja

x) T. ex. om trävirke, som är fuktigt (dörrar. fönster)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961

ˣballna

vb.

balna - ǝ́d, =

svälla ut på grund av fukt (t. ex. om baljor, dörrar, fönster).

Hr balna

K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

×ballstyring

balstýring; pl. –´–a sb. m.

vildbasare | da e nona balstýringa. Det

K. f. 86. | är några vildbasare.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×ballöga
sb.

balzj́a

person med utstående
ögon

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

*ballögad
adj.

baléjad

med utstående ögon

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

× ballögd
adj:

balíjad

med utstående ögon, glos-ögd.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bana s.

b$\overset{2}{\underline{a}}$na f.; $\overset{2}{-}$or

bana:

1) järnväg

2) dansbana

M Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bana
s.

bà̱ná̰, -á̰n

(ˈjǟanvåg)

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

band

ba̲n, -́ad, =, -́an

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

band s.

ba̱u̯n n. ; pl. —

band

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

band

bån, -ed. pl. =, -en

sno bån = snohöband; snoddes om sommaren till binding av vårsäd.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

band
s.

bɑ̱n, n., pl. =

bɛ̱̀ja me bɑ̱́n

bɛja̱ ihóp̱a

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

band;

bɵun, ´-ld s.

–, ´-ln;

nú har dè bán

isteled for vìgra;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

~~från~~

band
s.

ba̲n, ´-ed. pl. =, ´-en

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

band

sb.

ban, -´ad, =, -´an

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

band, s.

ba̲n, -´ad; =, -´an

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

109.

band

ba̲n, n., ¹-ed, pl. =, ¹-en, band. Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Stärr

Per Larsson 1901.

+ banda

bå^{2}na (- ar; - a; - ad; - ad, pl. - ade; l. -ada; - a, pl. - n l. - nen) tr., eg. banda;
1/ förse med, bekläda med band.
bå^{2}na spå^{2}na bå^{2}lor. Di bå^{2}nade trö^{2}jorna skú^{2}le dar va så för-fæ^{1}rdelet mi^{2}ed si^{2}lfre på,
2/ ultr. för piska, om lefvande varelser. (Vē^{2}d hút, ē^{2}la ska jǻg bå^{2}na din rygg. öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slärr.

bandhank

ba̰nhá̱zka pl. sb.

hankar i t. ex. en ˣhå̌lmtlakan, avsedda som handtag, då man i detta bar agnar och axstumpar.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

bandhund

bånhong

Han jör som en bånhong

om husbond som svåjer och „tornerar"

med tjänarna ovanligt mycket.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

bandhund

ba̰nhώʒ̲ m.

Jfr stughund

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

bandhund

banhóʒ, m., -en, pl. -a, -na, bandhund.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd. Härr.

Per Larsson 1901.

bandhund

ba̰nhǻẕ m.

dáṉ han‿ ʒàlda som‿ en‿ ba̰nhǻẕ. đenne han skȃude som en bandhund.

K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

bandkniv

bånkniv

kniv med två handtag. fördes med båda händer.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

bandkniv

ba̰nkní̱v

lång knivsblad med
handtag i båda ändar

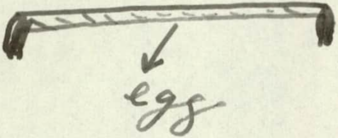

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

bandkniv

bonkn̲ív x), ; pl. – –́a

kniv med två handtag, mellan vilka bladet löper

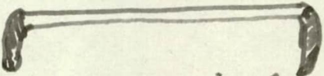

M. f. 80.

x) Möjl. äv. bozkn̲ív.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

+ bandstumpe

bansto̊¹m̲pe, m., -n, pl. -pa, -na, bandstump.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slån.

bane

bànan best. sg. sb.

slagytan på en hammare

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bank
s.

ba̠ŋk, ´an

sparbank m.m.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1956.

bank

ba̱ŋk, m., ¹-en, pl. ²-a, -na, bank. Pånninganstalt. dær e go̱t om pæ¹ŋa i b²a̱ŋkana. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

bö́ŋken
best. sg.

bank

bà̰ŋkorna best. pl.

penningbank

R. f. 86 | dær‿ ble‿ li̲avál̲
l̲íd ti‿ o‿ sata‿ i‿
bóŋken. Det blev likvål
något pengar över till att
sätta i banken. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

banka
v.

bånka

banka tvättkläder.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

bà̠ŋka, = banka
vb.

banka tvätt, klappa tvätt

K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

banketrä

bà̲ŋketrǽ̲, n., pl. =

(för bankning av tvätt) klappträ

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

banko

bá̱ŋko

om mynt som förhöjes med ½ av värdet;

en banko = 1 kr 50 öre;

ja har jed konna banko fån svårtinj
å femti fån sodan. (hästnamn)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

banko

b$\overset{1}{\underline{\text{a}}}$ŋko, m., -en, pl. =, -na, banko.

e̲n b$\overset{1}{\underline{\text{a}}}$ŋko = 1 krona, 50 öre.

h$\overset{1}{\text{ω}}$n̲ra b$\overset{1}{\underline{\text{a}}}$ŋko = 150 kronor.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Skån.

Per Larsson 1901.

bankrutt

(+ banker ut)

bånkerúd

ss. indeklinabelt adjektiv

han e bånkerúd : ä pank.

har penningbrist.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

bankruttspelare

baŋkarú̱tspe̱lare, m., -n, pl. =, -rna, bankruttör karl som gör konkurs.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Härr.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bannor

bånor pl. tant. sb.

Genuint ?

Hört i en ramsa, varom
se u. × tidliga.

... åltid får en
bånor. Alltid får man
bannor. K. J. H.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bar

adj.

ba̲r, ba̲rt pl. bà̲ra

mù̲rana sta̲ bà̲ra

s: på Borrie kyrka då den var ruin.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

bar
adj.

ba̲r , ba̲rt , pl. bà̲ra

dó̲ va hæn trè̲tan skorsté̲na
bà̲ra se nedan under skorsten

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

ba̱r

bar

adj.

på bá̱r rýg̱z.

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

bar II
adj.

vi jék̲ pa bà̲ra já̲ran

G.

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

bar
adj.

ba̲r l. $\underline{1}$ or, m. oh f., n. ba̲rt, pl. $\underline{2}$ ra oh efter for, fǒr, 1-ra, komp. 2-rare, 2-rast, bar. Anm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

bar
adj.

ba̱r, pl. bà̱ra, best.f.
bà̱re.

hum̱ spráŋ̱ po si̱na bà̱re bé̱n

Nr 4879 Öja, Herrestads hd
I.Ingers 1951.

bara
adv.

bàr̲a

de e bàr̲a jæ ska gæ hǽ̲n íŋ̲.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

bara
adv.

bàr̲a

(östskånsk form)

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

bara

adv.

bàr̲a el. bà̱ra

jà dran óp me bàr̲a en

kró̱g s: vatten

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

bara II

nú e de bàra en liden

hànavánɛŋ

Nr 4312. St.Köpinge,Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

bara
adv.

bàr̲a (Steiman) m.fl.

nar di e bàr̲a smá̲u̯ ---

1949 4062 Bjeresjö. Herrest. hd

bara
adv.

bàr̲a

dære bàr̲a jœ̲̀rad imàl̲om
bàr̲a di ènte hada mé si i
tjòrtjan ɔ: brännvin

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

-bà̲ra l. bà̲ra   bara / adv.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

dær e bà̲ra é̲n hù̲sa-rá̲ (husrad) i by̲an.

m. f. 79. | ja ska bà̲ra rè̲sa_mi_lit̲a (resa mig upp en smula).

bara
adv.

barra bàr̲a

hỏr pó barra !

Nr 3906 Herrestads **hd**

Jacob Bergström 1926-27.

bara
adv.

bàr̲a

bàr̲a trǿ̲ !

Nr 5118 Högestad, Herrestads **hd**

I. Ingers 1952.

bara, adv.

bàra el. bòra

52. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

bara
adv.

bàr̲a

dɛ va bàr̲a fjæ̲̀ned, for hær
e tì̲dnɛŋor nók̲.

jfr tidning

1952 Bromma, Herrestads hd

bara
adv.

bàr̲a

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads hd
I. Ingers 1952.

I.

bà̲ra; trycksv. bara. 1. bàra
adv:
blott, endast. Ãv. bà̲ra

de‿star‿bà̲ra o‿
bàr̲ar. Det står bara
och putirar (om kaffe).

K. f. 86 / àn̲ars e‿dær‿
bara‿tre̲.
~~Annars~~ finns det
bara tre.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

bara
adv.

bàr̲a

ja̲ va bàr̲a li̲den dá̲

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I.Ingers 1951.

bara
adv.

bàr̲a

hada jà bàr̲a kωn̲ad sé̲t - - -

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I.Ingers 1951.

bara
adv.

bàr̲a

bàr̲a nú̲ sin dìn̲a présten
kọm̲ híd̲

Nr 4873 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

bara
adv.

bàr̲a

bàr̲a dor̲as _ét fólk frk̲ míd̲a

ja̲, bàr̲a vi faa pǽŋ̲a, sa faa
vi husá̲la ma pǽŋ̲ana.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

bara
adv.

bàr̲a

da̲ ble di ú̲dgėlda bar̲a

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd
I.Ingers
~~Hj. Andersson~~ 1950 Exc. gr

bara
adv.

bàr̲a

dær va tó̲l husmén̲
bàr̲a nar de va hǿ̲st

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bara
adv.

bàra

da va jà lìdan bara

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

II. 1. bara

en ‿ kà̱na va ‿ adv.

bà̱ra for ‿ é̱n hést.

En kana (ett slags åksläde) var bara för en häst.

K. f. 86.

ja ‿ va ‿ jo ‿ bà̱ra

pa̱g. Jag var ju bara en pojke. M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

III. 1. **bara**
adv.

di‿ bàra̱ sí̱or
ät‿ pa̰r‿ ώ̱r, so‿ ska‿
di‿ kωna‿ vì̱dad. De
bara ~~säga~~ ett par ord,
så skall de kunna veta
det. K. f. 86. / han‿ bà̱ra
jik‿ o‿ vì̱sta‿ vós̱. Han

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

IV

1. bara

gick bara och vi- adv.
sade oss (ɔ: de fångade
mullvadarna). K. f. 86. / bàra
en ‿ ázor — bara en ung
(ɔ: prǟst), dvs. en helt ung ×)
präst. K. f. 86. / da ‿ va nær ‿
han ‿ va ‿ bàra az. Det var

×) Rspr-form.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

V. 1. bara

når han bara var adv.
en ung man. K. f. 86. /
han ‿ bà̲ra myå̀wlar. Han
bara sluddrar på målet.
K. f. 86. / du ‿ kan ‿ by ‿ tí ‿
bá̲ra! Du kan barã försöka!
K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

I.

bà̱ra l. bà̱ra

2. bara
konj.

blott, om blott

sώnt kωna ‿ ga ‿ vák̲,
bὼ̱ra di ‿ prìtʒ̱a me‿
ten ‿ knàpaná̱l. Sådant
(ɔ: revormār) kunde gå
bort, blott man prickade

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II.   bara

med en knappnål. Kory-
K.f. 86. / bà̱ra ja-
fa̱̋r en- bḭd - brǿ̱. Om
bara jag får en bit bröd
(ɔ: så känner jag mig strax
bättre). K.f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bararmad

barármad

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

bararmad

barårmad. = i alla genus, pl. - e, utan komp. eg. bar-ärmad; som går med bara lintygsärmar, d.v.s. är iklädd ärmlöst lifstycke.

Anm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Stärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

barármad

barármad, pl. -ada

di va bå barfýta a barármada.

Nr 4878. St,Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

bararmad

bará̲rmad

med bara armar

N. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

barbacka

barbáka

I uttr. rida i barbáka

rida utan sadel.

M. f. 90.

(Genuint?)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

barbacka
adv.

barbáka

Intr.: rr̰a ‿ barbáka

rida barbacka, rida utan sadel.

M. f. 86.

Jrl. ripps-ord

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

+ barbodda

barbrúḏa, adv., utan komp., bárbaka.
jà raj barbrúḏa o jà blyff sa gazrājen.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slarr.

barfota;

barfúʃt a.

han jékk barfúʃt;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

+ barfött

barfu^{1}t̲ l.-oz, m. och f., n. -fu^{1}t̲, pl. -fu^{1}t̲a, utan komp., barfotad.

Anm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

St. Herr.

barfött

barfúet

barfota

Smeens mår i skomagarens tjäninj
dansa alltid barfútta.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

× barfötte
a.

barfýt̲

barfota

di va bo barfýt̲a a bará̲rmada

Nr 4878. St,Herrest.Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

×barfött
adj:

barfút

barfota

spriŋa – bar-

M. f. 90. fút spriŋa

barfota

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

barhandad

barha̱¹nad l.- oʀ, m. och f.; n.- nad, pl.- nade, utan komp., barhändt, som har obetäckta händer.

fa̱r han spe̱²la me pø̱²sava̱nta li̱²a bra̱ som barha̱¹nad, men nar han to̱k fiŋorva̱¹nta pø, sa ku²ne han e̱¹nte fa re²ḵtet swa̱r pø strä²ŋana, sa̱ han. Bromma. Härr.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

barhuvad

barhώ̱́ad pl. -ada

èḻa jiḵ vi barhώ̱́ada.

M. O.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

barhuvad

barhǫ́ad

även i uttr.

en barhǫ́ad kọ́p = en kopp kaffe
utan bröd.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads hd

Malte Åberg 1938.

barhuvad

barhó̲ad, = i alla genus, pl. -e, utan komp.; baŕ-hufvad.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Stårr.

barhuvad

barhó̱ad

barhuvad

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bark

ba̲rk, m., ^{1}-en, 1/ utan pl., kollekt., bark, 2/ med pl. ^{2}-a, -na, barkstycke.

Bromma.

Härr.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

bark

bark, ´ an

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

barka

bå2rka (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -adɛ, -a, pl. -n l. -tɕɛn) tr., barka, 1) afskala bark. bå2rka e2dzɛ, 2) behandla med barkdekokt. bå2rka fi2fagàrn. hø2rsahàŋka bɛhø1v-dɛ. vå1rkans ʃæ2ras e2la bå2rkas. St. Köpinge.

Härr.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

× barkanerot s.

²bårkanerò̲d r.; -rùd̲or

[röd morot

St. Köpinge

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

barm

bárman best. sg.

"bröstet"

han‿hada‿stɷkad‿íȝ‿ad
i‿bárman. Han hade stuckit
in det (gömt det) i barmen.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

barn

ba̲rn; pl. = l. äldre

bø̲rn n.

da‿ e‿ mì̲na bø̲rn / mina‿ sø̲̀da, tjæ̲̀ra bø̲rn!

Mîna söta, kära barn!

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

barn

barn, pl. börn
b̲a̲rn   bø̲rn

Så jån börn i by,+) som di e kumma
vant

+) d.v.s. på ett främmand ställe.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

barn II

skâllt barn toktar si säl

sèn ja båja å molka, så kone
jà fårsåja mina börn. (St.-Herrestad)

jà fede mina börn fro tyggjestaven
(St. Herrestad).

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

barn
sb.

ba̲rn n.; pl. =

han va jo è̲na bá̲rn
(enda barnet)

M. f. 79

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

I.

barn

barn, -´ad, børn x), bœrn x),
bǿrnen x)
l. barn, -´an

SK. f. 86.

x) Torde numera vara ur bruk men äro väl kända av den äldsta generationen

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II.

barn

de hade nìa bárn ihópa. De hade nio barn i sitt åktenskap. K.f. 86./

de va býs-bö́rn. De var från byn, — härstammade från (den talandes egen) by. K.f. 86/

du e jo býs bö́rn. Du är ju från (den här byn). K.f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

× bõrń barn

bøŕn, -ads.

–́, -éen, ti sing.

bǫan rätt!

barń

han hade mòʒa
bøŕn,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

barn s.

ba̱u̯rn n.; pl. børn

barn

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

barn

ba̲rn, n., 1- ed, pl. bø̲rn, 1- en, barn.

Anm.

si̲en jà bòrja a mòlka, so ku̲nne ja forsórja mi̲na bǿ̲rn.

St. Herrestad.

ja frè̲de mi̲na bǿ̲rn fro tỳg̲gjestá̲ven. St. Herrestad. J.B.

Hårr.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

barn

barn, n., pl. =

han hade ìŋa bárn sél

äldre pl. form born enl. P.L. 1901
se under v. föda.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

barnafader

bø̲rnafa̲̍r m.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ barnagotts-tyg

+ barnagotts-töj

gudmodersgåva.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

barnaken
adj.

ba̰rný̲ggzan

spritt naken

han jik ré̲nt ba̰rný̲ggzan.

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

*barnaken
adj.

ba̰r nę̱́gdzan

alldeles naken, spritt naken

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

+ barnas

b$\overset{2}{\underline{\text{ö}}}$rnas (– as, – as, – ads) impers. dep., välsignas med många barn, starkt föröka sig. om människor.

de va̱ f$\overset{2}{\underline{\text{a}}}$rlet hor de b$\overset{2}{\underline{\text{ö}}}$rnas for m$\overset{2}{\text{y}}$larens. Söfvestad.

№ 300 Herrestads hd.

Härr.

Per Larsson 1901.

barnaår

bà̲rnaá̲r, n. pl.

i mì̲na bà̲rnaá̲r

Nr 4312. St.Köpinge,Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

barnbarn

bà̱rnabá̱rn pl.

ä. bø̱̀rnabǿ̱rn pl.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

barnbarn

bø̀rnabǿrn pl.

Numera föråldrat men känt av de äldre. — Jfr ˣglytta — glytt.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

b$\overset{2}{\dot{a}}$rndωm s. barndom s.

barndom

St. Köpinge

M. Areskoug 1926.
Herrestads hd.
№ 303.

barndom

barndóm, m., -en,
utan pl., barndom.
Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hårr.

×barndyppa

sb.

bàrnadúpa

barndop

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

barnfot

bå^{2}rnaföd l. bå^{2}rnaföd,
m., -hn, pl. -fœdor, -na,
barnfot.

ja min sel rä^{2}ta sni^{1}ffaren
bor^{1}fyvan lia^{2}som fan rä^{2}ta
bå^{2}rnaföden. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Stå^{2}rr.

barnfödd

bà̲rnfýd̲

född (med angivande av födelseorten)

hane bà̲rnfýd̲ dæ̲r nè̲re pɑ
brè̲asté̲n.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

barnfödd

barnfuéd

född (med angivande av orten)

Nr 4312 St,Köpinge, Herrestads hd

I.Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

barnfö̃dd;

barnfýd̲ a.

han va barnfýd̲̄

i ff̲òvége;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

barnfödd

bàrnfúd

född

han va bàrnfúd i bjerhø. Han var född i Bjëresjö.

K. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

*barnlãga
sb.

balája

mat som av bondhustrur bars till en barnsängskvinna. Jfr närmare u. ölsupa.

dɛ‿jik‿mɛ‿balája. Man gick med "barnläga." K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

barnsko

bå̲2rnaskö̲̀ l. bå̲2rna̬̲skö̲,
m., -kn, pl. =, -na, barnsko.
pi̲2an hum sa̲ hum sků2la
i̲2nte ju̲2ta si̲, i2ʒan hum fe̲
tro̲t u̲1d bå̲2rna̬̲skö̲̀na.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Stå2n.

I.

* barnsla
vb.

Refl.

båsla ‿ sɛ

Pres. båslar ‿ sɛ

om barnsängskvinnor, som börja känna sig sjuka strax före nedkomsten.

hon ‿ borjar ‿ o ‿ båslar ‿ sɛ / nor ‿ di ‿ borja ‿ ble ‿ fuga, so ‿ borja ‿ di ‿ o ‿ båsla ‿ sɛ.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II. ×barnsla
vb.

När de började bli sjuka, så började de att "barnsla sig".

K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bårnslig

bå²rnsli l. -or, m. och f.;
n. -let, pl. -lia och efter
for, för, bå¹rnsli o. s. v.,
komp. bå²rnsliare, -liast,
1) barnslig, 2) fjantig, fjoskig,
i mindre grad svagsinnt.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

barnsång s.

bårnsɑŋ r. j – a

barnsång

hum krev jenom en fulahòm sa
hum sköle fa let bårnsɑŋ

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

barnvagn

barnváʒnan best. sg. sb.

Repro-ord med anpassning efter målets accentsystem.

so‿fø̰r‿han‿he̲n i‿barnváʒnan o‿ta‿óp̲ glúte̲n. Så for han bort i barnvagnen och tog upp barnet. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

barnýggen ×barnöken

barnȳ́g̱gdzen; pl. barnýg̰gna

alldeles naken

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

× barra

bàrʄa , = vb.

pres. ̀-ar

puttra, småkoka

da står bàra o. bàrar.

Det står bara och puttrar (om kaffe, som står på spisen). K. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

barryggad

barýg̲d̲zad

på bar rygg, barbacka.

Uttr.: rra – barýgd̲z̲ad

rida utan sadel, rida barbacka.

i N. f. 90.

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961

barsk

ba̲rsk

han‿ va‿ me̲ra ba̲rsk.

Han var mera barsk, hade snarast en barsk läggning.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

+ barsel

barsel

= +kristnadegille.

Nr 3906 Högestad · Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

barskjortad

barsjortad

som går klädd i bara skjortan .

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

ˣbarsärkad

barsæ̱̍rʃʃ̣ad, barsæ̱̍rʃʃ̣ada

i bara skjortan

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd № 303.

barsärkad

barsärtjad

som går klädd i bara särken
(vanligt omkring 1850)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

basa vb

b$\overset{2}{\underline{å}}$sa s$\underline{ɪ}$;

^{2}-r, –; –; ^{4}-d, ^{2}-d;

smörja ner sig

j$\underline{a}$ st$\underline{au}$r a b$\overset{2}{\underline{å}}$sar m$\underline{ɪ}$.

j$\underline{a}$ b$\overset{2}{\underline{å}}$sar n$\underline{e}$r m$\underline{ɪ}$.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303

× baska
s.

baska, -an

risbränsle.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

I

×baska sb.

bàska, -̀an f.

avhuggna grenar och kvistar, avsedda som bränsle; risved

en ‿ bωnta ‿ bàska en
knippa ris / hωga ‿ bàska
M. f. 90. / hugga risved.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

II *baska
sb.

va‿kostar‿ bàskan‿ ²då̱? Våd kostar rìsveden ì dag?

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× baska
s.

bàska genus?

bränsle, risbränsle

Är bàska fem. sing. eller mask. pl.?

Nr 4879 Öja, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

× baska

bàska̰

ris-bränsle

Är detta fem. sing. eller mask. plur.?

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

+ baska

b$\overset{2}{\text{å}}$s̲ka, f. - n, utan pl.,
af smärre trädgrenar bestående bränsle.

Vi f$\overset{2}{\text{i}}$ge tu̲ las̲ b$\overset{2}{\text{å}}$s̲ka o
$\overset{2}{\text{f}}$ru̲lna me. St. Herrestad.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Olair.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*baska
ob.

bàska f.

ved av avhuggna grenar o. kvistar

K. f. 78

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. *baska
sb.

bàska f.

risved, (ved av) avhuggna grenar och kvistar

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Refl.
bàska$^{si'}/_{1}$ = 2. baska
vb.

om fjäderfä (gäss och ankor): slå med vingarna för att få bort vattendroppar som fastnat.

di bàska ‿s2. De baskade sig. N. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*baskebunke

sb.

bàskabö́ŋkka, pl. ˋ– – ˊa

m.

hög av risved

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

bàskabɔ́ŋkă ×/ × baskebunke

bàskabɔ́ŋkana ×× sb. best. pl.

hög(arna) av risved

×/ R. f. 86.

××
R. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

×baskegren

bàskagré̲na sb. pl.

avhuggna (smalare) grenar avsedda som ved,

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

+ baskelass

bàskalás̠, -ld s.

vedlass;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

*baskelass

bàskalás n.; pl. = sb.

lass av risved

K. f. 81

Nr 7533. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Hedeskoga

*baskerånga

bàskaróʒa f.

lång, smal trädgren.

Jfr simpl. *rånga

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

+ basketyg

bàskatöj, -ed, n.

eg. ris-don; risbränsle.

di fék léd bàskatöj

näml. fattighjonen.

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

basse

sb.

bàsa m.

ohyfsad karl, tölp

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bassig
adj.

bàs̲ed

tö̃lpig, drullig

han ‿ sa ‿ lḭd ‿ bàs̲ed ú̲d. Han såg lite drullig ut. N. J. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

*bassla

vb.

Refl.

bàsla‿sɩ =

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

lägga sig ner (om kor).

Ja ved ì̥ta vat‿dær‿fàt̲as dén̲, men hum bàslar‿sɩ‿so.

bassäng

basǽŋ pl. -or

vattenbassäng. Inlånat.

---- di som hade stòra basǽŋor...

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

bast

ba̲st, n., 1-ed, utan pl., bast.

Anm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

bastant

bastánt

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bastard

bastarr

person med dåliga anlag i arbetet.

(- Han tyr ente po fåräldrana)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

bastard
sb.

bastá̲r m.

tõlp

da e en rìkti bastá̲r.

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

I. **bastard**

bastá̱r m.

tölp, drummel

de‿e‿en‿bastá̱r. Det är en drummel. —

bastá̱r de‿va‿ja‿nestan‿rä̱́ljara.

(Skällsordet) bastard det

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

1

II. bastard

var jin nåstan
fulare (ɔ: ǟn bobbe).
K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bastrep

b²å̠starè̠u, n., -ed, pl. =, -en, (bastrep.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd. Härr

Per Larsson 1901.

× båtting

bå²tiŋ, m., -ŋn, pl. -a, -na, ungstut.

Allm.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Hanr.

× balling;

bàt̠ey, – en s.

–̀ a; – na;

kastrerad tjurkalv;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

*batting

bātiŋ; pl. ∸-a sb. m.

ungstut

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

× batting

battiŋ

kastrerad tjurkalv under ett år,

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

*batting

bàt̲iŋ m.; pl ≐--a, $\overset{\text{sb.}}{\dot{=}}$--ana

oxe som blivit kastrerad

som (ung) tjur.

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

batting

bàtiŋ m.

kastrerad ungtjur (snöptes vid ca 1½ års ålder)

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

× beblota sig

beblóta si

använda grova eder.

Han sora å beblóta si po ad han hade ente jort ed (t.ex. om en som vait tilltalad för djurplågeri)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

1927

beck

be̠dz, n., ¹-ed, utan pl., beck.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

beeke, s.

be̠dʒ/, ˊ–ad

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

18-62.

beck

bedz n.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

becka
vb.

bè̱gza, =

becka tråd (om skomakare).

K. f. 86.

dr‿ bè̱gza tra̱n. Man beckade tråden.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

beckа

bèg̊ʒʃa, = vb.

becka tråd (mest om skomakare)

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

be̜ckhätta

bedzhä́t̲a -an -or -orna

förklaring, se uppt. fr.
Öja, n 300.

P. L. 1901.

Bjeresjö. Herrest. hd

beckhätta

beghätta

med beck invändigt bestruken mössa, som användes för pojkar med hudsjukdomar i huvudsvålen (skorv)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

+ beckhătta

bedzhă^{1}t̲a, f., -n, pl. -t̲or, -na, beckhă^{2}tta, inuti med beck bestruken mössa, som fordom lär ha anvă^{2}ndts, då barn voro behäftade med hudsjukdomen skorf i hufvudet.

Ö^{2}ja, Bjeresjö.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Stäne.

beckig

be̱²dzed l. -or, m. och f.;
n. -dzed, pl. -dzeda och efter
for, fǒr, ¹-dzed o.s.v., komp.
²-dzedare, ²-dzedast, beckig.
t²ω̱a di²na be̱²dzede ¹knω̱, i²ʒor
du ta̱r i̱ me̱led! Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Stärr.

beckpläster

bedzpl¹ø̊s̱tor, n. – ad, utan pl., beckplåster.

jà l²e̱gtɐ min f¹izor mɐ bedzpl¹ø̊s̱tor. Bromma.

№ 300 Herrestads hd. Härr.

Per Larsson 1901.

× beckrisp

bedzri¹és̠p, m., -ka, pl. -a, -na, becktråd, beckad tråd, sådan som skomakare bruka att sy med.

Öja, Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hårr.

beckrisp

bḛdzríspor pl.

(inom skomakaryrket; gjordes av svinborst).

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bedja

bø̲

Pres. bø̲r

bǿ̲ ti‿gú̲d be till Gud./

om‿du‿bǿ̲r‿en gránt,

so‿jór̲‿han‿éd nòk̲.

Om du ber honom vackert,

så gör han det nog. K. 4. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bedja

sup. be̲d

di vεl̲a han skωl̲a be̲d om nɑ̲́d

Antagl. en yngre form för ˣ bø̲d.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

bedja vb

bø ; bør , – ; ba ; bød , bøt .

be

ja bør na ²åbri am
a ga did .

di va skå²melat jørt au hå²nem nar ja
hå²de bøt nam am ed .

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd № 303.

bedja

bø̱ | bø̱r, ba̱, bø̱d, bø̱n
m. och f., n. bø̱d, pl. bø̱²na,
bø̱, pl. -n; tr. och intr.,
bedja.

bø̱n'en byn for vos̱!
jȧ ba̱ tr ga̱ud naṯ o da̱.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

bedja

bø̲

dé va ànte ta a bǿ̲ for

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

bedja

bø

vεla di bǿ om tìa kᴚɑ̀ᴚoɑ,
sa fέk di.

om tjänste, då de ville få ut
något av lönen.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads **hd**

I. Ingers 1953

bedraga

bedr$\overset{1}{\underline{å}}$ (-dr$\overset{1}{\underline{å}}$r, pl. -dr$\overset{1}{\underline{å}}$, -dr$\overset{1}{\underline{ȯ}}$, pl. -e, -dr$\overset{1}{\underline{å}}$d, -dr$\overset{1}{\underline{å}}$n m. och f., n. -dr$\overset{1}{\underline{å}}$d, pl. -dr$\overset{1}{\underline{å}}$na, -dr$\overset{1}{\underline{å}}$, pl. -n) tr., bedraga.

Öja, Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Sk$\overset{2}{a}$rr.

bedro̲̍gh

bedräglig a.

bedräglig, som bedrar folk.

ju̲²da de̲ e̲ bedro̲̍gha

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

bedrövlig

bedrö̱́veli l. - or, m. och f., n. - let, pl. - lia, komp. - liare, - liast, bedröflig.

ö̃ja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Härr.

bedöma

bedúma

dee ènte gót a bedúma

Nr 4312 St,Köpinge, Herrestads hd

I.Ingers 1953

befalla, v.

befála

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

63.

befål

befá̲l, -ad

militâi-befål

Nr 4312. St.Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

befãl;

bufȧl̲, -lđs.

–, – lm;

dar va mòŋa

bufȧl̲ pu ǥó̲sađ;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

befál
s.

befé̱l, -ed

hâ om lantbruksbefål.

g. f. c-a 1880

m. f. 1874.

haa va stræ̀ga befé̱l fo̱r ósa

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

began adj.

begiven

begiven

-- nar di e sa begana po de -

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303

begrava

begráva, begráfte, begráft

p.p. begráft pl. -a.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

begrava:

pass. pret. begrá̲vdes eller begrá̲ftes

sa begrá̲vdes han den tì̲ene fabruvá̲ri

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

begrava

begrá̲va, pass. -as

p.p. begrá̲vd, pl. begrá̲vda

dæ̲r stå̲ "knǻb̲an" lí̲gz ta han skål̲a begrá̲vas

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

begrava

begrá̲va

sup. och p.p. begrá̲ft

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

begrava

Inf. begráva, pass. -as,
sup. begráft

hær va en kvìŋa som
begráftes for òta dá sin

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

begrava
v.

begrá̲va, begrá̲vde

pret. pass. begrá̲vdes

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1956.

begrava

bagrá̲va, bagrá̲fta, bagrá̲ft.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd
I.Ingers 1954.

I. **begrava**

begráva, begráfta, begráft
Pret. part. begrávd l.
bēgráft

háns begráfta dan gàmla. Hans begravde den gamla igelkotten (i motsats till ungarna). DK. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

II. **begrava**

han ‿ ha ‿
blḛd ‿ begrá̱ft i ‿ màlma.
Han har blivit begravd i
Malmȫ.
K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

begravning

begrávnig, -en

sékan en begrávnig dær va jård!
àla di stòra mànara di földa-n.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1954

begravning

begrávney pl. -or

skrava ihópa te begrávney.

di faa val há te begrávneyan,.

mìnsteyen.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

begrávning

begravning
+b.

Jfr *ärved

N. ʃ. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

begravning

begrávnεŋ pl. -or

rẹsa tε begrávnεŋs

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

begravning

bagrá̱vniŋ

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

begravning

begṟávniŋ

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

begravningsgäst

bagrá̲vneysjést. pl. -or.
-orna

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

begrepp
sb.

begrév n.

dé har ‿ han ‿ iŋad
begrév ‿ óm. Det har han
intet begrepp om, det förstår
han inte.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

begripa, v.

begríva

63. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

begynna

bej$\overset{1}{y}$zʒa (- ar, pl. - a, - j$\overset{1}{y}$zʒte, - j$\overset{1}{y}$zʒt, - j$\overset{1}{y}$zʒt, pl. - a, - j$\overset{1}{y}$zʒa pl. - n l. - zʒen) tr. och intr. begynna

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Hänn.

begynna

{bejö́ja bejúnta vb.
{bejúna.

den‿bejunta‿o‿hö̀vas.
Den (degen) började att jäsa.
--- när‿di‿bejunta‿
skòlan. När de började
skolan. --- K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

begynna

bejýn̲a

tɛ bejýn̲a me

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

(1)

begynna

bejúnna, bejúnta vb.

Pres. – ´ar

tɩ o bejúna ‿ ma /

N. S. 79. / …om framtídorna, nar han (jörden) bejunta ble tʒènh.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

(2) **begynna**
vb.

nú̲ begjunar‿ed o‿
bòvlar‿i‿ed, so nú̲
kå̲gor‿da. M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

begå

Refl.

begá ‿ sz, bejík ‿ sz

undkomma helskinnad,

ej bli skadad.

han ‿ bejík ‿ sz | bejík

R. f. 86. | fínstoran ‿ sz²

klarade fönstren sig.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

begå sig

begǽ̱ si

"klara sig". undkomma

en skoḻa ha svá̱ʀ teʀɛ́s̱ a
svà̱ʀa ǿ̱vor áḻt for tɛ a begǽ̱
si.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

× begå sig

beg$\overset{1}{\underline{a}}$ si (-g$\overset{1}{\underline{a}}$r, pl. -g$\overset{1}{\underline{a}}$, -j$\overset{1}{\underline{e}}$ l. -j$\overset{1}{i}$ff, pl. -j$\overset{1}{i}$zze, -g$\overset{1}{\underline{a}}$d) refl.; freda sig, rädda, b$\overset{2}{a}$rga sig.

en kan $\overset{2}{\underline{e}}$nte sl$\overset{1}{\underline{a}}$ g$\overset{1}{\underline{a}}$rnen l$\overset{2}{\underline{e}}$tare en på tråj b$\overset{2}{æ}$jna, om en ska beg$\overset{1}{\underline{a}}$ si for s$\overset{2}{å}$jlare. St. K$\overset{2}{o}$pinge. h$\overset{2}{y}$nan hum bej$\overset{1}{i}$ff si for h$\overset{1}{ø}$dzen.
$\overset{2}{\bar{O}}$ja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hårr.

begära

bajǽ̱ra

Pres. bajǽ̱r

da ‿ e ‿ ì̥nta dæ̱r di ‿
bajǽ̱r ‿ sa. Det är inte dit
de begär sig (om asiso värn-
pliktiga) eK. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

begära vb

bejœ̲́ra ; bejœ̲́r, – ; bejœ̲́rte ; bejœ̲́rt

begära

han bejœ̲́rte ^{2}å̲ta kr^{2}ω̲̊nor

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

begära

bejǽ̲ra, bejǽ̲rda, bejǽ̲rt

Obs. konstr.

dí bejǽ̲rda pω má̲d ós̲a

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

behaga
v.

behá̲ga -a -ad

di behá̲ga æ gæ te
skáw̲an nær di va frí̲
(näml. tjänstefolket)

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

behagas

behá̲gas

tá̲, va‿som‿behá̲gas! Tag (av rätterna), vad som behagas!

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bɷ behov

behov.

dø̱r e̱ ^{2}ɛŋ̱a ha̱ a bɷ ^{2}rɛ̱dapɷḏ :

det är inga som behöva (att) ha reda på det.

ni̱ ha̱r ^{2}ɛnte bɷ a ^{2}blɛṉa dam̱.

(vi behöva inte blanda dem)

nu̱ ha̱ du̱ ^{2}ɛnte bɷ ^{1}dɛ. (nu behöver du inte göra det)

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

× behytta
v.

behytta si sȃll

skóta sig själv.

3340 Bjeresjö. Herrestads hd
M. Åberg 1938

+ behytta sig

behytta si -ar -a -ad

taga vara på sig

hǻn behýttar sǻj

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

×

behytta sig

behýt̲a si

taga vara på sig, försörja sig.

konj.: vǽ̲r æ é̲n behýt̲a sæ̲j.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

+ behytta sig

behu̱¹la si̱ (-ar, -a, -ad, -a, pl. -n l. -ṯha) refl., försörja sig, skaffa sig sin utkomst.

hå̱r far behu̱¹la såj sa ga̱t han ka̱n. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slarr

behál

behåll
sb.

han ‿ hada ‿ sin ‿ sáns i ‿ behál. Han hade sina själsförmögenheter i behåll.
K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

behålla

behɑ̱́la

Imperativ behɑ̱́lt!

behɑ̱́lt sǽ̱l æ̱ra brøskórpor!

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

behålla

beh$\underline{a}^{1}$la (-h$\underline{a}^{1}$lor, pl. -la, -h$\underline{a}^{1}$lt, -h$\underline{a}^{1}$lt, imperat. -beh$\underline{a}^{1}$l, pl. -len) tr., behålla.

husb$\underline{o}^{1}$nen beh$\underline{a}^{1}$lt min f$\underline{ä}^{1}$sta.

$\underline{a}^{2}$ve beh$\underline{a}^{1}$l. æ^{2}ra pæ^{1}za s$\underline{a}^{1}$l!

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slårr.

behållen

behå̲^{1}len, m. och f., n. -led, pl. -lna, komp. -lnare, -lnast, förmögen, burgen. hanfi̲^{1}nsen va̲ hå̲^{2}lia behå̲^{1}len, när han flä̲^{2}ta. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Härr.

behålla

Pret.
behólda

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

behållen

behålen, pl. behålna

som har god ekonomi.

d'e behålna.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

behöva

behǿ̱va, behǿ̱vda, pres.-or
eller behǿ̨va etc̦.

han kώm̱ nar di
behǿ̱vda na.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

behöva vb

behœ̱̍vas ; behœ̱̍vs ; behœ̱̍vde ; behœ̱vt

behöva

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

behöva II

dæ e nó̠k di dæ behǿ̠vɑ -na

Nr 4878. St,Herrest.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

behöva

bahǿ̱va, bahǿ̱vda, bahǿ̱vt.

Nr 5023. Borrie, Herrestads **hd**

I. Ingers 1954.

behöva

han behǫ̃vda ìn̥ta spriŋa
so mẹ́d omkriŋ̊. Han behöv-
de inte ~~springa så~~ mycket
omkring. R. f. 86. | du be-
hǫ̃vor ìn̥ta forta̱la fólk.
De behöva inte förtala folk.
R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

behöva

Pres. sg. bahö̱vor

ta‿váḵ‿ud, da‿ba-
hövor‿ǹ̥ta sta‿dǽ̱r×),
õ‿sàḇa! Tag bort det, det
behöver inte stå där och små-
putsa!

×) kaffet

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

behövas

vb.

Pres. beh̲&́vs

dær ‿ beh̲&̰vs ‿ et ‿ gr̲ø̀arájn. Det behövs ēn vålgörande regn.x)

R. f. 86.

x) vid långvarig torka.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bekant

adj.

bekánt

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

bekant

bekˈa̲nt m. el. f.; -a

bekant

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

bekant
adj.

beká̲nt

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
I. Ingers 1954

bekant;

beká̱nt adv.

ja é̱ beká̱nt me
hn ;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

bekant

bekánt

de síoa folk som man e
bekánt me.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1954

bekant

beká̲nt

jà va mì̲ed beká̲nt ma na

Nr 4879 Öja, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

bekanting
s.

beká̱ntɛŋ, pl. -a
(bekant person).

St. Köpinge.

Nr 4312. St.Köpinge,Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

bekant

beká̱nt pl. -a

já̱, di̱ va jà beká̱nta (!)
me àḻi hóp̱.

A. L.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

bekant

beká̱nt

hɔn va beká̱nt me màŋ̱á̰

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
I. Ingers 1953.

bekant

bekánt; pl. – ´a adj.

bekánt ‿ me bekant med

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

beklaga
v.

beklága -a -ad;

beklága si: i 3:e pl. beklága dom

dær va tvǻ pàga ifra bória,
som reste èna te kózen a
beklága dom (beklagade sig).

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

I. 1. bekommen
adj.

bakóm̲an

I utr. bakóm̲an ~ ma
behäftad med

bakóm̲an ma ~ bòl̲a
behäftad med bölder.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Nils Areskoug 1961.

bekommen
a.

bekǻm̲en

anfäktad, besvärad

jà e bekǻm̲en me hå̲̀aded

ↄ: har huvudvärk.

Nr 4312. St.Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

bekommen

bekómen

I uttr. bekómen ‿ ma behäftad med.

han ‿ e ‿ bekómen ma ‿ bòla. Han är behäftad med bölder.

M. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

II. 1. bekommen

dén týsen va‿so‿ adj.
bekómen me‿ høȝfǽr,
nar‿ hon‿ vekste‿ óp.
Den flickan var så full av
högfärd, när hon växte
upp. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

2. bekommen

bakóman adj:

"olycklig", illa ställd, illa ute

I uttr. som: du e rént bakóman, om du jór ed. Du är alldeles "olycklig", om du gör det.

K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

×bekrångd
adj

bakrǽŋd

vresig, tvär

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

× bekrängd

bakrǽŋd adj.

arg, ovesig

K. f. 86.

Jfr × krängd

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bekymmer

beʒʒaímor n.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Refl. bekymra

beçúimra ‿ sɛ

bekymra sig, vara bekymrad

Jfr ×kymra

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

ben

ben, ´ed

ét bén

Nr 4873 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

ben
s.

be̲n, n., pl. =

flat̲a bé̲n, flåta ben, ett slags danssteg, se under flåta.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

be̱n, ´-ad, =, ´-an

ben
sb.

o̱nt i ‿ bé̱nen

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

I

ben

ben, ´-ad, =, ´-an

M.f. 90.

Synes äv. kunna betyda 'fot'; Jfr.: da‿kváskor aʒa‿i bénan. Det "klaskar" under

Öja

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

II. **ben**

fötterna (då man går på fuktig mark). / han spràla
me bénan.

M. J. 90. / Han sprattlade
med benen.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. **ben**

b̲en, ´ad, =, ´an

Pl. best. b̲enan äv. = 'fötterna';
se ex. lapp II o. III.

n̲èravá pa‿ b̲énad ner-
till på benet. K. f. 86. /

kák̲lana pa‿ b̲en jä̀rn-
ugnar med fötter. K. f. 86. /

di. stå‿ pa‿ höga b̲en. De
stodo på höga ben

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II. ben
sb.

han‿fik‿àrma o‿bén áwslàna. Han fick armar och ben avslagna.

K. f. 86/ so‿yik‿han‿pa‿plàta bénan. Så gick han på bara fötter (barfota).

M. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd,
Hugo Areskoug 1961.

III.

ben
sb.

han‿e‿ʒgìla̱n

ωʒa‿be̱nen. Han är
kittlig under fötterna. R. f. 86./
tva‿bá̱rn lidzor‿i‿en‿
saŋ me‿be̱nen mo̱d‿varánra.
Två barn ligga i en säng med
fötterna mot varandra. R. f. 86./
han‿a̱sa be̱nen. Han gick
med släpande steg. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ben
s.

be̲n. ˊed. pl.=. ˊen

han hada ώ̲nt i bé̲ned, man han hada gω̲d ω forsǻ̲gad ed.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

ben, s.

ben

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

27. Per Larsson 1901. Exc.

ben

ben, n., 1-ed. 1/ utan pl., kollekt., ben, benämne, 2/ med pl., a/ ben i allmänhet hos människor l. djur, b/ ben = fot, extremitet.

Anm.

№ 300 Herrestads hd.

Slärr.

Per Larsson 1901.

ben I̲I̲

hanm̲ sprág̲ pꭤ si̲na bà̲ra bé̲n

eller: pꭤ si̲na plát̲a bé̲n =

barfota.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

benbrott s.

benbrώd n. ; pl. –

benbrott

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

benbrott

sb.

bḛn-brújd n.

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

× benestadana

bènestana sb. best. pl.

Benestadsborna, invånarna i Benestads sn, Ingelstads hd, Krist. l.

K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961

benpipa

benp$\overset{1}{\underline{i}}$va, f. -n, pl. -vor, -na, ~~pi~~ benpipa, 1/ pīpa af ben, 2/ arm- l. benpipa.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kärr.

I

benrangel

benróʒel n.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

da‿e‿at‿ràktad benróʒel. Det är en riktigt benrangel (om en mycket mager person) / at‿benróʒel te‿kár. En benrangel till karl.

II. benrangel

da‿e‿at‿bḛnróʒal
tɛ‿hást. Det är ēn ben-
rangel till häst.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

benrangel

1

benråŋel, n., -ed, pl. =, -en, benrangel.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd. Kärr.

Per Larsson 1901.

benrangel

bḛnróʒ̱el n.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

benrṑta

sb.

bḛnróta

(Möjl. en mera tillfällig (individuell) form. I andra trakter (bl. a.) bḛnrúta; Kanske beror -róta på hyperkorrekthet; jfr rúta f. 'råtta'). M. L. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

bonrôta

bḛnrúd̲a f.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

II. Åv.

benro⃗ta

b̰en-rý̰da l. – rú̱ta f.

(en sjukdom)

M. J. 90.

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

Ö⃗ja

benröta

benrúta, f. - n, utan pl;
benröta.

skomágaren fe bod te sin
benrúta aw et slavs mús.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

slår

benskaft

bḛnskáft n.

(till kniv).

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

benämning

benä́mniŋ pl. -or

(anv. på tal om dialektord)

rà̲lia banä́mniŋor

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

benämning

benä́mneŋ pl. -or

di har väl nan àṉen
benä́mneŋ

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

benämning

benámnɛŋ, pl. -or

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

benämning

bɐnˈä̱mnɛŋ f. j -or

benämning

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

benä̃mning

benǽmniŋ; pl. – ´ – or

mòŋ̱a trè̱vlia benǽmniŋor.

Många trevliga benä̃mningar (ɔ: dialektala namn på saker och ting).

M. F. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

benämning

benámnig, –´–or

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

beredd

baré̲d

beredd på ngt,

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

barj n. i pl. –

berg s.

berg

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

berg

bje̲r, n.

ingår i naturnamn.

5638. Sövestad, Herrestads hd

N. Nilsson 1932.

bergolja
sb.

bærjólja

äldre beteckning för fotögen

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bergsalt

bærjsá̲lt n.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

bero

beró̱, beró̱da

de beró̱da si po ...

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

bero

vb.

Refl. bara̰ - sɛ pǻ

bero på

da bara̰r sɛ pǻ har
das da blǿr (hur dags
det blir). M. s. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

beröm

berúm̲, n.

di har àl̲ri hát̲ u̲dan gώt̲ berúm̲ for dor̲as tòrʃedá̲. Jfr tro̊skedag

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

beröm
s.

berǿm̲, n.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd
I.Ingers 1951.

berömd
adj.

barúmd pl. -a

di· e ànte barúmda
for̲an di· e dø̱̀a .

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
I. Ingers 1953.

+ bersa

bå̄rsa

vara brunstig; om baggar.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

berömma

vb.

berúma; berúmda, berúmt

Dr. f. 8a

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

besa

vb.

Pres. bìsar

om boskap: löpa åstad för bromsen

di bisar ostá.

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

besa

bessa -ar-a-ad

om korna: springa och slita sig lösa en varm sommardag för att komma åt skugga och vara fredad för bromsar. Svansen stod då rätt i luften.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

+ besa II

Tala me denn, ella bissa me kala,

e disamma (om en som man ej kommer någon väg med)

Nr 3906 Högestad -Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

+ besa

bẹ̲²sa, bẹ²s̲a l. bẹ²z̲a (-ar, -a, -ad, -a, pl. -n, -bkn l. -z̲kn, pres. particip bẹ̲²sanks -sanks, bẹ²s̲anks, -š̲anks l. bẹ²z̲anks, -z̲anks) intr., besa. Om nötkreatur som i följd af insektstygn häftigt springa vid varm väderlek.

Bromma. Slårr.

2 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

besa vb

²be̱sa i-r, - i — i-d.

besa

de̱ ²ko̱ne̱ e̱n ²je̱nast fa̱ ¹tšø̱rna te̱
am̱ e̱n sa̱ bes̱, bes̱, bes̱, da̱
²såte̱ de̱ ²rompon i̱ kno̱r a sprant.

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

besa

bìsa vb.

Pres. -̀ar

löpa åstad för bromsen (om nötkreatur).

tjǿrna bìsar. Korna besa.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

+besevarm

bissevarm, neutr. -t

varmt så att korna +besa.

dèd e råkted bissevarmt i da.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

besk

be̱ʃ, neutr. be̱st

Nåi musen e mått, e meled be̱st.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

besk

en besk

= en sup.

300- Sövestad, Herrestads hd

Hedvig Thörn 1927.

besk a.

be̱ʃ , be̱ʃt , b$\overset{2}{\underline{e}}$ʃa

besk

e̱n be̱̍ʃor : en sup

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

beske a.

bɛsk

besk

yngre form; jfr be̲ʃ. J. J.

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

besk
s.

en bé̲sk = en sup beskt
brãnnvin

di tå̲ si en bé̲sk nær di
hade å̲nt i mà̲ven.
N. H.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

besk

neutr. best

nor músen e mét, e méled bést:

säges till den som inte vill äta då mat bjudes.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads h

Malte Åberg 1938.

besk
s.

be̲sk, ´-en, -`a, `-ana

en sup beskt brä̉nnvin; ofta = sup, snaps.

jfr ˣmalö̉rt-besk.

Nr 4312. St.Köpinge,Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

1. besk
sb.

besk m.

A. beʃ

malörtsbesk, sup av brännvin som försatts med malört.

En malörtbesk intogs (bl. a.) juldagsmorgonen

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

2. besk
adj.

be̱ʃ; n. be̱st

y. be̱sk

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

besk

be̲ʃ l. ¹-or, m. och f., n. be̲ʃt, pl. ²-ʃa och efter för. för. ¹be̲ʃa, komp. ²-ʃare, -ʃast, besk.

ta̲ vos hi̲d den ²be̲ʃa flå̲skan, ¹mo̲or! Bromma.

yngre be̲sk

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hărr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

besk

1. besk

sb.

en‿bésk en sup malörts-brãnnvin.

Sk. f. 86.

Jfr 1. ˣklar

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

2. besk
adj.

besk; best; -a

den bèska smágan. Den beska smaken. K. f. 86 f.

nar músan e mát, so e mélad bést. När musen är matt, så är mjölet beskt. (se närmare u. mus). Ordspr. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

+ beska

b.f., beskan

sup av malörtsbrännvin. Man satte malört på en flaska brännvin och gav beskan då någon god vän kom i något ärende.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

ˈbęskən

ˣbesken best.

"besken"
(sup)

yngre form
J. J-s.

Mera genuint: be̱g el. be̱sk.

St. Köpinge

M. Areskoug 1926.
Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*beskingar

sb.

bêskiŋa pl.

äpplesort med besk smak

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

beskiten

beʒŕd̲en

hȧi i bet. snopen:

den somɛ forvŕd̲en, bl̲e̲n beʒŕd̲en.

(snopen vid upptäckt)

1340 Bjeresjö, Herrestads hd
M. Åberg.

beskrivning

beskrí̲vneŋ, pl. -or

nú̲ hade di beskrí̲vneŋor som di tì̲ta pω.

Nr 4312 St Köpinge, Herr. hd

I Ingers 1938

beskrivning

beskrí̠vneŋ -en -or -orna.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

beskt
adv.

be̱skt

á̱l tí̱ŋ sma̰ga ‿ bé̱skt.

Allting smakade beskt.

-k- hörbart ?

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

besman s.

busma̲̍r f. ; -or

betsman.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

besman

busmár m.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

besman

bùsmårk, ⸗ ˊen m. sb.

dìna slar rát, dìna bùsmáren. Detta slår rätt, detta besmanet.

R. f. 86.

Jfr skålpundsbesman o. träbesman.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

besmankrok

s.

busm$\overset{1}{å}$ra̱kr$\grave{ö}$̱g r. ; -a

krok på betsman

sk$\overset{2}{ω}$̱le en ga̱ a tʃ$\overset{2}{ø}$̱ba $\overset{2}{e}$̱te
busm$\overset{1}{å}$ra̱krö̱gen $\overset{1}{å}$lti̱d, da̱ k$\overset{2}{ω}$̱me en
ente laŋt : om man måste köpa allting
hos handlarna blev det alltför dyrt.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd.

№ 303.

besmankrok

busmár̲akrå̲gen best. f.
krok i besman på vilken
man hänger det som skall
vägas

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

betsmankrok

sb.

bèesmarakrǫ́g,

–̀ – – –́en

Den krok i en betsman på vilken man hänger det som skall vägas.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

besoven

besauen besáwen . adj. om piga, som bedrivit samlag före giftermålet

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

+ bespar

bespa̲r^1, genus obestämbart oböjl., förek. blott i uttr. ha̲ nud i bespa̲r^1, inspara, bespara sig. di̲ påzara^1 kune^2 du got̲ hat̲ i bespa̲r^1. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Stårr

besparing

bespá̠rnɛŋ , -en

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

betala

betá̲la

sup. betá̲lt

di ta̲ betá̲lt at̲or stí̲ad

jfr stig

Nr 5073 Sövestad, **Herrestads hd**

I. Ingers 1952.

bestíl̲a

*bestilla
vb.

syssla med, skaffa, göra

ha. ha‿ní̲ ma‿bǽ̲ran‿o. bestíl̲a? Vad har ni med bären att skaffa? (Yttrandet skulle ha fällts av en bondkvinna, då hon såg, att gårdens pigor plockade bär i trädgården).

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bestå

bestá̱, bestɷ̱́, bestá̱d

sí̱n bestɷ̱́ di· vos tapé̱ton
ós̱e .

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1954

bestámd

bestámd

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

bestámt v. bestämt adj.

da‿e‿ǹ̥te bestámt inúe. Det är inte bestämt ännu.

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

besvär

beswæ̲r, n., -ed, pl. =, -en,
besvår. beʃwæ̲r fordom.

Bromma, Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slårr.

besvärlig

besvǽrli neutr. -et

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd
L.Ingers
~~Hj. Andersson~~ 1950 Exc.gr

besvärlig,

besvˈårli besvˈårled besvˈårha

besvärlig;

besynnerlig

de h^{2}åde sw^{2}æded ap

dam (sig) me sod sa en k^{2}öne ^{2}änte

t^{2}jäna dam, de sa jo besvˈårha ud.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

besvårlig

besvǽ̲rli, neutr. -et

de va mi̲èd besvǽ̲rlet

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

besynnerlig

besún̲orli, -et

dee besún̲orlet en ènte ska lèggja me fré̲ om kvèl̲á̲na.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

besynnerlig

besýʒali l. -or, m. och f.,
n. -let, pl. -lia, komp.
-liare, -liast, besynnerlig.
det e besýʒalet fol̲k.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Härr.

— besynnerligt;

bəsúŋgorlet adv.

dɛ va bəsúŋgorlet;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

besöka

besǿdza

vi ska besǿdza flèra stàla
dǽr po vǽjen

ɔ: under en utflykt.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1954

bet

bet

Hö bet: vid kortspel då man spelade knack och ej fick stick.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

beta
v.

bè̱da, bè̱te, be̱t

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

beta
s.

bè̲da pl. ˋ-or

mώ̲r hum ha gal̲rad bè̲dor
hǽ̲r pω gǽ̲ren

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd
I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

beta II
s.

dær va en kár som ville
seta bèdor i hàven.

bèdan sta rént stánda = stod stilla
i vâxten.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

beta III
s.

de va en rá̱ sa láẕ
nar di kóm̱ ma bè̱dor.
di hàḵa fémti· rá̱r bè̱dor
igá̱r.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads **hd**

I. Ingers 1953

beta IV
s-

di tω̱ ó̱p bè̱dor pω
hàṟrastagǽ̱ren pω fjὼ̱rtan dώ̱.

Nr 4878. St,Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

beta
v.

bè̲da

avbeta; föra i bet.

bè̲da jás̲en.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

beta
sb.

bèda; pl. -̀or f.

socker- l. foder-beta

vi har hat bèdor

där. V: ha haft betor

(sådda) där.

K. J. 78

St. Herrestad

Nr 7472: Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

beta

b$\overset{2}{\underline{e}}$da (¹-dor, pl. ^{2}-da, b$\overset{2}{\underline{e}}te, b\underline{e}t, b\underline{e}$t, pl. ^{2}-a, b$\underline{e}$d, pl. ^{2}-hn) tr., ¹) beta. b$\overset{1}{\underline{e}}$den $\underline{i}$ skr$\overset{1}{\underline{e}}$dzen i gro$\overset{2}{\breve{\underline{o}}}$vorna? ²) fodra dragdjur under rasten. Vi h$\underline{a}$lt ve kr$\overset{1}{\underline{u}}$eed o b$\overset{2}{\underline{e}}$te $\overset{1}{\underline{ø}}$dzen; Õja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Härr.

beta

bè̲da, ˋ– an, ˋ–or, sb. f.

socker – l. foderbeta

M. f. 80. / mỳa bè̲dor
K. f. 86. / må̄nga betor (stor betodling) M. f. 80.

luga i bè̲dor luka betor K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

beta

bèda, –̀an, –̀or, sb.
–̀orna f.

socker- l. foderbeta

loga . bèdor bortrensa ogrȁs från betfält.

M. 4. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

~~2~~. beta

bèda, bèta, bet vb.

avbeta ȃng e.d.; låta husdjur beta

di ha bét_en (betat den, dvs. ȃngen).

N. f. 90.

Öjà

Nr 7474 Öja_Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

II
betala

di vele ènta batála for
grávan ble hýld.

Bromma.

Nr 5987. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

betala

betá̲la, betá̲lde, betá̲lt

de̲ betá̲lde di lí̲d for.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

betala

batá̲la, batá̲lta.

de̲ batá̲lta vi læ̀g̲a tɛ
kasǽ̲ran dær ɛg̲a.

Nr 4312 St, Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

betala

betá̱la, betá̱lte, betá̱lt

jà moṯe betá̱la ʃú̱sen

Nr 4878. St,Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

betala:

lì̠a mì̠ed batá̠lt for dɛd̠́

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.bd

I.Ingers
~~Hj.Andersson~~ 1950 Exc.gr

betala

batá̲la, batá̲lta, batá̲lt

fólkad di· hada ànta med̲
batá̲lt i·hál̲on, a fàt̲ad vá̲ da.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd
I. Ingers 1954.

betala

batála, – –´ta, – –´t

di fik batala höjara skát.

N. f. 80. / De fingo betala högre skatt. K. f. 86. /

K. f. 86 / di hade ìnta batált dom. De hade inte betalt dem.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

betalning

betalniŋ, -en betá̲lniŋ

skomagaren skrigor ette betalniŋen
(sades till den, som hade knarrande skor)

Nr 3906 Baldringe. Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

betblad

bè̱dablá̱; pl. =, ` – ´n

blad av foder- l. socker-beta.

di‿la‿bè̱dablá̱ iblan‿mà̱san. Man lade betblad bland betmassan. K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

× bete;

bé̱dh, – en s.
–̀a, – na;
kastrerad bagge;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd
Nils Bengtsson 1932.

1. bete

sb.

bè̱dʃa, -̀ad

mulbete; betesmark

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. bete
sb.

bè̱da, ´-ad

lockbete på t. ex. en metkrok

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

han‿slá̱g hè̱la bè̱dad, som‿sá̱d pa‿kró̱gen

Han slukade hela lockbetet, som satt på kroken.

bete

bide (bì̢̱de)

Kastrerat bagglamm.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

betē

b$\overset{2}{\underline{e}}$de, m., -n, pl. -da, $\overset{s.}{-}$na, kastrerad bagge.

Oj$\overset{a}{\dot{a}}$, Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Sl$\overset{2}{a}$nr.

bete

b^{2}e̱de, n., -d, utan pl., bete, för betande djur.

hå̱^{2}vrajå̱ren la̱ i be̱^{2}de hart-a̱^{2}ned a̱r. Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Hårr.

bete
sb.

bêda

gråbete

ga-po- bèda gå på bete.

K.f. 81.

Hedeskoga

Nr 7533. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

bete
s.

bè̱da. -ad

(grăsbete o.v.)

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

1. bete
sb.

bè̲da n.

1. gräsbete
2. betesmark

M. f. 80. …nar‿du‿ì̥ta
K. f. 86. edor‿ré̲nt po‿
bè̲da … när de inte
äter rent på bete, dvs.
lämnar kvar grövre stjälkar
o.d. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Ic lockbete

2. bete
sb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

× betelurk

sb.

bèdalùrk m.

person som rensar betfält från ogräs, betluckare. Skämts.

M. f. Eo.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

beteskräk

bè̱daskré̱gz, n., pl. =

betesdjur

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

beteslycka

bè̲daslégt͜ʒa f.

inhägnad betesmark

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

*betfan

bèdafån, ̀– – ́an

betblast

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

I.

×betfan
sb.

bè̱dafá̱n; ` – ´an pl.

betblast

à̱la bè̱dafá̱nan all bet-blasten) dù ˛kan ˛tá̱ à̱la dí̱ bè̱dafá̱nan o- jé̱ tʒýrna. Du kan ta all den betblasten och ge korna. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II. x) *betfan

dä mjòlkar so
brá̲ av bè̲dafà̲nan.
De mjö̆lka så bra av
betblasten. K.f. 86.

x) Rspr-form.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

betfolk

bè̠dafólk, n.

di skoḻa gɑ ú̠d ø̠vor l̠id
bè̠dafólk (ɔ: och se efter dem)

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

betgrav

bèdagráv; pl. – – –́ or

mask.

stuka för foderbetor

m.-f. 90.

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Öja

betgrav

bè̲dagrá̲v

betstuka, stuka med foderbetor

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

(forts.) betgrav

Genus mask.

(di hade jamnad ‿ u̲éd ‿
an: jämnat ut honom)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskog, 1962

Hedeskoga

bethus

bè̲dahú̲s. -ad

hus el. rum där beten förvaras.

Hedeskoga.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

beting

betinj

ackord-

jå har tad ed po betinj.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

beting
sb.

bèdiŋ

(genuint?)

hörntand hos häst

han har en ràktə
bèdiŋ.

M. f. 79

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

betjänt

bəʃʒé̠nt, -ən .

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

betjänt

beʒʒé̲nt m.; pl. – –́or

dá̲ hada‿ han‿é̲n

beʒʒé̲nt. Då hade han en

betjänt. / han‿ hada‿

komad‿ díd

K. f. 86. / som‿ beʒʒé̲nt.

M. f. 80. / Han hade kommit

dit som betjänt.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

betjänt

betjé̱nt, -en

fanns å St. Herrestads gård.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

betjänt

batʃe̲nt, ⊥an

hœa va batʃé̲nt ós̲a

(på St. Herrestads gård)

Nr 4873 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

betjäntkammare

batʃé̲ntkám̲are, -an.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

betlukare

bèdelögara m.; pl. =

person (man) som rensar rotfruktsfält från ogräs.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

betlukerska

b²e̠delò̠gesa f. / –or

kvinna som lukar betor

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303

betlukerska

bèdalögorska f.

kvinna som rensar rotfrukts-fält från ogräs.

Jr. f. 86.

Jfr × betlukesa

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

×betlukesa

bédalógasa f. sb.

kvinna som rensar rot-fruktsfält från ogräs.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

betmaskin

bè̲damaʃí̲n

kvarn att mala foderbetor med.

K. f. 86.
M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

betplanta

bè̱daplå̱nta f.

planta av socker- eller foderbeta.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

beträffa

pr. va de̱ batraé̱far

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.
I.Ingers 1950 Exc.gr.

betsel

bísled best. sg.

Jfr huvudbetsel

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

betsel, s.

bís̲el, -ad; =, -en
l. bís̲le

109.43. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

betsel

bís̲alen best. pl.

lagza – bís̲alen pa
lägga betslen på hästar-
na. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

betsla

bìsla, =Nr 7474. Öja, Herrestads h
Hugo Areskoug 1960.

betsla häst, lägga havudstol på häst

nú far - du - bìsla hèstana o - koma - ud.
Nu måste du betsla hästarna och se till att du kommer ut i markerna.

betsla

vb.

bisla ‿ ti ‿ kvél

förrätta kvällssysslorna
på en bondgård. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

× betsman

bismá̲r, -en

betsman

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1935.

× betsmare

bɛsma̱rɛ, m., -n, pl. -ra, -na, besman.

Ǻja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hårr.

betsman-krok

busmárakrog   busmá̲rakrǫ̲g, -en

hum vajor bǒ po busmárakrogen.
Vĭ fai tjȫva allt po busmárakrogen.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

× betsmar

busmá̲r, -ar

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I.Ingers 1954.

betstycke

bèdestiffe, -ed

betfålt

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads hd

Malte Åberg 1938.

betstycke

bè̠dastítjsa, ˋ– –ˊad

betfält, åker med socker- l. foderbetor

Jr. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

betstycke

bè̲dastíf̲f̲a , -ad. pl.=, -en

betfält, -land

Nr 4878. St,Herrest.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

betstycke

bèdestéffje, -ed. pl. =, -en

betfált

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

bz̰d bett

l. b̃zd̲ n.

bett i eggverktyg

dær‿e‿dø̀l̲at bzd̲
i‿lé̲n. Det är dåligt
bett i lien.

N. f. 90.

Öja

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

betvång

bè̲davóʒ̲, –̀ – –́an

stö̑rre betfä̑lt

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

betyda

betýda, betýda

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

betyg

batý n.

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

betyg

betý̠j, n., pl. =

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

beundra

beώnrſa, =

Pres. – ´–ar

Rsprs-form

àla mènzſor beώnrar klòkan. Alla människor beundrar klockan. K.J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bevara

bevá̱ra

p.p. i pl. bevá̱rada

dæ̱r ska vi' sparga né̱r a sèḏa, nær krí̱jed kóm̱ma, sa ble̱r vi bevá̱rada. Från tradition bland barn ang. Risabron i Öja

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

bevars

bevá̠rs

gú̠ bevá̠rs sont hø̠̀stane!

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I.Ingers 1951.

×bevuren

bevu̇ren , bevu̇rne

”kvitt”

ja blek en ènte bevu̇ren :
jag bler honom inte kvitt.

en kǫne ènte ble dam bevu̇rne.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

bevåring

bevǽ̱riŋ m. | bevǽ̱riŋana
best. pl.

mu̇nstra ‿ ti ‿ bevǽ̱riŋ

mo̊nstra till bevåring.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bevãringsmö̃ssa

bavǽ̲riŋsmu̇s̲a f.

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

I.

bi

bi̱ ; pl. = , ˊan

bían svǽ̱rmor bina

svä̌rma. / hán har · ó̱sa · bí̱. Han har

M. f. 80. / också bin.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II.

bi

di‿ hada ‿ so‿ men‿ bí̱,
so ‿ men‿ bí̱. De hade så
många bin, så många bin.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bi

b̲i̲, n., ^{1}- ed, pl. =, ^{1}- en,
bi. Anm.

№ 300 Herrestads hd. Harr.

Per Larsson 1901.

× bia
s.

bì̠a -an

biograf

i véntors sæ bjọ̇d han á̠lfærds
pω bì̠an.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1954

bibel
s.

bí̲bel, -en

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd
I.Ingers 1954.

bibel

bí̱bel; pl. bí̱bla.

hǽ̱r ha‿ ja‿ hit‿ en‿ bí̱bel. Här har jag hittat en bibel. K.f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bibelord

bì̲belώ̲r, -ed. pl.=, -en

bibelspråk

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

I. Ingers 1953.

biblisk

bí̲balsk

bí̲balsk histó̲rja.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.
I.Ingers 1950 Exc.gr.

biblisk
a.

bí̠balsk

i förb. bí̠belsk histó̠rja

Nr 4878. St,Herrest.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

bida

bia

vå̆nta

vill du bia!

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

bìda

bì̠a

vänta. dröja

St. Herrestad

3340 Herrestads hd M.Åberg 1938.

bida

$\overset{2}{\text{bi̲a}}$ (-ar, -a, -ad, -ad, blott i n. sing., -a, pl. -n l. $\overset{2}{\text{bi̲an}}$) intr., vánta.

$\overset{2}{\text{bi̲a}}$ nu̲ li̲d; $\overset{1}{\text{fje̲lan}}$ $\overset{1}{\text{ko̲gor}}$ snart. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hårr.

bidrag

bidrá̱g, -ad, pl. =, -en.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

bien

bi̲r

de har ànta vá̲d ṵdan
en há̲l bí̲r.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd
I.Ingers ~~Hj. Andersson~~ 1950 Exc.gr

bier
s.

bi̲r, ¹en.

han dír̲fjor ànta bí̲r.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

bien

bi̲a, -́an

en há̲l bí̲a = en flaska bien.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1956.

bierskjuts

biaʒús̱ -an

en kringkörande bierförsäljares skjuts.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

bihage

biháven best. sg. sb.

den plats, där bikuporna stod uppställda; var avskärmad från den övriga gårdstomten med en stängsel av ribbor.

K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bihage

biháven best. sg.

område där bikuporna
stodo uppställda. Ibland
omgivet av ett stängsel.

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

bihus

bihús n.; pl. =, – –́en

(Yngre än de runda bikuporna av halm)

M. f. 80.

Jfr bikupa

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bikung

bikóŋ m.

biodlare i större skala

M. f. 90.

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

bikupa

bikýpa -an -or -orna

rút tág, slàntad lìasom
didǽra bikýporna
troligtvis är ˣbitſíva en mera genuin form

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

bitʒ̍i̱va f. i — or

bikupa 9.

bikupa

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

bikupa

bitʒíva f.

M. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

bikupa

bis̠sůwa, f., -n, pl. -wor,
-na, bikupa.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

slån

bikupa

biʒǟ́rpa; pl. – ∸ or f.

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bil s.

bil m.; $\overset{2}{-}$or

bil

da far $\overset{1}{\text{bilen}}$ $\overset{2}{\text{kåsta}}$
had han vel .

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

bila
v.

bì̱lá̰

pres.part. bì̱lá̰nes

köra el. åka bil (nyare ord o begrepp)

jå e kåm̱en ijèṉom lǻŋ̱
flḕ̱re gåŋ̱a, bì̱lá̰nes. J.P.

Nr 4062. Bjeresjö. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

bila
sb.

bìl̠a f. (sr!)

stor timmermansyxa

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bila

bì̱lfa, -̀an

bila tìll yxa ; stor yxa

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

bila
v.

bì̱la -a -ad

pres.part. bì̱lenes

han e̱ vel bì̱lenes ?

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

bìll

bil, ´-an

plog- eller årderbìll

N. f. 90 | Jfr årderbìll

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

bill

bil̲, m., ^{1}-ln, pl. ^{2}-a, -na, bill, plogbill.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slåre.

billig

bìli. n. bìlat

Gunt hum va bìli˙ dá,
sa hade di˙ ènta sá te ed.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1954.

billig

bìl̲i , n. bìl̲et

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd
I.Ingers
~~HjXAXXXXXXXXXX~~ 1950 Exc.gr

billig
a.

bìl̲i n. bìl̲at

de e ènta so bìl̲at ɑ kɑ
kàt̲a ikél̲on.

1958. 4062 Bjersjö. Herrest. hd

billig
a.

bìḻi, n. bìḻat

ja̲, dɛ va val bìḻat.

Bromma

Nr 5987. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

billig

bìli, neutr. -at

de va mìed bìlat me dé

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

billig

bìlk ; pl. –̀ra adj.
ej dyr
Komp. bìḻrara

jås̲en e. bìḻrara o. fǿ.
Gåssen äro billigare att
föda upp (ɔ: än ankor).
R.f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

billigt
adv.

bìl̲at

dé tjœ̀p̲te han bìl̲at, dé̲ hú̲sed.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I.Ingers 1951.

×billra
vb.

bilra - 2 tú, = plocka sönder, peta sönder

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

× billra itu

billra itu -ar -a -ad

sönderdela. Klippa små sockerbitar.
På 1850 talet hade man ännu ej sockertång;
man lade sockerskivan på en sten i knäet
och slog med en annan sten på en kniv.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

bilvagn

bilvɵ́jn, pl. -a

Nyare ord & begrepp

lastvagn med bilhjul

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

binda;

bèja, -ór, ba̱nt,

- bìŋəd v.
ð̱

di bá̱nt, bé̱nan
pu jás̱tn;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

binda
v.

bìŋa, bænt, bɔ̀ŋed
pl. =

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

binda
v.

bɛ̀ŋ̲a̰̍ , ba̲nt . pl.=

di bá̲nt

Nr 5023. Borrie, Herrestads **hd**

I.Ingers **1954.**

binda

b$\overset{2}{i}$ŋa ($\overset{1}{-}$·ŋor, pl. $\overset{2}{-}$ ŋa, b$\underline{a}$nt, pl. b$\overset{2}{\omega}$ŋe, b$\overset{2}{\omega}$ŋed, b$\overset{2}{\omega}$ŋen, m. och f., n. -ŋed, pl. -ŋna, biŋ, pl. $\overset{2}{-}$ ker) tr., binda.

~~[illegible]~~ Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Slån.

Per Larsson 1901.

binda, v.

biŋ̱a, ba̱nt, bɔ̀ŋ̱ad

bɔ̀ŋ̱a, kond.

bíŋ̱or, pres.

biŋ̱, imper.

bɔ̀ŋ̱en, pret. ptc.

116.119 Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

binda, v.

sg. pres. bíŋor
pl. " bī̀ŋa, bìŋan, bìŋa

pret. sg. bant
" pl. bɔ̄̀ŋa, bɔ̀ŋan, bɔ̀ŋa

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

124.

binda

bɛ̀j̱a. pass. bɛ̀j̱as

de skωḻa bɛj̱as ikώ̱v me
ώ̱lfɛjsrwím̱or.

pret. bω̱nt, i finare tal bant.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

binda

bɛ̀ŋa, bω̲nt pl. =, bὼŋed

di bώ̲nt, de bundo.

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

{bìŋa   binda
{bìŋa, bant, bὼŋed vb.

Pres. ´or

biŋa‿sǽ binda vårsåd
till kårvar. K. f. 86. /
ja‿ska‿biŋan‿ʒhópa.
Jag skall binda sammen den.
K. f. 86.

Hedeskoga. Herrest. hd
H. A. 1961

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bìnda

bɛ̀ɣa

sup. bὼʒed

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

binda
v.

pret. ba̲nt, sup. bὼŋ̲ed

--- a sa bá̲nt di me hén̲orna
(näml. säden).

Nr 4878. St,Herrest.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

binda
v.

bɛ̀ŋa

bɛ̀ŋa ma bɑ́n

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

binda v.

b²ɪŋ̱a ; ¹-or, - ; ba̱nt, b²ωŋ̱e ;
b²ωŋ̱en, b²ωŋ̱ed.

Läs: bɪ̀ŋ̱a

binda

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

binda
u

bìŋa. ba̲nt, bàŋ̲ed

bàŋ̲en. pl. bàŋ̲na

di sad a bá̲nt for víntoran.

s:garn

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd Nybro.

I. Ingers 1954

binda

bɛ̀ŋ̠a, ba̠nt, p·=, bɷ̀ŋ̠ed

bɛŋ̠a fá̠st

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

binda II

de va frà̲gan om a bìŋ̲a sa̲̋kort, for èl̲a flø̲ de áw̲.

N.H.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

binda

{bìŋ̱a b a̱nt bàʒ̱ad vb.
{bìʒ̱a

Pres. -́or Pret. part. bàʒ̱an.

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

binda v.

bìŋa, ba̲nt, bɷ̀ŋ̲ed

drǽŋan han ba̲nt dom íŋ̲ = ledde in korna och band dem.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

binda

pl. stɑ bὼŋna (om kreatur)

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

bindare

bìndara m.

självbindande skördemaskin,
självbindare   Riks-form.

Nytt ord i målet, trol. först från 1900-talets början.

(jfr selbìndara kring Lund) I-s

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

× binde

biʒ̠a n. sb.

bokpů?rmar

et‿ bìʒ̠a på‿en‿

bó̠g. K̄. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bindning

bìn̲ŋ; pl. ̀-or sb.

tre alnars bredd av ett hus

N. f. 80/50. skola ˬ dær ˬ va ˬ ni̲ta bìn̲ŋor. Så skulle där vara nio bindningar.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bindning

bìn̲iŋ -en

nedre eller övre fack i korsvirkesvägg.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

bindning

bɛ̀ŋ̲nɛŋ, -en

t. ex. av fiskegarn.

Nr 4312 St, Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

bindsel s.

be̍ŋsal n. ; pl. –

bindsel

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303

bindsel
sb.

bízsel n.

kreatursbindsle

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bing

binj, -en

De kommer ijinn i kagan, sa mullaren. när han sked i binjen.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

bing

biŋ, m., ¹-ka, pl. ²-a, -na,
binge.

i ²påk̲an val ¹me̲lad i ¹biŋkan.
Bjeresjö.

Läs: biŋ̲ etc.

N

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Olär.

binge

biŋ

mjölbiŋ

en‿stǻr bíŋ

Ol. f. 86.

Jfr mjölbinge o. sâdbinge

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

binge

biʒ̲j pl. ̀-a m.

2, stɑ̲̀ra bìʒ̲a

ʒ̲ yngre för ʒ̲

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

binnikemask

bénikemårk

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

biskop

biskóp m.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

bistick

bistíke n.; pl. =

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bisvảrm

bisvǽrma pl.

M. f. 90.

Ö̉ja

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

bisvărm

bi²svàrm r. j-a

bisvãrm

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

bisvärm

biswæ̠rm, m., -en, pl. -a, -na, bisvărm. Fordom biſwæ̠rm. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

bi̲t

bi̲d, -́an, -̀a, -̀ana
m.

tolja‿an‿bí̲d aw

tàlja en bit av.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

bit
sb.

bi̲d, ´-an, `-a m.

dîn̲a lìl̲a bí̲dan (väg-
sträckan).

N. s. 79

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

bit

bi̱d, m., ^{1}-en, pl. ^{2}-a, -na, bit. Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Härr.

bit;

bi̲d, -́ln s.

-̀a, - na;

já har dèn̲a

bí̲dln;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

I.

bit

bi̠d, ´an, ˋa, ˋana
m.

stycke o. d.

an ‿ bí̠d zgán̠ ett stycke
kvar

M. f. 80. | twá̠ b̰ída ‿ síl̠
två bitar sill. K.f. 86/

an ‿ b̰i̠d ‿ brǿ̠ ett stycke bröd. K.f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II.

bit
sb.

bà̱ra ja_fá̱r ḛn_bid_ brǿ̱... om bara jag får en bit bröd... (ɔ: så känner jag mig strax bättre).
K. f. 86. / en_ bí̱d for_sz_ sél ett stycke jord, som låg för sig själv (låg avsides).
K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bit:

di gá̲ -nom àl̲ii en
ànda bid má̲d má si

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd
I.Ingers 1954

bit
s.

bi̲d -́en, bì̲dá̰, -̀á̰na

en lì̲den bí̲d

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

bit:

far ànte fjàrsti ikálor
mer er tvá bida sókor?

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

bît
s.

bi̲d, ⌞en

en bí̲d hé̲n, ett stycke bort.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
I. Ingers 1954

bít s.
/

/ bí̲den ;

103.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

~~bit 5.~~

~~bild~~

bit
s.

bi̲d, –́en. –̀a, –̀ana

dæ̲r han dí hǽ̲rs en bí̲d.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

bit
s.

bi̲d

só̲ lì̲den bí̲d

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

I. Ingers 1953.

bit
s.

bi̲d = sträcka, stycke

en gǻ bí̲d ö̲́ja —

Ȫja

Nr 4879. Öja, Herrestads hd
I.Ingers 1953.

bita

bi̲²da (¹-dor, pl. ²-da, be̲d, pl. =, be̲²dad, be̲²dan, m. och f.; n. -dad, pl. -dna, bi̲d och framför ord som börja med d bi̲t, pl. bi̲²dan) tr. och impers.; bita.

bi̲t dån månen¹, pæ̲rla¹! hyff! de bi̲¹dor pø rygg¹en. Bromma. Slärr.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

bɛ̱^{2}sa l. bɛs

bita, v.

bì̱da, be̱d, bì̱dad

bì̱da, kond.

bí̱dor, pres.

bi̱d, imper.

bì̱dan, pret. ptc.

117. 118. 119. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

bita, v.

pres. sg. bí̱dor
" pl. bì̱da, bì̱dan, bì̱da

pret. sg. be̱d
" pl. bì̱da, bì̱dan, bì̱da

124.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

bita
v.

bìda, bed

di·hada ìŋan táŋ, sá di;
udan huem béd sókorad
itú ma tánan.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd
I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bita

bì̱da , be̱d

ja tó̱ miṯ èḇla a bé̱d
i -ad

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads **hd**

I. Ingers 1953

bita vb

b²i̲da ; ¹–or, – ; be̲d ; b²e̲den, b²e̲ded

bita

St. Köpinge

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

bita
vb.

bì̱d/a, be̱d

Pres. –́ or

hǻẕen han bé̱d i mi.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I bita

bì̱dʃa, be̱d

Pres. sg. ´-or

Pret. part. bè̱dan

l. bè̱̃dan

N. f. 90 | han – har – blẽ̱d
bè̱̃dan aw – en
h̃bω̄ʒ

Öja

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

II. bita

han har blivit biten
av en hund

Jfr hundbiten, ormbiten,
loppbiten

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

I.

bita

bì̲dḁ, be̲d, bì̲dad,

Pres. ´-or / Pret. part
bì̲dan.

K.f. 86.

en‿ble̲̰‿so‿tór̲ i‿hálsan,
nar‿en‿bé̲d pa‿et‿
skrawslá̲n. Man blev så torr
i halsen, när man bet på en slånbär.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II. **bita**

--- nar‿di‿ị̊̀ta kωna‿
b̲ìda‿i̲‿ud när man
inte kunne bita i det.
K. f. 86. / han‿kωm‿o‿
b̲èd‿mi i‿nè̲san. Han
kom och bet mij i näsan.
K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

biten, a.

bì̠dan, bì̠dan, bì̠dad

113.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

bitvis

bi̲²davi̲s, n., förek. blott i uttr. i bi̲²davi̲s, bittals. di je̲r på̲¹gen ma̲d i bi̲²da-vi̲s. Ö²ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

bivax

bivójs n.

K.-f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bivax

bivéjs n.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

× bivra
vb.

bìvra, = darra, skälva

T. ex. av köld l. skräck

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

bìvra, = ×bivra
vb.

skȁlva, darra i kroppen.

han ‿ rént bìvra. Han riktigt skalv i kroppen.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ˣbjersing

sb.

bjèrsiŋ; pl. ˋ--a, ˋ--ana

invånare från byn och socknen Bjèresjö, Herrestads hd, Malm. l.

K. I 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ˣbj'ersjöbo

sb.

bj́e̱rsabå̱; pl. ´––ˋa, ´––ˋana

invånare från byn och socknen Bjeresjö, Herrestads hd, Malm. l.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ˣbj'ersjö"holmana

bjerʒøhólmana sb. best. pl.

bj'ersjö"holmsborna

R. J. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ä. {bjé̠rsana ×bjersjöna
y. {bjé̠rʒana best. sb. pl.

Bjersjöborna

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bjuda

bjù̲da

kspu-lån

Obs. konstr. sa̲ ska jà bju̲da kàfe̲

pω-n

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

bjuda vb

by ; byr , — ; bø ; bøn , bød .

el. vanl. bj$\overset{2}{u}$da ; $\overset{1}{-}$or , — ; byød ; by$\overset{2}{ø}$den, byøded .

bjuda

han kan b$\overset{2}{a}$ra by te! (: bjuda till ; han skulle bara våga att försöka !)

dær va by$\overset{2}{ø}$ded tʒ$\overset{2}{u}$ga t$\overset{1}{u}$sen far v$\overset{2}{e}$lan .

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303

I. 1. bjuda

bjùda, bjød
Rspr.-lån!

traktera
Rspr.-ord; jfr 3. bjuda

x)
so‿bjøt‿då‿kàfa pa‿vòs. Så bjödo de kaffe på oss (trakterade oss med kaffe).

N. f. 80. / x) d>t förf. d.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II. 1. bjuda

dɛ‿skωla‿jω‿bjù̲da pω‿hán̲. De skulle ju traktera honom. H. f. 80

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

2. bjuda

by‿tí vb.

b̃juda till, fö̃rsö̀ka

du‿kan‿by‿tí‿bá̲ra!

Du kan bar̃a fö̃rsö̀ka!

(hotande). K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

3. bjuda
vb.

(traktera med)

bø̀na bjudna (pret. part. obest. pl.)

vi‿ble‿bø̃na‿på‿kå̀fa (mad). Vi blev undfägnade med kaffe (mat). R. f. 86

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bjuda, v.

bø̱ l. by̱, ba̱, bø̱d l. by̱t

ba̱, pret. pl.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

118.74.

bjuda

bju̲da. ´-or

sup. bjù̲dad

Rspr-lån med delvis dialektal böjning

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

bjuda, v.

pres. sg. bý̲or
" pl. by̲, by̲n, by̲

pret. sg. bỳda
" pl. bȳ̲̀da, bỳ̲dan, bỳ̲da

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

124.

bjudning

bjù̲dnɛŋ pl. -or

Rspr-lån

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

b²y̲halm r.

bygghalm s.

kornhalm

nu̲ fa̲r du̲ ze̲ tšǿ̲rna
et ma̲l b²y̲halm

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

bjugghalm

byhálm, -´-en sb.

~

Föråldrat. Jfr korn-halm.

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

b$\overset{2}{y}$mèl n.

bjuggmjö̆l s.

kornmjö̆l

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

bjälke, s.

bjè̠ltʒa

89. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

bjålke

bjàltsʃa; pl. –̀a, –̀ana
m.

M. f. 80.
Ä. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bjälke

bjä̀ltje, -än, bjä̀ltja, -ana.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

bjälke;

bjèlʒke, -ken s.
-à, -na;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd
Nils Bengtsson 1932.

bjälke

bjä̀ltjä, -än, -a, -ana.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1945

bjälke

bjàlkja, ˋ-en, ˋ-a m.

Jfr hana- och ridbjälke

formen med k för -tj- nyare.
J-s.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

bjälkhuvud

bjàlkahóad n.

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

bjä̂ck-huvud

bjèlka̰hó̲d, -ed, pl. =, -en

utom vä̂ggarna skjutande bjä̂lkä̂ndar

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

I.

*bjàllra
sb.

bjàlła; ˋor f.

slàdbjàllra

K. f. 86.

(Jfr russbjàlla)

sòma hade ‿ bãra ‿ én bjàla
for ‿ o ‿ je ‿ várt, nar ‿ di ‿ kòm.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II. *bjälla sb.

Somliga hade bara en bjällra för att ge signal, när de kom. K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

+ bjälla

bjälla -an-or-orna

bjällra: kobjällra på kon på bete i de

stora fäladsmarkerna.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

bjällerkrans

bjàl̲orkrá̲ns

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

bjällerkrans

sb.

bjèlorkráns, ` – – ´ en

D. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bjållra, s.

bjàla

13. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

× bjärl

bjärl

mullbänk. pris snus

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

*bjãrl

bjærl; pl. -́a sb.

Annstugga

K. J. 86.

Jfr *moppe och mullbänk.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

× bjàrl
sb.

bjærl m.

snastugga

Jfr × moppe

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

(forts.) **bjö̃rk**

bjærk; pl. -`or

Genus mask.

Kopro-form

n. f. 90

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

→
Öja

björk

bjork , -́en

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1935.

bartʃ r. i $\overset{2}{-}$or bjö̃rk s.

björk

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

björ̃k;

bòrrke, -kəs.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Björk

björk

bjo̠rk, f., $\overset{1}{-}$ kn, pl. $\overset{2}{-}$ or

l. $\overset{1}{-}$ or, -na, björk.

$\overset{2}{\text{Ö}}$jä.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slăr.

([illegible])

<u>björk</u>

bortz, ´-an, `-or

Genus mask.

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskog, 1962

³Hedeskoga

b$\overset{2}{\dot{a}}$rtʃə n.

ˣbjõrke s.

björkträ

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

björke

bòʀſſe, -ed.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

bjo̊rke II

bjø̀rka, -ad

aspe-form

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

björkekvast

bårkjekåst bòrfjekåst

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

bjö̉rkamöbler

bòrtʒamǫ̱̇blor pl.

mö̉bler av bjö̃rk

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

björk|eträd

bòrʒʒatrǽ n.

björk(träd)

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

ba²rtʃʒetrè̱ n. ; pl. – björkträd

björk

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

björn

bjørn. pl. -̀a

de̲ vit̲e tù̲san bjø̀rna

(Kraftord)

Nr 4312 St, Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

björn, s.

bjø̠rn/, –́an

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

13.38. Per Larsson 1901. Exc.

+ blacka

sko blakka,

en jullek.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

+ blackig

blå²k̲ad l. -or, m. och f., n. -k̲ad, pl. -k̲ada, utan komp., blackig, blackfärgad.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

blackig

blàkad; n. = ; ˋ–a

om hästfärg där mörkare partier omväxla med ljusare

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

blackig

blàked

gråaktig till färgen (om hästar och nötkreatur)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

blackig
adj.

blàked

med mörkare partier
mot ljusare botten. om
färg på fr.f.a. hästar

N. f. 80. | dan ‿ blàkada
den blackige (valac-
K. f. 86. | ken | dan ‿ blàkada
det blackiga stoet.
K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

blad
s.

bla̲, n. pl. bla̲, blá̲en.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

blad

bla̲, -d, =, {-n n.
ˈ-na

blá̲n dr. dàlra álti̲d
pa. en. ásp. Bladen de
dallrade alltid på en asp.

K. f. 86. | dr. dær. brè̲a
blá̲na. De där breda
bladen.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

blad

bla̱, n.

pl. bla̱, blá̱en el. blá̱n.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

blad

bla̱, n., -d, pl. =, -n, blad. Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

blad, s.

bla

57.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

blàdda, -or f. *bladda sb.

hög av kospillning

Jfr *kobladda

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

+ blodda

blå^{2}d̲a, f., -n, pl. -d̲or,
-na, 1) plump. a̲^{2}ta sa
du ä^{2}n̲te säl^{1}t̲or blå^{2}d̲or på
pape̲^{1}rad!, 2) oredig röra
tö^{2}r̲aul̲tan li^{1}ffor i e̲n blå^{2}d̲a
for de rä^{2}jna stra̲s num va̲
fæ̲^{2}ri, 3) liten hög af kospillning.
Brombra.
Aum.

Hans

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

×bladda

blàd̲da f.; pl. -or sb.

hög av kospillning

K. f. 86.

Jfr ×kobladda

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*bladdknipare

blàd̲akní̲para m. sb.

kreatursskötare, ladugårds-kar (skämts.).

e‿du‿blàd̲a‿kní̲para?
Är du "bladdknipare"?

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

bladlus

bla̰lú̱s pl. koll. sl.

Nyare ord med ljud- o. accentsubstitution.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bladstjärna s.

blå̲sjærna f, -or.

vid tydligare uttal blå̲stjærna

bladstjärna

hålva blå̲sjærnor :

mönster å vävnader och broderier.

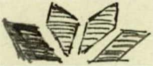

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303

1. ×blaka

blà̱ga; pl. -or sb. f.

spottblaska

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

da va en rǽ̱lr blà̱ga du spota ú̱d. Det var en otäck blaska du spottade ut. / Jfr ×koblaka o. ×snöblaka

× blaka
s.

blà̲ga -an -or -orna

kladd, utbredd massa av vått el. fuktigt ämne

spὼt̲a en stώ̲r blà̲ga

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

× blaka

blà̲ga -an -or -orna

stor våt massa

stà̲ra blà̲gor (som stora våta snöflingor)

4062 Bjeresjö Herrestads hd

I. I. 1946.

1. ˣblaka
sb.

blà̱gor pl.

stora, våta snöflingor

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

I

2. *blaka

vb.

bla̰ga‿pǻ

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Pres. sg. bla̰gar‿pǻ

falla ymnigt med snö

i form av stora, våta

flingor / de‿bla̰gar‿pǻ

me‿sné̲‿idå̲. Det faller

2. ˣblaka
sb.

blà̱ga; pl. –̀ or

hög av kospillning, koruka

K. f. 86.

Jfr ˣkoblaka

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

<u>II</u>, 2. ×<u>blaka</u>

vb.

ymnigt med våt snö̉ i`dag.

Jfr ×<u>snö″blak</u>

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3. ˣblaka
vb.

bla̰ga ‿ pǻ, =

snö̓a med stora, våta flingor / Jfr ˣsnö"blaka vb.

den ‿ bla̰gar ‿ pǻ fénstor-[na, so ‿ an ‿ kan ‿ i̥nta sé.

Den (snö̓n) lägger sig i våta flingor på fönstren, så att man inte kan se (ut). K. G. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

blanda

Se *blãnda

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Ö̃ja

blanda vb

bl$\overset{2}{\breve{e}}$n̲a ; -r, - ; — ; -d, -d.

blanda

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd № 303.

blanda

ble²n̲a (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -ade -a, pl. -n l. -(n̲en) k., blandá.
(blo̲r de o¹pka̲rdade ble²n̲ad me nẙt to̲, sa blo̲r ed e²n̲te schå¹̲ved.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hårr.

blanda

Sc × blånda

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

blandho

ble²ṉkhåw̱, m., -ho, pl. -a, -na, blandho, större ho, hvari mjöl inblandas i till utfodring afsedd halmhackelse.

rå̱²torna ve̱²la e̱²da hu̱l på ble̱²ṉkhåw̱en. Ö²ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Hå²nn.

blandning

blàn̠ɛŋ -an

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1954

blandning

ble²n̲iŋ, m., -ar. 1) utan pl.,
blandning. hær e ble²n̲iŋ aw̲
å²l̲a så²tors fol̲k i di²n̲a ʒa¹w̲ᵊn.
2) med pl. -or, -na, fodermassa,
bestående af halmhackelse
med inblandadt mjöl. - ö̲¹dʒᵊn
ha e̲²del tråj ble²n̲iŋor om da̲n
he̲²la vi²n̲torᵊn. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

blandsäd

bla̱nsǽ̱

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

blandsädstycke

blànsæsti̍tʒʒa n.

åker med blandsäd

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

blank a.

blꬱŋk, blꬱŋt, bl$\overset{2}{\text{ꬱ}}$ŋka

blank

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

bla̲ŋk, bla̲ŋt, bl$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$ŋka blank a.

blank

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd № 303.

blank
a.

bla̠ŋk , n. bla̠ŋt

sta̰ blá̠ŋt = stå översvämmat

hær har sta̰d blá̠ŋt ma vån̠,
sa hær har lɛʒʒad vɛlán̠oa a
sùm̠ad.

Nybro.

Nr 4312. St.Köpinge,Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

blank

bla̲ŋk l. $\overset{1}{-}$or, m. och f.; n. bla̲ŋt, pl. bl$\overset{2}{\underline{å}}$ŋka och efter for, för, bl$\overset{1}{\underline{å}}$ŋka, komp. bl$\overset{2}{\underline{å}}$ŋkare, -kast, blank.

han h$\overset{2}{å}$de bl$\overset{2}{\underline{å}}$ŋka kn$\overset{2}{å}$pa i tr$\overset{2}{ö}$jan. Söfvestad.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

blank

bloŋk; pl. ∸a

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

blanka

bla̱²ŋka (-ar, -a, -ad, pl. -ade, -a, pl. -n (-kn), tr., blanka, göra blank, blänkande.
bla̱²ŋka sko̱. Bjeresjö.

№ 300 Herrestads hd. Härr.

Per Larsson 1901.

blanksot

bla̰ŋksǿ̱d

tjäravlagring på insidan
av ʀȫkgång

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

× ble

ble̠, f. –n, pl. –r, –¹rna, blö²ja.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Ha²rr.

× ble s.

ble̠ f.; pl. ble̠r

best f. sg ble̠n .

blöja

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

*ble
sb.

ble, -n; pl. -r

blöja

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bleck

blæfj. -´ed. pl. =. -´en

bleck, bleckstycke.

blǽfjen hæ lìnad på træ̀skona.

Bjeresjö.

300. Per Larsson 1901. Herrestads hd

blecke
sb.

blatz n.
(metall)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

+ blecka

b.f. bleckan

" brännvinsflaska av plåt".

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

bleckbit

sb.

blaʒʒ-bí̱d

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bleckgjord

blakjá̠ror pl.
metallkrampor på träskor

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bleckkanna

sb.

blekána f.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

blecklampa

bleklámpa -an -or -orna

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

blecklock

bleklóg n.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

bleckklock

sb.

blaklώg n.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

blecklåda

blæcklá̠dda; pl. – ´or f.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bleckskrålle

blakskrála, -ad

enklare husgerådssak av bleck.

Nr4062 Bjeresjö, Herrestad hd
I.Ingers 1962

bleckspann
sb.

blakspán

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

+ bleje

blæ̀je -en -a -ana

jărnkil

P. L. 1901. Bjeresjö. Herr hd.

× bleje;

blòjk, – kn s.

—̀ a, – na

kil;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

+ bleje

blajje, -en. pl. -a.

kil av järn eller trä.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

× bleji

bl^{2}æję, m., -n, pl. -ja, -na, kil af järn l. trä.

Öja, Bjeresjö.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

St^{2}arr

blek

bledz l. ^{1}-oz, m. och f., n. blekt, pl. ^{2}-dza och efter for, för, ^{1}-dza, komp. ^{2}-dzare, ^{2}-dzast; blek. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Häne

blegz

blek
adj.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

blek
adj.

blegg, yngre bleg

pa slútad da va han sa
mágor a blég.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

blek, a.

ble̲gʒ̧, ble̲gʒ̧t l. ble̲kt

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

3.19. Per Larsson 1901. Exc.

blek
a.

blej'

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1956.

blek

ble̲gz

K-f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bleka

ble̲²dza (¹ dzor, pl. ² dza, ble̲²kte, ble̲kt, ble̲kt, pl. ² a, ble̲dz, pl. ² kn) tr. bleka.

nar ¹ga̲rnad bler ²tw̲ad o ble̲kt, sa bler ed vi̲t o gran̲t.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Sta²nr.

blekplan

blè̲gzaplá̲nan best. sg.

gräsmark där linneräckor lades ut för blekning

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

×blena

blè̠nſa; pl. -̀or ~~m.~~ f.

blemma, hudutslag.

Jfr ×pisseblena

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

×blena
sb.

blè̱na f.

blemma, vagel (t. ex. ögon-
vagel)

K. f. 86.

Jfr ×pisseblena

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

*blians
sb.

bliáns
blyertspenna

spìs̠a en bliáns spetsa en blyertspenna.

R. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

blick

blik, -an sb.

hada‿hon‿slãd‿blíkan op, hada‿hon‿sét‿mɛ. Hade hon slagit upp blicken, hade hon sett mig

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

× bliel

bliel blì̱el

gammalt namn på februari månad.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

bliga

bli̲^{2}a (-ar, -a, -ad, -ad, blad i n. sing. , -a, pl. -n l. bli̲^{2}hn) intr., bliga.
fø̲d nud, sta̲t å^{2}n̲te o bli̲^{2}a
på å̲^{2}le me̲^{2}nehfor! å^{2}ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slärr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

blind

blinj

hans arbaj e liasom nå di blinje di slōss. (= dåligt utfört arbete).

Nr 3906 Högestad · Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

blind

blɛŋ

rént blɛ́ŋ

di som e fùda blɛ̀ŋa di e lỳffeliare.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

blind

blεj̱ , obest. f. pl. blὲj̱a .

best. f. pl. di blὲj̱a

dwe̱ rǿwsor som di blὲj̱a di slǿs̱ =
handlöst, på måfå.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

blind

bliŋ l. ¹-or, m. och f., n. bliŋt, pl. bli²ŋa och efter for. för. bli¹ŋa, komp. ²-ŋare, -ŋast, blind. Läs: bliŋ ete.

hn ska vel e²nte rėnt ga̱ i bli²ŋe, man skall väl icke alldeles rusa blindt åstad.

Bjeresjö.

Anm. Härr.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

blind, a.

bliŋ

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

3. Per Larsson 1901. Exc.

blind

bleŋ; pl. –̀a

K. f. 86.

Jfr starrblind

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

blind

hωn va bωd̲a blέy̲
a àn̲ed

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1954

blindbock

blinjebåkk

en barnlek på 1870 talet.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

*blindknagg
sb.

blìjaknága pl.

en slags fåflugor

uppges sticka mycket hårt

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

× blindknagg

blìŋaknága pl. sb.

ett slags fåflugor l. bromsar

Sk. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

blindport

blinje-port

en port med dörrar endast åt ena sidan (inåt gården); i blinjeporten drog man in vagnar och redskap.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

blinka

blìŋʒʒa, = vb.

Pres. ̀-ar

Äv. fladdra (om ljuslågor)

jú̱sed da blìŋʒʒar (om en fladdrande ljuslåga).

M. f. 79

Nr. 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

I.

blinka

blı̆ŋʒʒ|a, = vb.

Pres. ̀–ar

l. blı̀ŋʒʒá̲r[x]

den ~ blı̀ŋʒʒá̲r (om en elektrisk lampa).

K. f. 86.

---

[x] Med starkt bi-tryck på ultima, trol. ngt starkare än semifortis.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II

blinka

vb.

so‿ blìŋʒar
làmpan. Så blinkar
lampan. K. f. 86.
Å̃v. om stjä̃rnor.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bliva;

blø̱ el. bø̱, blø̱r el.
bø̱r, bleff,
blø̱d el. bø̱d;

nogu̱ bø̱r bd i;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

bleva

ble, bler, blek, bled och blet äro ord som böjes med d:

de blek en gång i timen

han hade blet dar

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bliva II

di ɡùt̲a-d so dæn blɛk̲
ɛ̀y̲en tɛ́y̲ pɑ jɑ̲́ren

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads **hd**
I.Ingers 1950.

bliva

ble̲ pres. ble̲r

i bet. "stanna":

han har dó̲tra han ré̲sor te a
blé̲r en tà̲ga ---

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I.Ingers 1951.

bliva

pret. blɛk

ɑ́, de blɛk vel ǿkt lɛt fór

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.
I. Ingers 1950 Exc.gr.

bliva

el. blɛk̲

bø̲, bø̲r, pret. bɛk̲   pl. bɛ̀g̲a

sup. bø̲d

gœ̲̀rana bɛg̲a n̲ɛ́rrɛ̲́vna

hada dí ènta bø̲d sǽ̲ jàlpna nœ̲́ - - -

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

bliva II

v.

blø̱ el. ble̱, pres. blø̱r el. ble̱r.

pret. brḵ. blø̱ eller ble̱:

di blø̱ lì̱asó̱m ---

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

bliva II

de̲ blɛk̲ jɷ slɷ̀pad

man sæ blø̲ hum rᴜí̲n ta slᴜ̲́t.

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

bliva II

jà bœ̱r sæ trét̠ nær jà
har se̠dad òpa lét̠

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bɵ̱, blɵ̱ l. ble̱ (bɵ̱r, blɵ̱r l. ble̱r, bliva
pl. bɵ̱, blɵ̱ l. ble̱; byff, biff, blyff,
bliff, blyk̠, blik̠, bɵ̱ l. ble̱, pl.
bi²ʒe, bli²ʒe, bɵ̱ l. ble̱; bɵ̱d, blɵ̱d l.
ble̱d; bɵ̱n, blɵ̱n l. ble̱n m. och f.,
n. bɵ̱d, blɵ̱d l. ble̱d, pl. bɵ̱²na
blɵ̱²na l. ble̱²na; bɵ̱, blɵ̱ l. ble̱)
intr., blifva.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hå²rr.

bli'va:

pret. blɛk̲

mỳgl̲an blɛk̲ ifrá̲så̲ld.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

I. Hedeskoga **bliva**

{ble
{bø ä.', Pres. –r, ä. bør l. blør

{ble
{bø ä.'
{blø ä.
{blygts (uppgives som ett äldre uttal av K. f. 86.)

{– d
{bød äldre.
blød ä.

ho ble låta bli: K. f. 86. / där skola ʒelva rekan vá om den nar hem ble vèven. Där skulle själva räckan vara kring den (ɔ: mellanlöparen) när den blev vävd, K. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II. **bliva**

nú ha ‿ hær ‿ bød ‿
nǽmor. Nu har hår bli-
vit närmare (ɔ: till staden,
dvs. Ystad). N. f. 80. /
dær ‿ ble ‿ làga. Det bil-
dades lake (t. ex. vid ner-
saltning av sill). N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

III.

bliva

vil‿han‿ǹ̥ta
ga‿ú̱d, so‿lá̱‿un blé̱
ìnne. Vill han inte gå ut,
så låt honom stanna inne.
R. f. 86. / du‿kan‿bǿ
hèima. Du kan stanna hemma. R. f. 86. / han‿bǿ‿hèima
dén dán. Han stannade hemma
den dagen. R. f. 86. Hedeskoga

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

IV.

blive

den ‿ har ‿ bled̃ ‿ mǫ́d.
Den har blivit mogen. N. f. 86./
dær ‿ va ‿ bled̃ ‿ fléra
sén x). Det hade blivit flera
sedan. (tillkommit flera).
N. f. 86./ han ‿ ble ‿ ómkǫ́men
pǫ ‿ sjø̃n. Han drunk-
nade på havet. N. f. 80.

x) Repos-form.

Nr. 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

V. **bliva**

ble‿vá vidgå;

han‿vila‿i̥nta ble‿vá

vaum‿han‿vá̲. Han ville

inte vidgå vem han var.

K. f. 86. / à̲nars kona‿da‿

i̥nta ble‿tókt. Annars kunde

det inte bli ordning och reda

(bland skolbarnen). M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

VI. **bliva**

--- nar ‿ kårna x)
ìnta vila ‿ ble ‿ lèta

--- när korna inte låta sig befrias från efterbörden.

K. f. 86. | so ‿ ble ‿ dé fòrt bàgta. Så blevo de (ↄ: skållkakorna) fort bakade (ↄ: tog ej lång tid att baka). K. f. 86.

---

x) Repro-form.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

VII.

bliva
vb.

dær‿bler‿so‿
mìad awdrwísa. Det blir
så mycket spillsäd. K. f 86. /
...di‿som‿blé, nar‿en‿slá‿
aw‿spánan ... det som bildades (uppstöd) när man hällde
ur spannen (definition på
mùlkadrízz mjölk som slås upp
och drickes nymjölkad; se *mulke-drick).

Hedeskoga

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

VIII. Hedeskoga **bliva**

vb.

so‿ble‿dær‿frá.
Så bildades det fradga.

K. f. 86./ en‿bler‿rìen a‿màran. Man blir riden av maran (om starkt tryck över bröstet under sömnen).

K. f. 86./ --- ìŋan dær‿ble‿údgrávad --- innan det blev utgrävt där. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

IX. Hedeskoga **bliva**

dena‿hǽ̠r han‿ vb.
kǫm‿ti‿ o‿blé̠ hǽ̠r.
Denne råkade stanna kvar
här. N. f. 80. / han‿kǫna‿
ǹ̥ta la̰‿blé̠ o‿ʒ̠èla. Han
kunde inte låta bli att stjäla.
K. f. 86. / dær‿blø̰‿myjad o‿
fula‿í̠. Det blev mycket
(murbruk) att fylla i. M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

X. Hedeshoga **bliva:**

so‿blør‿dær‿ vb.
jɔ‿fū̃lt. Så blir där ju
fullt. M. f. 80. | dɪ‿jṵtor‿
sɛ, ɪ̱ŋan dɪ‿blør‿tòra̱
ɛba̰g‿ǿ̱rnen. De gifta sig,
innan de bli torra bakom öronen
(ɔ: som helt unga). | dær‿ble‿
K. f. 86. | ìnte‿mé̱r íḻ‿ɛḻd.
M. f. 80 | Det blev inte mera
eld i det. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

XI. **bliva**

vb.

da‿ blør ‿ i ‿ skò̃rbý. Det blir i Skår-by (ɔ: som gården i fråga ligger), dvs. gården kan inte ligga någon annanstans än i Skårby.

Hedeskoga.

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bliva

ble pl. bler, ble. bled

di blér, de bliva

eller: blø. blør. blø. blød.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads **hd**

I. Ingers 1950.

bliva

Prät.
byǥǥ

ijan ‿ vä́jen han ‿
byǥǥ ‿ ōmlā́d ... innan
vä̆gen blev omlagd.
M. f. 87 Nr 7472. Herrestads hd
St. Herrestad Hugo Areskoug 1960.

bliva

blö̆. pres. blö̂r. pret. blyckj

jā blyckj rå̂dd. jåg bler rådd.

hadd ska du blö̆. nå̊r du blö̂r stor ?

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

bliva

bø̲, pres. bø̲r, pret. blek̲

nar frèlsaren blek̲ korsfést

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

bliva

pret. blek̲

han blek̲ sa gà̲len

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

bliva

blø. pres. blør

hœr blør val àlri· kiij mer !

Nr 4312 St,Köpinge, Herrestads hd

I.Ingers 1953

bliva II

pret. blɛfy

snòran blɛfy jȯ nérriven
me tídan

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
I. Ingers 1954

bliva :

pret. brɛk (jämte blɛk) eller
eller brɛtj blɛtj
rɛ́t va de vá, brɛk han
ʃúg a dǿ.

m. f. 1869.

Nr 4312 St, Köpinge, Herrestads hd
I. Ingers 1953

bliva

pret. blɛk

sɑ falda han í ɑ blɛ́k dær

Nr 4312 St, Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

bliva
v.

pret. pl. blìg̲a

fìg̲arna di blìg̲a hé̲lt
forpläksta ---

300. St. Köpinge, Herrestads h̲d̲
P. Larsson 1900.

bliva

blω̲ . pret. blεfg̲ el. blεk̲

han blεfg̲ jω gώ̲

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

bliva

l. blɛḵ

blø̱ pres. blø̱r, eller bø̱

pres. bø̱r

sup. bø̱d

di blø̱r ènte svɛ̀ṯa

el. blø̱d

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

bliva :

vi blɛk̠ sa gὼ̠a vèn̠or

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

bliva:

p.p. blen

dær e én går, som brande nér, som e blen údflütad

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

bliva:

den grú̲sen dær blek̲ tá̲n
- --

Nr 5073 Sövestad. Herrestads hd
I. Ingers 1952.

bliva:

tát kωne de ànte blǿ.

men han blɛk ómbójdon sín

(ombyggd)

Nr 5073 Sövestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

bliva II

di tà̱la om forbý̱trja, som
di trà̱da hada blø̱d forbý̱ta.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

(1) Inf. Pret. Sup. bliva
vb.

blø blik

bød
~
blød } tryckov.

Pres. blør

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

ja ved ìn̥ta, om dær ha bød någed́ bøgt (om det ~ har byggts något där). M. 479.

Sövestad.

(3) bliva

dǽ̲r skola blǿ̲ vb.

en kát̲ aw dán̲ en góʒ.

det var meningen, att det en
gång skulle bli en katt av
den trä-biten (gällde utskär-
ning av figurer i trä).

N-/.79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

(2) **bliva**

dær blik en brá̲ vb.
drù̲sa. Det blev en stor
dråse (ↄ: hög sädeskärnor),
dvs. vid slagtröskningen.
M. f. 79. / ja blør ǹ̥ta
f̃rí̲ ‿ for ‿ en. /
dí har dær blød sí̲n. D̲e̲t̲
har det blivit sedan, d̲e̲t̲ har
tillkommit sedan. M. f. 79. Sövestad

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

bliva

bø̱, bø̱r pres.

bø̱d sup.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd
I.Ingers 1951.

bliva

blø̲. pres. blø̲a

Öja

Nr 4879. Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1953.

I

bliva

Äldre:

bø , bygtʒ , bød.

Pres. sg. -r ; pl. bìgga

Yngre: ble , ble , bled ,

bler

dár dànsa ‿ di, trí di ‿

ble ‿ vàrma. Där dansade i

Öja

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

II.

bliva
de, tills de blevo varma. /
du‿kan‿bǿ hæ̀ima.
Du kan stanna hemma. /
vi‿byggȧ‿ràda. Vi:
blevo rǎdda. / pàgana
du‿bygga‿hæ̀ima. Pòj-karna de stannade hemma.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

M. f. 90

bliva a̲v̲

ble áw̲

= taga vägen, taga sig till -

han vìs̲te ànte har han
skol̲a ble áw̲.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

bliva a̲v̲

blɛk̲ áw̲ = tog vägen

sà vɛ̲́d àl̲i har han
blɛk̲ áw̲

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

bliva av

ble áw

= förverkligas. komma till stånd.

de blea val àlli áw.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

I. Ingers 1953.

bliva av med

blø̠ áw ma = mista. förlora

di hade blø̠d áw̠ ma sa mì̠ad.

d. blø áw̠ ma

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads **hd**

I. Ingers 1953

bliva vid

ble vé

= erkänna, vidgå

1949.

Baldringe, Herrestads hd

bliva vid

blỏ vé

ukånna, bekånna

vìlle han blỏ ve-d ?

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

bliva vid

ble vé

= erkänna?

di vɛla ènta ble vé

Nr 4312 St, Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

blixt;

blikst, -én s.
blìkstor, -na;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

block

block

en trebent stol. skomakarestol.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

block

blok n.

block i talja

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

blod
s.

bla̲. ˊad

de trè̲dja ráped da̲ ká̲m̲
blá̲ad s: vid spö́straff.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

blod

blọ, n., 1-ed, utan pl., blod. Allm.

№ 300 Herrestads hd. Härr.
Per Larsson 1901.

blod

bla̠, -´ad.

ha̠̰la ‿ blá̠ ha blod-
gång (om nö²tkreatur)

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

blod
s.

blo̱, ´-ed

sa̱ spru̱da di bló̱ed áw̱
(näml. blodiglarna).
bló̱ed blen tỳṉare.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1956.

blod II

tvet̲a blá̲ed áw̲

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1956.

I.

blod

bla̱, -´ad

Jfr 2. pölsa o. ×röde.

--- da‿ va‿ nor‿ n̥ta‿ bl´a̱ud kam‿ ´u̱d. Det var, når inte blodet rann ´ut. K. y. 86. / sí̱n strøda‿ da‿ sá̱lt‿ pa‿ dóm̱, dó

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II. blod

sprṵda ᴗ di ᴗ
ʃálv blǿ̠ed áu ᴗ sz.
Sedan strödde man salt
på dem (ɔ: blodiglarna),
då sprutade de gjälva blo-
det ur sig. A. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

blod
s.

blω̠, ˊed

blώ̠ed hade lò̠vrad sí hǽ̠r

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

⁺bloda

blo̲^{2}a (-ar, -a, -ad) intr. och impers., blöda.

ne̲^{2}san han blo̲^{2}a.

blo̲^{2}ar de inu̲^{1} au̲ så̲^{1}red?

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hárr

I. bloda

blå̀a , = , –̀ad

Pres. –̀ar

–blȍda

de stuta å̀ŋkla, so
da blå̀a, hélst nar
de hada trä̀ska pǻ.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

II. bloda

De stötte fotknölarna mot varandra, så att dat blo̊́dde, i synnerhet när de hade träskor på sig.

R-f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bloda
vb.

blòa, =

blóda

Pres. sg. –̀ar

de – blòar. Det blöder.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

+ blodbulde

blobö̱¹le, m., -n, pl. -la, -na,
blodbö²ld.

fi²zrana va̱ re̱nt som blobö̱¹la
sli²zom, når fa̱r hå²de vad
u̱²de o spe̱²lad i fle̱²re da̱
i ra̱. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Haar.

*blodhalare

blohálare

kreatur som har blodgång

N. f. 90 Jfr *hala vb.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

blodhund

blohong

1) S:t Bernhards-hund

2) Arbetsgivare som var hård och brutal.

Hàd e en rekti blohong.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

1926

I

blodig
adj.

blö̱d
(äv. bemängd med levrat blod)

de ~ blö̱da "det blodiga", det levrade blodet på ett stycke kött ur ett nyss slaktat djur.

de blöda ~ de ~ blö̱da ú̱d. Man blötade ut "det blodiga", dvs. man fick bort

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II.

blodig
adj.

~~bort~~ det levrade blodet från ett stycke kött genom att lägga köttet i vatten.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

blodigel

blωí̲gla pl.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

blodkorv

blɷkórv

Nyare ord i målet.

(Det genuina torde vara ×blɷpúlsa)
J. J-s.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

blodpinne

pl. blopinjana

i uttr. Han to betalt ud i blopinjana (om ockrare)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

blodpo̊lsa

blopo̊lsa. -an

blodkorv

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

blœpu̍lsa r. j — or blodpölsa

blodkorv

St. Köpinge

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

blodpölsa

blapúlsa

blodkorv, palt

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

blodpölsa

blopúlsa f.

blodkorv, palt

K. J. 77.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

blodstörtning

blastúrtniŋ

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskog, 1962

Hedeskoga

blodûrte

blɷvẹ́d -ed

P. L. 1901. Bjeresjö, Herr. hd

blodvite

blǫv^{1}ē̱d, n., -ed, pl. obrukl., blödvite.

Bjeresjö^{4}, $^{\vee}$Ö^{2}ja.

№ 300 Herrestads hd. Skårs.

Per Larsson 1901.

blodåder

blωá̲ran best. sg.
blodådern

da‿hada‿ǹ̥ta gad‿pω‿
blωá̲ran. Det hade inte
tràffat blodådern.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

× blodåra

blø$\overset{1}{\underline{á}}$ra, f., -n, pl. -ror, -na, blodåder, åder.

dær h$\overset{2}{å}$dɐ en blø$\overset{1}{\underline{á}}$ra spr$\overset{2}{ø}$ʒɐd i j$\overset{2}{\underline{æ}}$rnɐn.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Härr.

blomjord

blå̀m̱ajǻ̱r

jord lämplig för blommor

R. f. 86.

Som jord i blomkrukor lämpade sig särskilt skogsmylla, uppblandad med torvströ".

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

blomma

bl$\overset{2}{ω}$m̲a, f. -n, pl. -m̲or, -na, gula i $\overset{2}{å}$gg.

Bromma, $\overset{2}{Ö}$ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hän.

blomma

blòm̲a

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

33. Per Larsson 1901. Exc.

1. <u>blomma</u>

blòm̲fa, -'an, -`or, -`orna f.

ö̊rt

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

2. blomma

Se äggblomma ('äggula')

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

I.

blòma̲ ˣ⁾

~~b~~blomma

sb.

blòm|a, ⁻an, ⁼or, ⁻orna

f.

K. f. 86. | hær ‿ e ‿ so ‿ min ‿ blòmor.

Här är så många blommor. | gràna blòmor

vackera blommor.

x) med starkt bitryck på ultima

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

blomma
v.

blὼm̲á̰ -`á̰r -`á̰ -`á̰d

di si̲or gǿ̲r blὼm̲á̰r

säges om havet på försommaren,
då det är uppfyllt av ett slags fröstoft.

Nybro

Nr 4312. St.Köpinge,Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

blomma II
v.

nar jǿ̲r blå̀m̲á̰r, ska de
ènte va brá̲ a bà̲da.

Nybro.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

II. 1. blomma

dær‿star‿an‿ ⁓ sb.
blɷ̀mà̠‿pɷ́n̠. Det står
en blomma på den. K-f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

I. 2. blomma

blòma = vb.

Pres. blòmăr'(x) l. blomár

bloma ‿ úd blomma ut.

nə ‿ kan ‿ la ‿ dom ‿

bloma ‿ úd. N: kan

låta dem blomma ut.

x) med starkt bitryck på ultima

K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II. 2. blomma

so‿ blømár dí. vb.

Så blommar det. K. f. 86/.

nú borjar‿ de‿ vel‿ o‿

blòmår. Nu bö̀rja de ^{2}väl

att blomma. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

blomman för dagen

blòman for dán

en prydnadsblomma.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

bl¹ɷmstor n. ; pl. — blomster s.

blomma

ja̱ se̱r ²ålri n²ɷṉa
bl¹ɷmstor pɷ d²ɛṯa tre̱t.

des

St. Köpinge Herrestads hd.

M. Areskoug 1926.

№ 303.

blomster

blώmstorna

da‿ha‿ràjnad i‿blώmstorna. Det har reg-nat i blomstren. K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

*blomsterkrucka

blòmstorkrókorna

best. pl.

K. f. 78.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

×blomsterkrucka

sb.
blòmstorkrö́kor pl.

blomkruka

Jfr ×?örtpotta

K. f. 86.
M. f. 80

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bloss

blus n.; pl. =

stàra blús stora bloss.

M. f. 98.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

bloss s.

blos n.; pl. –

bloss

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Ferrestads hd. № 303.

bloss

bløs̱, n., ^{1}– ɛd, pl. =, ^{1}– ɛn, bloss.

dær slø̱ ɛd højt bløs̱ op ^{2}u̱dɛ po ^{1}må̱rkɛn. åja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skår.

bloss

blus n.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

blossa

blùs|a, =

blusa‿tí blossa
till

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

blossa
vb.

blòsa, =

dər blòsa-da ti'. Där blossade det till.

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

blossa vb

blω²s̲a; -r, —; —; -d.

blossa

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

blossa

blω^{2}ʒ̲a (-ar, -a, -ad, -ad, blou̅ i n. sing., -a, pl. -n l. -ʒ̲en, pres. particip blω^{2}ʒ̲anes) intr. och impers., blossa.

p^{2}å̲gasnω̲ren kom̲ blω^{2}ʒ̲anes po en skgå^1̲r.

ret̲ som de va̲, so blω^{2}ʒ̲a'd te i kru^1̲ded. O^{2}ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Stårr.

blossa

blùspa, =

Pres. -̀ar

da‿blusar‿óp. Det blossar upp. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

*bluksa
vb.

blòksa, =

sitta och) halvsova blundande

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

blund

blœŋ, m., ¹-kn, pl. ²-a, -na, blund.

ja sa̠u̠ ²a̠ki blœŋ i na̠tva̠.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slåre.

blunda

blàʒa , =

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

blunda

blø̊²zza (-ar, -a, -ad, -ad, blott i n. sing. -a, pl. -n l. -zkn) intr. Äfven uttr. för slumra, blunda. Om en kō¹mor te blø̊²zza en hål minu¹t, så jä¹lpor ed. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Stånz.

blunda

blὼŋa, =

Åv. ta sig en kort blund; slumra till för en stund.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

blunda v.

blω̊²ʒa ; -r, ¯i, ¯i -d ;

blunda

St. Köpinge

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

№ 303.

+ blunka

blå²zka (-ar, -a, -ad, -a, pl. -n l. -kern) intr., ha försyn för, hysa betänkligheter, ifråga om utgifter, omkostnader. Alltid med negation. håm blå²zkar min fel e²nte, sa lä²ze dær e nud i bö¹rsha.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Stårr.

blus;

plu̱s, ´-en s.

ja hade fə̱́u̯đ
en fi̱n plú̱s;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd.

Nils Bengtsson 1932.

blus

plu̲s, ´-en

y. blu̲s

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

blus

plus, -́en, -̀a

y. blus etc.

K. f. 86.

Nr 5,533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

*bluxa
vb.

blὼksa, =

Pres. \`-ar

halvsova, slumra till

di‿ sədor ‿ o ‿ blὼksar.

Kf 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bly

bli̱, n., ^{1}-ed, utan pl., kollekt., bly.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slåur.

bly

bli, -ed

ni ti, steva bli (ur en barnramsa)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

+ blyants

bli$\overset{1}{a}$n̲s, m., – kn, pl. – a, – na, blyerts.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Stårr.

blyerts

Se ×blians

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bliårs r. j—a

blyerts

blyerts

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

blyerts

blians

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

blyg a.

bløɣ̲, bløɣt, bl$\overset{2}{\mathring{ø}}$ɣ̲a

blyg

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

blyhatt

blihå̱^{1}t, m., -hn, pl. -a, -na, blyhatt. Florshufva, rus.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slätt.

blykula

blykúla pl. -or.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

blyring

blir$\overset{1}{i}$ŋ, m., -en, pl. -a, -na, blyring. öronring af bly.

fo̱̊r nar nun sk$\overset{2}{u}$le ha̱ r$\overset{2}{i}$ŋa i $\overset{1}{\underline{o}}$rnen, sa s$\overset{2}{\underline{a}}$tes dar blir$\overset{1}{i}$ŋa i fo̊s̱t, te h$\overset{1}{\underline{u}}$len bl$\overset{2}{i}$ŋe l$\overset{2}{\underline{e}}$kta. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slärr.

blytak

blita̠g¹, n., -ed, pl. =, -ka, blytak.

fo̊r̠² va̠ hær blita̠g¹ po ffo̠²rffor.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Slarr.

blyvatten

bliv$\overset{1}{a}$n̲, n., -ed, utan pl.; blyvatten. Läkemedel.
Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

blå

bla̲ l. $\overset{1}{-}$or, m. och f., n. blat̲, pl. bl$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$a och efter for, för, bl$\overset{1}{\underline{\text{å}}}$a, komp. bl$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$are, -ast, blå.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

blå

bla̲, blat̲

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

3.47.

blå

bla̲, blot̲, -̀a

K. f. 86.

en à̲nig i blót̲.
En aning (stötande) i blått.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

blåbrokig

blabr$\overset{1}{\underline{å}}$ged l. -or, m. och f., n. -ged, pl. -geda, utan komp., blåbrokig.

den blabr$\overset{1}{\underline{å}}$geda k$\overset{1}{\underline{ø}}$en v$\underline{a}$ te f$\underline{o}$rs i m$\overset{2}{\underline{ø}}$rns. $\overset{2}{\text{Ö}}$ja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slårr.

blåbär

blabǽr koll.

K. ſ. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

blåelse

blàa̱lse

blàa̱nalse ?

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

blåklint
sb.

blá̲klint

Möjl. motsatsaccentuering:
blá̲klint o. rǿ̲klint
blåklint och röǩlint.
K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

blåklocka

blaklók̲or pl.

Om olika Campanula-arter

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

blåklocka

blaklókor pl.

(olika Campanula-arter,
även odlade).

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

blåklädd

bla¹kla̲d l. -or, m. och f.
n. -kla¹t̲, pl. -kla¹d̲a, utan
komp.; blåklädd, iklädd
blå dräkt.
ka̲¹ren va̲ bla¹kla̲d li²asom
jä̲. Bjeresjö.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Sta²rr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ blåmaj

blamæ^{1}j, m., -en, utan pl., primula farinosa.

Ö^{2}ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

blåmaj

blomáj

majviva, Primula farinosa.

ploka ᴗ blomáj

plocka majvivor.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

blama̲̍nda r. blåmåndag

blåmåndag, dagen efter palmsöndagen.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

blåmåndag

blåemånda

måndagen i påskveckan; till middagen kål koke på nio slags kål. varav ena sorten nässlor.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

blåmåndag

blamánda

måndagen i påskveckan

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

blåmåndag

bla̰-má̲nda

måndagen i veckan närmast före påskdagen.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

blånelse

blànalsa
(vid tvätt)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

blånor pl.

bla̱r n.; pl. —

blår

de̱ grå̱aske blá̱rna.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

blåntotte s.

bl^{2}å̱rtø̀te̱ r. j — a

blårtott

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

blår

blår

blåror .

Du ska ente slå blår i ynen po måj =
Du skall ej söka vilseleda mig med lögn.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

blår

blar pl. tant. sb.

blånor (vid linberedning)

K. f. 77.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

blår

blar pl. tant. sb.

blånor (spånadsterm)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

blå

bla̲r, genus obestämbart, t- na, pluralt, blånor.

Allm.

kà̲rda blá̲rna. Öjà.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne

blågarn

blag$\overset{1}{\underline{\text{å}}}$rn, n., - ed, utan pl., blaggarn.

M$\underline{\text{i}}$t l$\overset{2}{\underline{\text{i}}}$na v$\underline{\text{a}}$ $\overset{2}{\underline{\text{å}}}$ta $\overset{2}{\underline{\text{å}}}$lna blag$\overset{1}{\underline{\text{å}}}$rn o fe$\underline{\text{m}}$ $\overset{2}{\underline{\text{å}}}$lna l$\overset{2}{\underline{\text{æ}}}$ret.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

blåigarnsskjorta

bla$\overset{1}{\underline{\text{å}}}$rns-ʃ$\underline{\text{o}}$rta, f. -n, pl. -tor, -na, blaggarns-skjorta.

bla$\overset{1}{\underline{\text{å}}}$rns-ʃ$\underline{\text{o}}$rtor dä́ kan ga $\overset{1}{\underline{\text{a}}}$n o ha p$\overset{1}{\text{å}}$, men gu bev$\overset{1}{\underline{\text{å}}}$rs for ʃ$\overset{2}{\text{å}}$$\underline{\text{t}}$efals-ʃ$\underline{\text{o}}$rtor.

Söfvestad.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Stårr.

blågarnssärk

blagårns-ærsk, m.; -ka, pl. -a, -na, blaggarns-särke.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Stärr.

blåsa, s.

blà̲sa

= blemma

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

84. Per Larsson 1901. Exc.

blåsa, v.

blè̲sa, blè̲sta, ble̲st
ble̲s l. blé̲sor, pros.
ble̲s, imper.
ble̲st, pret. pte.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
121. 122. Per Larsson 1901. Exc.

blåsa, v.

pres. sg. ble̲s l. blé̲sor
" pl. blè̲sa, blè̲sen, blè̲sa

pret. sg. blè̲sta
" pl. blè̲sta, blè̲sten, blè̲sta

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

124.

blåsa vb

bl$\overset{2}{\underline{e}}$sa ; ble̠s , – ; bl$\overset{2}{\underline{e}}$ste ; ble̠st

blåsa

de r$\overset{2}{\text{å}}$jnar a ble̠s .

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303

Sc × blåsa

blåsa

vb.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

blåsa
vb.

Se *blǻsa

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

blåsig
adj.

blà̱sed, neutr. =

é̱n tà̱ga va de sa ká̱lt
a ràjned a blà̱sed.

J. F.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

blåskimlig

blaʃímlad

skimmelfärg bestående av svarta hår blandade med vita eller grå stickelhår.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

blåskimlig

blaʃímlad; pl. – ´ – a

med skimmelfärj i mörkgrau

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

× blåskäkrig
adj.

blaʒégrad

blåskimlig, med skimmelfärg i mörkgrått

Jfr blåskimlig

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Blåspräcklig

blaspr$\overset{1}{\underline{\text{å}}}$gled l. - oz, m. och f.; n. - led, pl. - leda, utan komp., blåspräcklig.
h$\underline{\text{a}}$ du s$\underline{\text{e}}$t om den bla-spr$\overset{1}{\underline{\text{å}}}$gleda h$\overset{2}{\text{y}}$nan ha j$\underline{\text{ø}}$rt i d$\underline{\text{a}}$?

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slårr.

bla̲st

Blåst
sb.

Hört blou i ramsan :

nàra̲n víŋ o‿àstan blá̲st,
ja‿ventar‿bré̲v me‿
nèsta pá̲st. Nordlig
vind och östlig blåst. jag
väntar brev med nästa
post. K. f 86. (ofta i poesi album)

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

blåsten s.

blasté̱n r. j-a

blåsten

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

blåsur

bla^{1}su̲r l. -or, m. och f.,
n. -^{1}su̲rt, pl. -^{1}su̲ra, utan
komp., blåsur. Om mjölk.
hær sta̲r et pæ̲r blas^{1}u̲ra
sl^{2}åd̲a; ta̲ dom̲ te din gri̲s!

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Sl^{2}åur.

blåtråd

blatrá̲

benämning på brännvin, anv. av dem som sålde i smyg el. köpte i smyg.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

blåvit

¹blå̠wi̠d l. -or, m. och f.
n. -wi̠t, pl. -wi̠da, utan komp.;
blåhvit.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

blår,

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

blåögd

blaý̲ad el. -or, m. & f., neutr. -ad, pl. -ada el. -ada

P. L. 1901. Högestad. Herrest. hd

blåögd

bla^{1}jad l.-or, m. och f., n. -ad, pl. -ade, l.-ada utan komp., blåö^{2}gd.

~~Allm.~~
Bromma, Högestad.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slårr.

bläck

bleff, n., 1- ed, 1/ utan pl., bläck. ämnet, 2/ med pl. =, 1- en, bläckstycke. bleffen ha lånad po träskona.

Bjeresjö.

№ 300 Herrestads hd.

Härr.

Per Larsson 1901.

bläckkar
sb.

blék̲á̲r, ´ ´ ad

bläckhorn

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

blå²je r. ; ²-a

ˣblæ̃ s.

kil av trä

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

×blåje

blåjja, -an m.

kil, vigg.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

×blânda

vb.

blàṇa, =

blanda (~~samman~~)

ja‿har‿blanat̆‿ x)

K. f. 86.

dom‿zhópa.

Jag har blandat ~~samman~~ dom.

x) överg. d > t frf. d.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II. ×blånda
vb.

so‿fa‿di‿blana‿ ó̲p me‿ àn̲an jå̲r. Så få de blanda upp (ɔ: jorden i blomkrukorna) med annan jord. K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

*blãnda
vb.

blânfa, =, ˋ-ad

blanda

M. f. 90.

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Öja

*blãndeho

blànaháwan sb. best. sg.

ho vari foder blandas (hackelse beströddes med mjöl och vatten stänktes på)

M. f. 9a Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Öja

*blãndeho

blàn̲aháw sb.

ho vari foder blandas. (man slog vatten på hackelse och strõdde mjõl på).

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
hugo Areskoug, 1962

*bländehe

blànaháw

ho vari foder blandas

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

× blãnna;

blèn̲a, -̀ar, -̀a, -̀ad;

blanda;

han blèn̲aván̲ i
i ví̲nad;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd
Nils Bengtsson 1932.

*blåra

blæ̀rfa, -an f. sb. f.

svinblåsa hos oss.

Jfr *svinblåra

Den torkade svinblåsan vackades, varefter man lade några ärter i och blåste upp den; sedan gavs den som leksak åt barn. R. f. 77.

St. Herrestad

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

+ blåra

blåra, -an

svinblåra; blåstes upp efter svinslakt med röret av en gåspenna och bands för vid öppningen och hängdes på väggen i stugan till att torka. Hade man små barn, lade man ärter i den torra blåran och gav barnet som leksak.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

1927

ˣblãra, s.

blæ̀ra

= urinblåsa

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

84.

blà̱ſa, -̀an f. | blãra
sb.

gallblåsa i slaktat svin.

I den torkade gallblåsan lades ärter, varefter den blåstes upp och anvàndes som skramla av barn
K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

blãs s.

blɛs̲ r. j—^{2}a

blăs

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd.

№ 303.

blås

blɛs̱, m., ¹-en, pl. ²-a, -na, blås.

¹Øʒʒen e ²grana, men di ha lid ²støra ²blɛsa.

Öja.

Aum.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slårr.

bläs

blis

en. blís

vit strimma l. vitt fält i hästens panna.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

×blăsa
".

blè̲sa, blè̲sta, ble̲st
blåsa.

àl̲e fœ́nstor a dòr̲or
di e ré̲nt ble̲st éy̲.

Nr 5073. Sövestad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×blåsa
vb.

blè̱sa, –̀ta, –t
Pres. sg. –́or

da blè̱sta mì̱ad. / da dòktad.

N. f. 79. / blé̱sor

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

+ blåsa

²ble̲sa / ble̲s l. ¹ble̲sor, pl. ²-sa,
²ble̲ste, ble̲st, pl. ²-a, ble̲s,
pl. ²-en, praes. particip (²ble̲senes)
tr., intr. och impers., (blåsa.
da ¹ble̲sor ²a̲nte bla̲r i ²joren
jo mæ̇j. . – da ²ræjnar o ble̲s.
Bromma.
²ble̲senes va̲r.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Härr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

blåsa
v.

blè̲sa, blè̲ste, ble̲st

nær man hade ble̲d blé̲st =
= gm blåsning behandlad för en åkomma

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads hd
I. Ingers 1952.

× blåsa

blè̲sa. blè̲sta. ble̲st

blåsa

den̲ tí̲den de blè̲sta sa
fjø̲̀da di' jå frí̲t.

kȗml, mållorna.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

1. ˣblåsa
vb.

blèspa, -ta, -t

(om vinden)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

2. *blåsa

vb.

ble̠st; pl. -a pret. part.

åsamkad hudutslag till följd av beröring med fläder.

dä ble blè̠sta a hai̠len.

Man blev "blåst" av flädern.

Jfr *hylleblåst.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

3. blåsa

vb.

blèsa, -ta, -t

blåsa i en blåsinstrument

da‿ va‿ som‿ pàga jik‿ o‿ blèsta‿ i. det (flàder-pipor) var sådant som pojkar gick och blåste i.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

I.

4. *bläsa
vb.

blè̲sa, -̀te

trans. o. itr.

bota hudutslag, som troddes vara vållade genom beröring av stora larver, blè̲sa-má̲rka l. ò̲mor, genom att blåsa på det onda genom.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II. 4. bla̋sa

en urholkad flōdar-
stjälk. Se vidare u. 2.*bla̋sa,
*bla̋semask, *åmma samt
*Doktra-Hanna.

hωn ‿ kωna ‿ blè̱sa ‿ fo̍lk,
hωn ‿ hada ‿ nωna ‿ pì̱vor
hωn ‿ blè̱sta ‿ í̱. Hon kunde
"blåsa" folk, hon hade

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

III.

4.ˣ bläsa

vb.

några pipor hon blåste i. K. f. 86. / hon‿blè̱sta po‿da‿ò̱na. Hon blåste på det onda (det ställe, där det gjorde ont). K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

*blåsemask

sb.

blèsemárk

stor grön larv (t. ex. på vissa plantor o. buskar)

N. f. 90.

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

I. ×bläsemask
sb.

blè̱samá̱rk

stor grön l. svart larv.

Man trodde, att den som kom
kom i beröring med en dylik
larv kunde bli blēst "blåst"
(se u. 2. ×bläsa). Vissa kvin-
nor ansågos kunna "blåsa bort"
det onda genom att blåsa

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II. ˣblåsemark

på det onda stället genom en fläderpipa, dvs. en avskuren bit av en kvist fläder, vars märg avlägsnats. Jfr 4. ˣblåsa o. Doktra-Hanna.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

blåsig a.

bl^{2}ɛ̆si, bl^{2}ɛ̆sed, bl^{2}ɛ̆sia

blåsig

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

bläsig

blèsad; n. =; pl. ` – a

med vit strimma i pannan (om häst)

N. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

blåsig

blå²sad l. -or, m. och f. n. -sad, pl. -sada, utan komp. 1) blåsig, 2) rusig. Skämtsamt uttr.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slå²r.

blåsig

blìsad

med vit strimma x) i
pannan (om hästar)

K. f. 86

x) Eller vitt fält

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

blöda

Se bloda

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

blòda

Se bloda

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

blöja

Se ble

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

blöja

ble

barnblöja

i yngre. halvfint tal: blya.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

blöt

blýgð

I uttr.: i blýgð i blöt.

legʒa i blýgð lägga i blöt. Du får legʒa klärna i blýgð.
Du får lägga tvättkläderna i blöt. M. J. 90. Öja

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

blõt, a.

blø̲d, blut̲,

blø̲̀dara

ˌden blø̲̀da.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

3. 59. 63. 95.

blöt
adj.

blut̲ n.

mjukt (om mark, jord)

da va for blút̲

N. f. 84

Nr 8025 Bromma Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Bromma

I.

blød; blut; -a 1. blö"t
adj.

mjuk (g. hård)

blǿd o‿ klàsad mjuk och smetig (om fuktig åkerjord)./ dær‿ e‿ blút o‿ lígza. Där är mjukt att ligga. K. j. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II.

1. blöt adj:

dær‿ va‿ blúṯ o‿ gá̱. Där var mjukt att gå (t.ex. på en sank ängsmark). K. f. 86/ dær‿ e‿ so‿ blúṯ o‿ sē̱da. Där är så mjukt att sitta (t.ex. i en höstack). K. f. 86/ den‿ e‿ blǿ̱d o‿ sē̱da‿ på. Den (dynan) är mjuk att sitta på. K. f. 86/ dén a̱gadýnan e‿ blǿ̱d. Den åkdynan är mjuk. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

I.

2. blōt

sb.

blugd

Jutr. 2‿blúgd 2 blōt.

dǽr ligor ‿ forrstan ‿ én 2‿blúgd. Där ligger förresten en (balja) 2 blōt.

M. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II.

. 2. blöt
sb.

di‿far‿stta‿dom‿
i‿blýgd. De måste såna
dem (ɔ: de gistnade baljorna)
i blȍt. K. f. 86. | di la‿di‿
i‿blýgd i‿skålhéd lúd. Det
lade man i blȍt i skållhet
lut: K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

blöt
adj.

blød

äv. = mjuk

Nr 4312. St.Köpinge, Herrestads hd
I.Ingers 1954

blöt
adj.

blød. nutr - blut

mjuk

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

blõt;

bly̠đ a.

ja ska làgz̄a

màt̠orna i blý̠đ;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

blöt
s.

blud. s. , oböjl. (blyd)

läggja i blud.

läggja i blud fåi non = ställa om att någon fåi prygel.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

blõta;

blù̯ʒ̠da, -̀ar, -̀a, -̀ad;

ja fɵ̠́u̯r blù̯ʒ̠da lŏ;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

I. **blöta**

vb.

bluda‿ú̲d, =

blöta ur ngt i vatten,
f. ex. saltat kött.
de‿bluda‿de‿blà̲uda
ú̲d. Man blötade ut "det
blodiga", dvs. man fick ~~blod~~

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

blõta vb

blu^{2}da ; -r, - ; - ; ^{2}d, -^{2}d ;

blõta

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

blỏta
v.

blỳ̨d̠a

di ska bà̠ra blỳ̨d̠a ɑ tòr̠a

g. f. 1878.

Nr 4878. St,Herrest.Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

blöta
vb.

blugda óp, = blöta upp i vatten l. mjölk

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

blöta

bly²da (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -ade, -a, pl. -n l. -dna) tr., blö²ta.
bly²da fisk te jul. – E du nu rä²ktit bly²dad? Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

blōta, v.

blỳda, blỳda,

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

92. 95. **Per Larsson 1901. Exc.**

II. bort/ ~~[illegible]~~ det levrade blodet från en stycke kött genom att lägga köttet i vatten. R. f. 86.

blöta vb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

blỳgda v. ˟blõte

sb.

uppblött foder: hackelse som bestänkts med vatten och beströtts med mjöl.

di fòra ma blỳgda.

M. f. 79.

Nr. 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

×blötmjölkt
adj.

blø̨dmílt

om ko: vars spenar lätt ger från sig mjölk; lätt-mjölkad

K. f. 86.

Jfr ×hårdmjölkt o. ×lättmjölkt.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

blött
adv.

blut

mjukt

sa lá ni blút

Bromma.

Nr 5987. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

bo

bo̱ (bo̱r l. bo̱or, pl. bo̱, bo̱de, bo̱t, bo̱, pl. -n, pres. particip bo̱ənəs) intr. bo.

kå̱gən han blø̱r a̱lri låŋə bo̱ənəs nu̱n stens.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slånr.

bo̦ s.

bo̦̱ ´-ad̦ ; =̦ ´-an

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

110.

bo
v.

ba̲. bà̲de. ba̲t.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

bo
v.

han bå̲̀da jå o̲pa på bàk̲an

jâ̲ di bå̲̀da o̲pa på bàk̲an.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

bo II
v.

han bɑ̱̀de hǽ̱i ù̱de tæṯ
ìmɑ̰d bɑʒ̱edɑ̱́l.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bo
v.

bå̲, bå̲̀da, bå̲t

de va fór̲ vá̲r tí̲d han
bå̲̀da há̲r i dìt̲a stàl̲ad.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bo.
vb.

bå̲, -̀da, -t

Pres. sg. -r.

han‿bǻ̲r dǻ̲r hana̲.
Han bor där borta. /

M. f. 90. / han‿bå̲̀da / opa‿i‿lǻn̲! +)
Han bodde uppe i Lund-öja

+) Nyare uttal.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

1. bo
sb.

bǻ̠ud best. sg.

bohaget, lösboet

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

nú̠ e. dì bǻ̠ud sprìla̠d.

Nu är det boet (lösboet) förskingrat (ɔ: sålt på auktion till olika köpare)

I.

1. bo
sb.

bɷ̱, -ad, =, -an

fa̋jelbo, getingbo, råttbo

di‿jor‿sɷna‿fi̱na bɷ̱.

De (getingarna) gör sådana
fina bon. / di murar‿so‿
fi̱na bɷ̱́. De
(svalorna) murar så
fina bon.

K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bo
v.

bɑ̱ , bɑ̱̀de , bɑ̱t

han bɑ̱̀de i bɑ́ǥe

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

bo
v.

bω̱, bὼ̱da, bω̱t

jà bὼ̱da kǽ̱r lɪṯa lǽgoa kɪ̱da

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

II.

bǫ́un flø̰̃ ‿ jǫ ‿ nér. 1. bo / sb.

Fågelbona flõgo ju ner (från träden). K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

2. bo
vb.

bɷ̱, ˋ-da, -t

Pres. bɷ̱r

han‿bɷ̱̀da i‿ éslɷ̱v. Han bodde i Eslöv. / di‿ bɷ̱̭da

M. f. 80. / nabɷ̱́a dǽ̱r ɷ̀pa i‿ bɷ́ʒ̱a. De bodde som grannar där uppe i Bosjö.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

+ bo
v.

ba̲ , bà̲da , ba̲t

Laga, skarva gm tillsättande
av någon ny del

bá̲ en plawsók̲

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1954

bo
v.

dær e tvǽ̱ bó̱r =som bo.

de va den frú̱en, som bò̱de mí̱t imó̱d.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

bo
v.

ba̲. bà̲da. ba̲t

han bà̲da i ed hú̲s o̲pa
ve jar̲ikíl̲

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

bo:

bå̲ pret. bå̲̀de sup. bå̲t

dær va en gam̲al mán̲
a bå̲̀de (som bodde)

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd
I.Ingers
~~Hj. Andersson~~ 1950 Exc.gr

bo
v.

ba̱, bà̱da. ba̱t

dær va statfólk bà̱da i dɛ́

s: huset

a dær va tré̱ soldá̱tor a bà̱da.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

bo II
v.
+

já̲ dær vá̲ é̲t, man dær
va ènta me̲r en fi̲ra
stýk̲an a bå̲da ɔ: som bodde

+/ fattighus

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

bo;

bá̱, - ŕ, bà̱də́, ba̱t́;

ja har mèystənəs
bá̱t har i gùtan
ǿ̱ur;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Sott

bo
v.

ba̱. pres. ba̱r, bà̱da, ba̱t

ka̱l tá̱r han bá̱r i ý̱sta

„ Karl Thor (han) bor i Ystad"

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd
I.Ingers
~~Hj.Andersson~~ 1950 Exc.gr

bo
v.

ba̱, bà̱de, ba̱t

han bà̱de há̱r ǫ̀ra ḻid
ǫ̀vanom̱ tjǫvrgabrá̱

Nr 4312. St.Köpinge,Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

bo
v.

bω̲, bὼ̲da, bω̲t

dæʀ bὼ̲da en aw lώz̲gʀe̲na-
sǿ̲noʀna

di vɛ́d̲ jὼ haʀ vi bώ̲ʀ.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

bo:

tɛ en è̲na mɛ̀n̲ɛȝa a bó̲

ɔ: till en ensamboende människa

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

bo
v.

bω̲, bὼ̲da, bω̲t

di bὼ̲da i lώʒ̲

ja̲ i bώʒ̲a bὼ̲da dár̲.

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd
I.Ingers 1951.

×bobba

b$\overset{2}{\breve{o}}$b̲a (-ar, -a, -ad, -ad, blou i n. sing., -a, pl. -n l. -b̲bn) intr.; bete sig dumt, tölpigt.

h$\overset{1}{\breve{a}}$for b$\overset{2}{\breve{o}}$b̲ar du te vajs t$\overset{1}{a}$̲wor sp$\overset{1}{\breve{a}}$r̲en i br$\overset{1}{\breve{a}}$k̲en? Brorma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

bobbe

$b\overset{2}{o}\underline{b}e$, m., -n, pl. -$\underline{b}a$, -na,
t$\overset{4}{ö}$lp, dumbom.

Bromma, Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

*bobbe

bòbbe; pl. -ˋa m.

tölp, drummel

K.f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

×bobbe s.

b²a̲be m. ; ²-a

oförskämd karl

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

*bobbe

sb.

bòba m.

tōlp

Jfr *skåpe

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

II

×bobbe

Jfr ×rådbobbe och

×snöbobbe

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

bock
sb.

bo*k* m.

rådjurs-bock

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

bock

1/ bok̲, m., ^{1}-kn, pl. ^{2}-a, -na,
1/ bock. Get- l råbock, 2/ sågbock.

Aum.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

bock, s.

bok̲, bók̲en;

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

17.

bock

bok, ´-an m.

(tråstållning)

bókan, som

da stå på.

N. f. 80. | Tråställningen, som

K. f. 86. | det (ↄ: bryggkaret)

stod på. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bocka

bòka, =

bòja (tr.)

bòka, sz bòja sig

N. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bocka

bö^{2}ḵa (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -n l. -ḵḵn) tr., böja, bröka.
ha^{1}ḻsen e sti̱v, sa ja kan knaft bö^{2}ḵa'n.
bö^{2}ḵa en stalltra̱^{1} o ḵḵa̱r iŋ!

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

slå^{2}nr

bocka

bo^{2}ka (-ar, -a, -ad, -ad, blou i n. sing., -a, pl. -n l. -kn) intr., buga.

bo^{2}ka o stms po ha^{1}nen for pæ^{1}zen! öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slän.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bocka
v.

bòk̲á̰

bòk̲á̰ si

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
I. Ingers 1953.

bǫcka sig

bòk̲á̰ si

i 3:e pl. bòk̲á̰ dom.

di ta̲re ènte bòk̲á̰ dom a
tá̲ ed èb̲le

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads **hd**

I. Ingers 1953

bod

bω̲. -´en

i sms. ss. röjtarebo, handelsbo.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

bod

bώ̲an best. sg.

handelsboden, butiken

ga‿ti‿bώ̲an o‿hànla.

gå till handelsboden och göra inköp.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

N. f. 90. Hugo Areskoug 1960.

bod

bo̱. f. ¹ ko, pl. ² or, - na, koja, hundkoja l. vaktkoja, hvari den som tillsyn öfver betande kreatur tillbringar nätterna.

²pöjtarna 2. ~~Anm.~~ liggja i bo̱hn ha̱rs ko nat. Bromma.

№ 300 Herrestads hd. Anm.
Per Larsson 1901.
Slärr

bod

bo̲. f. ^{1}-en, pl. ^{2}-or, -na,
bod, butik, handelsbutik.
Aum.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Stär.

bod
sb.

Se ssgr som
huggebod o. hundbod.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bodkarl

bǫ̰ká̱r m.

arbetare anställd vid en större lanthandel

M. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

+ bodrik

bodrik, m.

en cirkelformig träburk med lock till

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

I

? bofá

sb.

bàwa

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

ågodelar, rikedomar

Hört; utr.:
samla - bàwa samla
ågodelar, rikedomar, "samla
i ladorna".
ne, samlar - i̥ta bàwa
som - fó̰r. N.: samlar

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. ²bofä

inte rikedomar (ägodelar), som förr i tiden var brukligt.

Så påstådes föräldrar förr i tiden förmanande säga till sina barn.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

bau̯ r. ; ²-a

bog s.

bog

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd № 303.

bog

báwen best. sg.

bogen på slaktat svin

K. f. 77.

Hr svinbog

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

bog

baw̲ . -́en

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1935.

bog

baw̠, m., ¹-bn, pl. ²-a, -na, bog. På djur.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Slaũr.

Per Larsson 1901.

bog / s.

baw̲

92. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

bæw, ´-en **bog**

bog på häst l. svin (mest om slaktat svin) och får.

K. f. 86.

Jfr **fårbog**

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

bogsele

bæws$\overset{1}{\text{ẹ̱}}$le, m., -n, pl. -la, -na, bogsele.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

St$\overset{2}{a}$rr.

I.

bogsticka

~~st~~

baufstíka

-stókad

vid slakt sticka en gris i bogen (då rann inte blodet så lätt ut).

di hade bawstókad en, da va nor nta blóed kom úd. Då hade bog-

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II.

bogsticka vb.

stuckit den (grisen) det var när inte ´blodet kom ut.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bå²u̯træ̱̀ n. i pl. –

bogtrã s.

bogtrã

bå²u̯træ̱̀ po h²esta.

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

bogträ

bawtrǽ n.; pl. =

(på seldon)

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

bogträ

bawtrǽ ; pl. = ; – –́ n

(i seldon)

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bok;

bǫ̱g, -́ən s.

bǿ̱gzɑ, -na;

ja har lést i dæn
gàmlə bǫ̱́gən;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd
Nils Bengtsson 1932.

bok

s.

ba̱g (vanligen) eller bɑ̱g,

pl. bǿ̱jor, liber.

lè̱sa i bá̱g

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1935.

bok

bω̠g, -´an, bǿ̠gzor, sb.
bǿ̠gzorna f.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bok

bø̠g, f. ¹-en, pl. bø̠¹gzor, -na, bok (liber).

Bromma.

i Bjeresjö bɑ̠əg enl. Heiman.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hörr.

bok
s.

bɷg, ´en, bɷ́đzor, yngre
liber býkor

den bɷ́gen far ènte kɷmma
øvor skàmelen ɔ: in i huset

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

bok
s.

bω̲g, ´an. bǿ̲ǥzoa, -na
liber

(men i Skåaby : bα̲g)

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

bok s.

bɷ̱g f. ; bǿ̱gor

bok

dæ̱r e̱ e̱n bɷ̱g ; ha̱r han se̱t na ?

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

bok
s.

de vɑ i en bɑ̱́g, jɑ̰

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1956.

bok
s.

bω̲g, ˈ-en

liber

hær líg̱or en stώ̲r bώ̲g me

knèꝑa

Kl. f. 1941

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

+ bok

bø̱g, n., $\overset{1}{-}$ ed, pl. =, $\overset{1}{-}$ en, bokållen.

$\overset{2}{\text{Ö}}$ja.

Aw̱ bø̱g blø sv$\overset{1}{\text{i}}$̱nen fø̱rt f$\overset{2}{\text{e}}$̱da, men fl$\overset{1}{\text{a}}$ged blør lø̱st o sl$\overset{2}{\text{å}}$̱ded.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Sl$\overset{2}{\text{å}}$nr.

+ bokbånd

b$\overset{2}{\underline{å}}$gabèn̲e, n., -d, pl. =,
- n, bokp$\overset{2}{å}$rm.
Öja, Bromma.

b$\overset{2}{\underline{å}}$gabèn̲e, Bjeresjö.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

× bokbånde

bàgabána -ed, pl. =, -en

bokpårm

P. L. 1901.

Bjeresjö, Herr. hd

bokhållare

boh$\overset{1}{\underline{\text{å}}}$larh, m., -n, pl. =,
-rna, bokhållare. Handels-
l. landtbruksbokhållare.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd. Harr.
Per Larsson 1901.

bokhållare
sb

bokólara; pl. =, – ˏ-na
affärsbiträde i m.
större butik, bod-
M. f. 80| betjänt

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bokhållare

bohålare   bohá̲lare

handels- eller lantbruksbokhållare

(egentl. ⁺bodhållare ?)

jå. bohålare, had skole di ta si ti?
Högestad

Nr 3906 Högestad, H. Herrestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

bokstav

bokstǽ̲vor pl.

Repr. påv. form.

du spà̲ra mòʒ̲a bok-stǽ̲vor. De inbesparade många bokståver.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

bokstāv

bɷgst$\overset{1}{\underline{a}}$v, m., -en, pl. -st$\overset{1}{\underline{æ}}$vor, -na, bokstaf.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Stãv

bokstår

bokståvor pl.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bolag

bolág, n.

Kspr - Lån

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.
I. Ingers 1950 Exc. gr.

bolag,

búla̠g, -ed s.

dè é̠ et búla̠g,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

bolag
s.

bɷlá̠g -ed

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

I. Ingers 1953.

bolag
sb.

bolág n.
affärsbolag

M. f 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bolde s.

b$\overset{2}{\underline{\omega}}$lɐ r. ; $\overset{2}{-}$a

bö̌ld

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

bolde, s.

bὼl̲a

= bõld

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

20.

boll

bol̲, m., $\overset{1}{-}$kn, pl. $\overset{2}{-}$a, – na, –boll.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

I.

boll
sb.

bo̲l, ˋ-an, {ˋ-a m.
{bòlå̲ x)

han ‿ há̲r an ‿ lid̰an ‿ bó̲l. Han har en liten boll. R. f. 86. / di ‿ lḛgte ‿ bó̲l. De sysslade med bollekar. R. f. 86.

---

x) Med starkt bitryck på ultima, trol. ngt starkare än semifortis.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II. **boll**

sb.

dær‿e‿rèktia bòlå̲ (bòl̲a). Där är riktiga bollar (om lökar). K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bollarpana

sb.

bòl̲arpana best. pl.

bollerups-borna

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bollbrånnare

bollabrånnare

„den som bollad upp fo̊ bollskåttan".

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

xbollringar
sb.

bȧlriŋa pl.

Bollerups-bor, invånare från socknen Bollerup i Ingelstads hd, Krist. l.

K. 4. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

*bollskätta
sb.

bolʒét̲a f.

slagträ vid bollekar

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

I. *bollstå

bolstá sb.

en bollek. (brännboll)

Den av deltagarna, som hade bollen, ropade "bolstå!". Då skulle de övriga stå stilla. Därpå gällde det för den som hade bollen att träffa någon av kam-

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

× bollskätta

bolʃét̠a (-et)

den tingest varmed man avfyrade bollen.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

II. *bollsta°

sb.

raterna. Lyckades detta, fick den träffade ta hand om bollen, lyckades det inte fortsatte leken, tills den som hade bollen lyckats träffa någon efter det han ropat bolsta! K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bolltorv

bòl̲atór̲

runda torvstycken, som formats av uppblött torvjord.

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

bˈålstor n.

bolster s.

det understa trävirket i ett hus, vid vilket golvet spikas fast.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

× bomma-led

bὼm̲alé̲, n.

Stor grind i form av en bom över vägen.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

bomolja

bωmólja

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bomull

sb.

bòmål

Repros-ord

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bomull

bomúl l. bòmal

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

bondaktig

bonæjtli l. -or, m. ol. f., n. -let, pl. -lia, komp. -liare, -liast, bondaktig.

fruen e bonæjtli i pråted, sa de toʐs ham e bøne fudor.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

bondbröd

bå̠̀nabrǿ̠, n.

vå̠̀nlat bå̠̀nabrǿ̠

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
I. Ingers 1953.

bonddotter

bɷ̲̀nadri̍t̲or f.

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bonddräng

bɑ̲̀nadrǽŋ̲, -en

bɑ̲̀nadrǽŋ̲ sɑ̲́ di han hade vɑ̲́d.

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

bonde

bɑ̲̀ne -en. bún̲or, -na.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

bonde

bɷ̣̀nɐ -ɐn, bɯ́ṉor, -na

sı̱́n ble bɯ́ṉorna smò̱ká̰

já̱, bɯ́ṉorna di kɷṉɐ tvὲɣa fjẹ̀narna te a gá̱ṷ (nämℓ. på hūsförhö.).

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

bonde II

sa̱ re̱ste faú̱len omkréy̱ me
pà̱poren te búṉorna

di tá̱ di ifra búṉorna .
na já̱ ffe̱nta búṉoa ---

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I.Ingers 1951.

bonde

bὼ̲ne -en, bún̲or, -na

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

bonde

bὼ̱na

dær bω̱r en bὼ̱na tàt̲a ~~vé~~
vé̱

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

bonde:

tje̲na bà̲na,

tjăna hos bo̊nden

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers
~~Hj. Andersson~~ 1950 Exc.gr

bonde

bòn̲e -en. buén̲or, -na

eller bý̜n̲or

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

bonde

bò̲na pl. bʉ́n̲or

bʉ́n̲orna di hade vœ̲́r
sì̲na hànlare. (ligetar)

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.
I.Ingers 1950 Exc.gr.

bonde;

bò̱ne, -en s.

bý̱nor, -na;

nor di hade slù̱tad

arbǿ̱jed hos bý̱norna;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

~~bonde~~ ;

~~bom~~

bonde:

han har fórti· tyg̲galár̲ jǫ̲́r, sæ de e ɛ̀g̲an lì̲dan bǫ̲̀ne.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1954

bonde
s.

bὼne -en

den bὼnen hade jώren hǽr
nère en bíd hén

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
I. Ingers 1954

bonde II

de va̱ en bà̱ne fòʀ̱ṳ́d,
som ʀa̱ṵde óɪ̱n dìṯa
(Nybrofältet)

Nr 4312. St.Köpinge,Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

bonde

béṉor pl.

K. F. 77.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

bonde:

di va fàt̲ia àl̲a, bòd̲a bǘn̲or a arbé̲tare

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

bonde

b$\overset{2}{\underline{\text{ɑ}}}$nɐ, m., -n, pl. b$\overset{1}{\text{u}}$$\underline{\text{n}}$ɔɹ, -na, bonde.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

H$\overset{2}{\text{a}}$rr.

bonde

b̀ɷ̱rne, -en, bú̱nor, -na
el. býṉor

de̱ skɷḻe býṉorna sá̱l kɷ̱́.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bonde, s.

bɑ̱̀na , ; bún̲or ,

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

28. 96.

bonde
sb.

bω̱na; pl. bálṉor
m.

N. f. 84

Nr 8025 Bromma Kerrertacs hc
Hugo Areskoug, 1962

Bromma

I.

bonde

bô̲na; pl. búin̲or, búin̲orna f.

tšena‿bò̲na ha tjănst som drăng / så̲ va‿da‿ fó̄r̲rti̲den hos búin̲orna

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bonde

bå̀nə, -ən, bṳ́n̲or, -na

jà har vad te jìl̲əs hås bṳ́n̲orna

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

bonde

bå̱̀ne, -en. bǘṉor, -na.

bǘṉorna jóṟ ed ɛnǘ̱.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1956.

II.

bonde

Så var det förr
i tiden hos bönderna.
(se ramsa u. ×tidliga).

K. J. 86. / ωʒ̱an, bω̱nɛ, for-
hǽ̱r kωmor‿tʒä̱̀stafólk!
Undan, bonde, för här kom-
mer herrskapsfolk! (Tale-
sätt). K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bondegräns

b.f. bὼ̱nagrénsen,

gränsen mellan Krageholms huvudgård och de av bönder brukade byarna Sövestad och Åsjö.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

bondevis

pa bὼ̲ná̰̲vi̲s

på allmogens vis, enl. gammal allmogesed, enl. allmogedialekten.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I.Ingers 1951.

bondgille

bὼ̲naji'l̲a n.

bondkalas

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bondgård

bὼ̱nagá̱r -an

hωn tjè̱nte i en bὼ̱nagá̱r.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

bondgård

b²ɵ̠nagæ̠̀r, m., -en, pl. -a, -na, bondgård.

fó̠r va̠ hær ²e̠nte ²u̠dan sl²å̠rvada b²ɵ̠nagæ̠̀ra i b²ẙara.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd. Slåre.
Per Larsson 1901.

bondgård

bὼ̱nagá̱r

K.f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

×bondig
adj.

bὼ̱nad; pl. ̀- -a

bondsk

àla ώ̱r da va so-
bὼ̱nada. Alla ord (hon
använde) voro så bondska
(ɔ: voro dialektord).
K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

*bondigt
adv.

bå̀nad
bondskt

hon ‿ tà̠la so ‿ bå̀nad.
Hon talade så bondskt,
så dialektalt. K.f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bondklädd

b^{2}ọnaklèḍ, b^{2}ọnạklèḍ l. -or,
m. och f., n. -klèṭ, pl. -klèḍa,
utan komp., eg. bondklädd;
klädd enligt b^{2}önders sed.
Nů e har knaft n^{1}ůa ijẹn
som e r^{2}åkḷet b^{2}ọnạklèḍ,
v^{1}ạrffans kạr ^{2}ẹḷa fr^{2}ụantuṇor.
Bromma. Stårr.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

bondko

b²ọnakọ̀ l. b²ọnạkọ̀, f. i. -kn,
pl. -naffọ̀r, -na, bondko,
ko af allmogens ras l. som
eges af en bonde.

aṷ di r²äkṭie g²åṃeldạ̀s b²ọnạ-
ffọ̀rna sẹr en ²ẹnte m²åza.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Sk²ån.

bondkvinna

bɑ̲̀ʀakvɪ́y̲a pl. -oʀ

tɪ́lda, som haʀ vɑ̲́d mɪ̲̀ad
hɑs bɑ̲̀ʀakvɪ́y̲oʀ ---
(ɔ: i tjänst)

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads **hd**
I. Ingers 1953

bondkvinna

b^{2}ω̠̊nakwìʒa l. b^{2}ω̠̊na̠kwìʒa, f. - n, pl. -ʒor, - na, bondhustru.

Bromma. ^{2}O̊ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Stån.

bondkåring

bò̱natjá̱rεŋ -en -or -orna

didá̱ra gàmla bò̱na-
tjá̱rεŋorna

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

{bὼnah
{bὼnh

*bondlig

adj.

bondsk bὼnalat n.

han ‿ e ‿ lìa bὼnh
som ‿ ví. Han är lika
bondsk ~~som~~ ví.

Jf. 386

Nr 75338 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

× bondligt

bὼ̲nalat l. bὼ̲nalad adv.

bondskt

han ‿ prà̲tar bὼ̲nalat.
Han pratar bondskt. /

N. f. 86. / stωdéntorna ä
lώ̲n dä ‿ prà̲ta
fà̲rlad bὼ̲nalad.
(förfärligt bondskt).

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bondman

bo̲²namàn̲ l. bo̲²na̲̯màn̲, m., - kn, pl. - a, - na, bondgubbe, gift bonde.

Bromma, Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

bondman

bὼ̱namáṉana best. pl.

bō̃ndorna, ″bondgubbarna″;

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bondpojke

bὼ̲napö́jka m. -a

dœr va tvá̲ bὼ̲napö́jka som re̲sta ta stok̲ólm ta kóz̲an (pö́jke, rspr. lån)

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

bondpraktika -pràtiſsa

b^{2}ω̊napràtiſsa l. b^{2}ω̊na~~pràtitsa~~ ", f., -n, pl. -ſsor, -na, Bondepraktika.

dær stạr i b^{2}ω̊napràtiſsan ad de ska blø ed gọt ạr, nar dær f^{1}ạlor mi^{2}ẹd rim^{1}frụst om v^{1}intoren. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slå^{2}w.

× bondpåg

bὼ̱n̰a̰pǽ̱g. pl. -a

bondson.

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd

I. Ingers. 1956.

*bondpåk
sb.

bò̲napá̲g m.
bondpojke, bondson

Sk. / 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bondskånska

bǫ̰nskónska

skånsk dialekt, skånskt allmogemål

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

bondsnack

bònasnåk n.

bondmål, dialekt

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bondson

b ὼ̱ nasǿ̱n m.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

bondson

bὼ̠nasȯ̠́n m.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bondspeleman

bὼ̠naspɛl̠emán̠

m.-f. 73

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

bọndstä̆lle

bɑ̲̀nastél̲a , -ed.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.
I. Ingers 1950 Exc. gr.

bondställe

bɷ̱̀nastéḻe, -ed. pl. =, -en

pɷ di stɷ̱̀re bɷ̱̀nastéḻen - - -

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

bondställe
st.

bònastála n.
bondgård, hemman

M. f. 79

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

bondställe

bɑ̲̀ná̰stéḻa -ed. pl. =, -en

bondgård, -hemman

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

bondställe

b²ø̱nastḕ̱le l. b²ø̱na̱stḕ̱le, n.,
-d, pl. = ,-n, bondhemman,
-gård. Bromma, Ö²ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Sla²r.

bondställe

bò̲nastál̲a n.; =, ˋ– –ˊan

bondgård, hemman

M. f. 80. | pa de mín̲or bò̲nastál̲an. På de mindre bondgårdarna.

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bondtolva

bònatólva

(en̄ kortspel)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

bondtös

b̀ω̲natǿ̲s f.

bondflicka

A. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bondvis

bǫ̱²navì̱s l. bǫ̱²na̰vì̱s, n., oböjl.,
förek. blot̄ i uttr. på b.,
på bondvis, enligt bönders sed.
(vi̱ ha̱ å¹ltid haṯ'ed på bǫ̱²na̰vì̱s.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hå²r.

bo

bondök

bò̱naǿ̱g n. jfr. =
bondhäst

– ø̱g nyare för ø̱gʒ
J. J-s.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

bondók

bo̲²naȯ̲dz l. bo̲²na̲ȯ̲dz, n., -ed,
pl. =, -en, bondhäst, hå²rt
all allmogens ras l. som eges
af en bonde.

bo̲²naȯ̲dzen fa̲ sta̲ u̲²de på
ga̲¹ren, men harska̲¹osȯ̲dzen
ko̲¹mor iz på sta̲l i sta̲n på
ḱøpma̲¹nstelen. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

+ bonera

bon$\overset{1}{\acute{\underline{e}}}$ra (-ar, -a, -ad) intr.,
bo, ha sin bostad.
Vi ha $\overset{2}{i}$ŋen sta̲a̲s o bon$\overset{1}{\acute{\underline{e}}}$ra,
la̲nt $\overset{1}{mi}$ŋor k$\overset{2}{u}$na vi ha̲ 'hun̲s.

St. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

H$\overset{2}{å}$nn.

boningslänga

bὼ̲nεŋslǽŋ̲a pl. -or

préstens bὼ̲nεŋslǽŋ̲a

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

boni'ngslăoga

bà̱nεŋslǽg̱a -an

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

bord

bω̲r, n.

et stώ̲rt, stώ̲rt rώnt bω̲r
ma dú̲g pω.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd
~~H. J. Andersson~~ I.Ingers 1950 Exc.gr

bord

bω̲r, –́ed, pl. =, –́en

dær va lì̲asom̲ di har te
jés̲ i bώ̲ren

I: gäss som bodde i utrymmet under bordet.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

bord

bɷ̲r, n., pl. =

di hade hǽ̲r sí̲n sǽŋ̲ a
hǽ̲r sít̲ bɷ̲́r.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I.Ingers 1951.

bord II

já̠, dæɹ va é̠t bó̠ɹ som

kω̠dα stù̠ɹan tέ.

Nr 4878. St,Herrest-Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

bord
s.

bå̠r, n., pl. =

vi á̠d va é̠t bǻ̠r

(näml. husbondefolk och tjenare).

Nr 4062. Bjeresjö.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

bord

bω̲r. ´-ed

han sa̲d ve bώ̲red a sa̲d a
hæ̀jnda

Nr 4312 St Köpinge, Herr. hd
I Ingers 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bond

bɑ̱n, n., pl. =

vi' va àḻa sám̱en va é̱t bɑ̱́n.

Nr 4312. St.Köpinge,Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

bord

bω̲r, n., 1- ed, pl. =, 1- en,
bord.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hånr.

bord, s.

bo̲r, -ád ; = , -án

po bó̲rad, bó̲ran

109. 111.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

bord

ba̲r, ´-ad, =, ´-an

ga- hän̲ ti- bá̲rad!
Gå bort till bordet!

M. f. 90.

dràʒana s̲ad vi- bá̲rad.
ʒ̲ Drängarna satt vid bordet.

Öja

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

II

bord

èdanes bár dukat lång de bänkade bord vid kalas, från vilka gästerna ta för sig.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I **bord**

ba̲r, -´ad, =, -´an

N.f. 86 / drìʒʒakrú̲sad skola ‿ áltí̲d sta ‿ pa ‿ bá̲red. Korset med svarvbricka skulle alltid ~~sta~~ stå på bordet. N.f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II. **bord**

gá̲nas bá̲r gående bord (vid kalas).

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

× borde

bà̱ra.   genus?

plankorna i yttersidorna av båt

Kleintholmen

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

bordkista s.

bωrʃʒ̱ˈista r. j -or

bord med skåp insatt under bordskivan.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

bordkista

bortjí̱sta, -an   bωrtʃi̱sta

skåpformigt underlag för ett bord i gammeldags stil.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

bordkista

bɷr tʒí̠sta f.

skåpliknande underrede till matbordet i dagligstugan

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bordsben, s.

bωrbé̠n

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

39. Per Larsson 1901. Exc.

× bordblad

borbl$\underline{a}^{1}$, n., -d, pl. =, -n, bordskifva.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Sla^{2}tter.

bordkista

bωʀtjísta. -an

gammaldags stugubord med kistliknande eller rättare sagt skåpformigt underrede.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

bordkista

bor$\overset{1}{\text{k}}\underline{\text{i}}$sta, f., -n, pl. -tor, -na, bordkista, skåp-formigt underlag för ett bord i gammal allmogestil.
Öja.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hårr.

bordlåda

bωrlá̱da, f., -n, pl. -dor, -na, bordslåda.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

× bordlåsa

borläjsa¹, f. -n, pl. -sor, -na, bordsbön. Benämning på de bordsböner som voro bifogade till Lindbloms förklaring öfver Luthers lilla katekes.

Bromma. Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slårr.

bordsbõn

bǻrsbújn

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskog, 1962

Hedeskoga

bordskiva

bωrʒé̱va f.

K.f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

borvănde

bωrén̲a -an

hum hade má̲d ifra den
è̲na bωrén̲an tɛ dan ánda

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

bordände

borånne, -en

spec. = änden av det långa bordet i stugan.

vånta ti du ska sätta foden onge din én borånne, så fai näck pivan ed anned ly.

(föräldrar till barn. som klagar på kosten).

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

bordände

bωréṉe , -en

ände av långt bord.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

bordände

bωrǽn̠e, -en.

~~st.~~ äv. Skomma.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

borgen

bóran

(säkerhet för lån o. d.)

du ‿ far ‿ sæta ‿ bóran ‿ for ‿ di. Du får sätta borgen för dig. / é ‿ hær ‿ nun, som ‿ vil ‿ ga ‿ i ‿ bóran ‿ for ‿ di? Finns här någon, som vill gå i borgen för dig?

Öja n. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

bórjen   **borgen**

Intr.: ga‿i‿bórjen gå i borgen. T.f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

borgenera v.

barjenéra ;-r,-; -;-d!

gå i borgen.

barjenéra far pøjana.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

borggård

bòr̠ugǻ̠r -an

(å St. Herrestads gård)

di frå̠̀ga kónsalen om di
fik̠ dà̠nsa på bòr̠ugǻ̠ran
kriŋ mà̠jastǻŋ̠an. M.O.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1954

borgstuga

bårrestua ,-an

folkstuga; rum å herregården där hoveri-drängarna intogo sin medförda matsäck.

Nr 3906 Sövestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

borgstuga

bòr̲estú̲pa, –̀ – –́an f.

större dagligstuga på herrgård (säten), där arbetsfolket samlades för att intaga sina måltider

(ɔ: dær‿ fólked sad‿ o‿ a̰d‿ madsétʒa). M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bor

b$\underline{\text{o}}$ʀ l. bo$\underline{\text{ʀ}}$, n., $\overset{1}{-}$ ed, pl. =, $\overset{1}{-}$ en, boʀʀ.

Bromma, $\overset{2}{\text{Ö}}$ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

H$\overset{2}{\text{a}}$rr.

× borra
s.

bòr̲a -an
borrhål, borrat rund hål.

hǽ̲r han di bòr̲ad en bòr̲a.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

borra v.

bo̲²ra l. bo̲²ra (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -ade, -a, pl. -e l. -ren) tr. borra.

ham̲ ha bo̲²rad hu̲l i do̲¹ren?

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Sta²rr.

borra
v.

bòr̲a -a -ad

den̲ bor̲a di et hώl̲ α sat̲a
en stàg̲a i pω sn̲ɛ́d

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I.Ingers 1951.

bora
v.

bòr̲a -a -ad.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

borra

bora‿stén. borra stén

m. f 80

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

boma
v.

bòr̲á̰ –̀a̰e –̀á̰ –̀á̰d

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1954

bora
v.

bòr̲a -a -ad.

- ... bor̲ad hú̲l ---

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

bona
v.

bòr̲a -ar -a -ad

hǽ̲r har di bòr̲ad en bòr̲a .

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

bò̱ra, =

borra

vb.

bora sté̱n (vìd stensprèngning)

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

bora
v.

bòr̲a -a -ad

bor̲a kǻl̲

g. f. 1865.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

borra

bòr̲a, =

han‿stω‿o‿bo̍r̲a. Han stod och borrade.

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

ˣborrbybaddare sb.

bòrbubád̲ara; pl. = m.

?

skämtsamt namn på invånare från Borrby sn, Ingelstads hd, Krist. l.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

× borrestabbar

pl. bὼr̲estáb̲a,

stånd av kardborrar.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

× borrestabbar

pl. bὼr̲estáb̲a

kardborrstånd

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

× bonestabbe

pl. bὼr̲astáb̲a
= kardbonestånd

di bɩø̲d bὼr̲astáb̲a a tòr̲da i
grù̲an i skorsté̲nan

Nr 4878. St,Herrest.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

*borriebo

sb.

bòr̲rabó̲; pl. `– – – ´– a

invånare från socknen Borrie, Herrestads hd, Malm. l.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

×borriena

bórrana l. bórjana sb. best.
borrieborna, invånarna pl.
i socknen Borrie, Herrestads hd, Malm. l.

R. f. 86.

åla bórjana Alla
borrieborna.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

borrslägga

sb.

borslådja f.

slägga med vilken man hamrar på stenborret

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

borst
sb.

borst koll.

I uttr.: rḛsa ‿ bórst resa borst (t.ex. om hundar)

K. f. 86. Kopi- lån ;

Jfr svinborst

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

borst

bust Koll.

Hört i vår.: re̥sa –
búst resa borst (om
ilsken hund)
M. f. 90. | házen rẽs-
ta búst.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 19..

I borsta

busta, =

busta ‿ kléna borsta kläderna.

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

II. ~~+~~ borsta

bòrsta, =
(rspns-form)
du ska ǹ̥te borsta
ĺa̲ud aw, du ska
borsta mé ĺa̲ud. Du
skall inte borsta det luddiga
på tyget av du skall borsta
med det luddiga. öja

N. f. 90. / ~~i [illegible]~~
~~Trol. × bursta.~~

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

borsta vb

b$\overset{2}{u}$sta ; -r, - ; — ; -d, -d.

borsta

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

borsta

buìstta , =

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

borsta

bùsta -ar -a -ad

busta áw̲ -en !

4062 Bjeresjö, Herrestads hd
J. J. efter Steiman

borsta
v.

bòrsta -a -ad

hört i denna form; kanske en mera genuin form bùsta finnes, som är belagt såväl i Ljunits som Ingelstads hden.

a sa borsta han krévan áv me
rö̀van.

Nr 4878. St,Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

borst-bindare

borst-bindare m.

K. f. 86

Rspr-form med dialektal accent.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

borste s.

b$\overset{2}{u}$ste m.; $\overset{2}{-}$a

borste

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

bùsta m.

borste

y. bòrsta

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bort

bårted

bort

da̲ prk̲ja̲ bårted - - - .

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

bort

bωr̲t

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

39.

bort
av.

bωrt

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads hd
I. Ingers 1952.

bort
adv.

bort

di tɑ̲ -en bórt

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
I. Ingers 1953.

I. **bort**

bort

háns han ‿ gek‿ o ‿
kløda‿ bórt dan ‿ èna.
Hans han gick och slarvade

K. f. 86. | bort den ena
(klockan) | so‿ ska‿
já skrevad‿ bórt. Så skall
jag "skriva bort" det. (Se u. skriva)

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II. **bort**

vı‿gá‿dom‿bórt.

Vi skắnkte bort dem.

R. f. 86. / han‿spɛ̃la‿hálsad bórt. Han spelade bort huset (på kortspel).

n. f. 80. / dı‿gár‿bórt. De gå bort (om blommor), de gå ut, kommer inte upp igen. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

III.

ja ‿ har ‿ jít̲ ‿ dom ‿ bort / adv.

bórt. Jag har gett bort dem.

K. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

borta

bὼrta

P. L. 1901.　Högestad. Herrest. hd.

borta
adv.

bòrta

Nr 5073 Sövestad Herrestads hd

I. Ingers 1952.

borta
adv.

bɷ̀rta

SVENSKT

Nr 4879 Öja, Herrestads hd
I.Ingers 1951.

borte

bo²r̲tĕ, adv., utan komp.,
borta: Högestad, Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hän.

bortgång

bortgáŋ, m., -en, utan pl., (bortgång).
hán̠ses bortgáŋ den jiff jasvín̠t.
Högestad.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bortgången

bórtgıá̱n

en tì̱ma e bórtgıá̱n

jfr timme

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

bortlagd

bórtl̲áda pl. adj:

avlagda, ur bruk (t. ex. om gammaldags redskap)

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

bortlagd

bórtlá̲d, pl. -a

di e bórtlá̲da nú̲

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

bosatt

bosát̠

han‿e‿bosát̠ i‿stá̠n.

'Han är bosatt i staden

(s: Ystad).

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

boss

bωs̲. -ad

halm

vèg̲za de hωr man sé̲t
gàmla, som dær hωr vad
bώs̲ íŋ̲flét̲ad.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

boss II

pɑ
sa fɑ̲́ɹt dæɹ va hú̲l ~~pɑ~~
tɑ̲́ged, sa sto̲pa vi bɑ́s̲ i̲ .

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd
I.Ingers 1952.

boss

bωs̲, ˊad

halm

for èl̲as, nɶɹ di' tà̲te me
bώs̲ ---

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

boss s.

bωs̲ n.

boss, halm

bώs̲ pω vèd̲ʒana

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

boss

bωs̲, -éd

halm

jå han jälpor dom. men di blör an dynan i bωssed: taga mer ån man givor; hjälpa någon från dt bätte till det sāmre-

Högestad

Nr 3906

Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

boss

bɷs̱. ⸗ad halm

sa lag̱gɔa du bɷ́s̱ i bí̱lan,
sa di kan sɛ̱̀da dœ̱́a.

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd
l. Ingers 1954

boss
s.

bɑs̲, ˊad
halm

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

boss

bos n.

halm

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

boss

bωs̲, n., 1 – ed, utan pl., halm.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Ståne

I. **boss**

bωs̠ n.

halm?, särsk. om löshalm.

K. f. 86. hωn‿ bær‿
bώs̠ i‿ mώz̠en.

Hon bär halm i munnen
(om en sugga, som skall grisa).
K-f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II. boss
sb.

bós sá‿di áltid
ti‿da‿dær‿lø̀sa.
"Boss" sade man alltid
om det där lösa.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bossmatta;

busmǿuta, -an;

-or, -na;

halmmatta.

de hade en busmǿuta i vǿjnen.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

bosstak

bωstá̲g -ad

halmtak

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

× bosstak

bωs̲tá̲g. -ad

halmtak

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

× bosstak

bω̲s̲tá̲g -ed

halmtak

St. Köpinge. Hen. hd

bosstak

bostá̱g n.

halmtak

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

× bosstak

bostá̱g^1, n., -ed, pl. =, -en, halmták. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Olårr.

bosstak

bostág n.
halmtak

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

× bossviska

sb.

bosvíʒ̱a f.; pl. – –́or

halmvíska

han ‿ vrḛ ‿ zhápa en ‿ bosvíʒ̱a. Hān vred samman en halmvíska

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

bossviska s.

bωsvi̍ʃa f.; -or

halmviska

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

× bossviska

bωssvíssja bωsvíʒa -an-or-orna

halmvíska.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

bossviska II

en ska ta en bossvisja å läggja den
po en sten; flyer den bort så la den
flya, då behövor du den ente, men
blör den liggjanes, så ta den inj.
fair då behövor du den.

tecken som togs Kyndelsmässodagen; jfr.
Kyndelsmässa. Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Bergström 1926-27.

basviska

sb.

basvíʒa f.

halmviska

K. f-86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bω̊²s̱ỳ̱sla r. + bossysle

halmaska

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

bostàlle

bɷstálla, – –́ad

lònebostàlle

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

bota
v.

bὼda -a -ad

hωn kωne sál ósa bωda
ʃùga

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
I. Ingers 1953.

bota
v.

bὼ̲da -a -ad

di kωn̲e bὼ̲da mæ̀z̲a

om sjukdomar, som botades av kloka gubbar el. gummor.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1956.

I.

bota

bὼdḁ, =, ⊥ ad

hán e‿ den

K.-f. 86. | ènda, som‿ kan‿

bω̰da‿ fọr‿

íʃra vä́rk. Han är den

ende som kan bota ischias.

K.-f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bota
v.

bꞷ̲̀da -a -ad

hꞷn hade bꞷ̲̀dad harom
for dɵ̀l̲ihé̲d.

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1954

II.

bota

s̲ín kωna ◡ hωn◡ bὼ̲da glàut̲a for ◡ ʃ̲óvor. Sedan (vidare) kunde hon bota barn för? engelska sjukan. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bota vb

²bø̱da ; -r, — ; — ; -d, -d.

bota
laga

deṉ dø̱r ²ënte gā̱malt vel ²bø̱da
han fø̱r ²my̱ke ny̱t ²ø̱a.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

bota;

bø̱̀da, -ar, -̀a, -ad.

han kuna̱ bø̱̀da á̱lt

(Åsumspågen);

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

botten

bånn

(även i bet. lock till kökskärl, trälock.)

Han sa allid se bånnen i flaskan (om en frikostig spenderare, som tycker om brännvin).

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

botten

bon, -´an

dær‿va‿bàrma på‿bónen. Det var botten-sats på bottnen.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

botten

bor̲. ˊ-en

slét̲ bór̲

Nr 4312 St, Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

botten

bon̲, m., ¹-en, pl. ²-a, -na, botten. Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Stårs.

botten, s.

bon, ; bòna,

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

47.78-

I. **botten**

boṉ, -´en m.
bons gen. sg. obest.

dær ‿ e ‿ mòŋ̱a òŋ̱a mèṉŋor, som ‿ dær ‿ ìnte e ‿ non ‿ bóṉ ‿ pá.
Det finns många unga människor, som det inte

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II.

botten

finns någon
botten på (ɔ: som äter
kopiòst). K. f. 86. /
rǿr te‿bóns! Rör ända
ner till bottnen av den
kokande grötgrytan!
K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bottenbra

bò̱tenbrá̱

utmä̀rkt bra

K. f. 86.

Kope-form!

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bottenduktig

bòt̲andȯktɩ

utmärkt duktig

K. f. 86.

Rspr-form

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bottengod
adj.

bòt̲engɑ̲́a pl.
utmărkt goda

H. f. 86. kepr-form!

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

I

bottenlag

bonlá̲v, –´ad

tröställning bestående av
på stolpar vilande plan-
kor, vilken stod intill ång-
tröskan. På denna ställning
uppehöllo sig de arbetare, som skulle
sticka upp halm till dem,
som hade till uppgift att
lägga halmstacken (h̲ésen;

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

II.

bottenlag

se u. *häs), när
denna börjat växa i höjden. Halm-
fången lyftes då först från
marken upp till arbetarna
på bottenlaget och därifrån
upp till arbetarna på den i
höjden skjutande halm-
stacken. R. f. 86. / han
skωla ‿ stiʃʒa ‿ o̲p ti ‿

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

III. **bottenlag**

máj pɑ‿ bonlávad.

Han skulle (med hötjuga) sticka halmen upp till mig på bottenlaget.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bottenlös

bo̊²n̲alø̲s l. – oz, m. och f.
n. – lø̲st, pl. – lø̲sa, komp.
obrukl., bottenlös.

di så²da i bo̊²n̲alø̲s jæ̲l.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skärr.

bottenlös
adj.

bòn̲alǿ̲s

(om storätare)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bottenrik

adj.

bòt̲anri̲gz

mycket rik

K. f. 86.

delvis uspr.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bottentilja

bon^{1}til̲a, f. -n, pl. -l̲or, -na,
bottentilja i en båt.
bon^{1}til̲orna ded e lø̱^{2}sa̱ brǣ^{1}dor.
St. kö^{2}pinge.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Stå^{2}rr.

bottna

bòn̲a -ar -a -ad.

nå botten

di kωn̲a ànta bòn̲a me

àt̲an hωvál̲a

Nr 5073 Sövestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

bottna

bo²n̲a (-ar, -a, -ad) intr. bottna, finna botten, nå till botten.

Søn e jiw po so²m̲a stä²l̲e, sa en kan e²n̲te bo²n̲a. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Hän.

bòna, = bottna
vb.

nå botten då man badar

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bovete

bȯvẹ̱́da

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Odlades enl. uppgift ganska mycket på sandigare marker i St. Köpinge socken*) Herrestads (tidigare Ingelstads) härad.

*) Särskilt i byn Tingshög.

bovete

bow^{1}ĕ̠de, m., -n, utan pl; bohvete.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Stăro

bovete

bωvé̱ta

K. f. 86.

Av meddelerskan blott känt från majvisans: bωvé̱te och(o) bωvé̱tagrøt.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bovetegröt

bové̱dagrǿ̱d

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

bovetegröt

bωvé̱tagrǿ̱t

R. f. 86.

Rspr-form !

Av meddelarskan blott känt från majvisans: bωvé̱ta och (o) bωvé̱tagrǿ̱t.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund